PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW

Warszawa, 28 sierpnia 2025 r.

DWZ.93.23.2023

Decyzja nr DWZ-9/2025

Po rozpoznaniu wniosku Paccor Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Siemianowicach Śląskich, numer KRS: 0000016602, NIP 5490022619 o ponowne rozpatrzenie sprawy załatwionej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 6 września 2023 r., nr DZP-49/2023, **w punkcie I.1** stwierdzającą nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. przez Paccor Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Siemianowicach Śląskich, **w punkcie I.2** nakładającą na Paccor Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Siemianowicach Śląskich administracyjną karę pieniężną w wysokości 923 486,32 zł (dziewięćset dwadzieścia trzy tysiące czterysta osiemdziesiąt sześć złotych trzydzieści dwa grosze) płatną do budżetu państwa, **w punkcie II.1** obciążającą Paccor Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Siemianowicach Śląskich kosztami postępowania w wysokości 316,60 zł (trzysta szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy) oraz **w punkcie II.2** zobowiązującą Paccor Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Siemianowicach Śląskich do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne,

I. Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w zw. z art 127 § 3 i w zw. z art. 5 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r., poz. 572) w zw. z art. 13q ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2023 r., poz. 1790) oraz art. 13b ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w zw. z art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1649) i art. 13v ust. 1,

ust. 2 i ust. 9 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w zw. z art. 3 ust. 6, ust. 7 i ust. 8 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych (Dz. U. z 2022 r., poz. 2414),

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

1. uchyla zaskarżoną decyzję Nr DZP-49/2023 z dnia 6 września 2023 r., w części oznaczonej punktem I.2;
2. nakłada na Paccor Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Siemianowicach Śląskich administracyjną karę pieniężną w wysokości **715 069,61 złotych** (siedemset piętnaście tysięcy sześćdziesiąt dziewięć złotych sześćdziesiąt jeden groszy) płatną do budżetu państwa na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie 30 dni od dnia, w którym niniejsza decyzja stała się ostateczna;
3. w pozostałej części zaskarżoną decyzję Nr DZP-49/2023 z dnia 6 września 2023 r. utrzymuje w mocy.

II. Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 127 § 3, w zw. z art. 5 § 2 pkt 4 i w zw. z art. 264 § 2 w zw. z art. 144 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w zw. z art. 13q ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2024 r. poz. 1616) w zw. z art. 13h ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz art. 263 § 1 i § 2 oraz art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 13q ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych,

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

utrzymuje w mocy zaskarżone postanowienie w sprawie kosztów postępowania, zamieszczone w zaskarżonej decyzji Nr DZP-49/2023 z dnia 6 września 2023 r. w punkcie II.1 oraz II.2.

III. Na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13h ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz art. 263 § 1 i § 2 oraz art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 13q ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych,

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

1. ustala wysokość kosztów postępowania odwoławczego na kwotę **806,60 złotych (osiemset sześć złotych sześćdziesiąt groszy)**,

2. nakłada na Paccor Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Siemianowicach Śląskich obowiązek zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania odwoławczego w kwocie **806,60 złotych (osiemset sześć złotych sześćdziesiąt groszy)**, w terminie 30 dni od dnia, w którym niniejsze postanowienie w sprawie kosztów postępowania odwoławczego stanie się ostateczne, na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

UZASADNIENIE

I. Postępowanie pierwszoinstancyjne w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych prowadzone przez Prezesa Urzędu.

Na podstawie art. 13c ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (tj. Dz. U. 2023, poz. 1790 - dalej jako: „ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych" lub „Ustawa"), oraz danych przekazanych przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej także: „Prezes Urzędu" lub „Prezes UOKiK") przeprowadził analizę prawdopodobieństwa nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Paccor Polska sp. z o. o. z siedzibą w Siemianowicach Śląskich (dalej także: „Spółka", „Strona" lub „Strona postępowania").

Działając w oparciu o treść art. 13c ust. 2 i art. 13e ust. 2 w zw. z art. 13b Ustawy Prezes Urzędu w dniu 22 października 2020 r. wszczął postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania, obejmujące okres czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r., tj. trzy kolejne miesiące, przypadające w okresie 2 lat przed dniem wszczęcia postępowania (k. 6-8 akt DZP.93.71.2020, Tom I).

Postanowieniem z dnia 16 czerwca 2023 r. Prezes Urzędu odmówił:

I. na podstawie art. 89 § 1 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r., poz. 572, dalej również: „kodeks postępowania administracyjnego" lub „k.p.a.") w. zw. z art. 13q Ustawy przeprowadzenia rozprawy, gdyż nie zaistniały okoliczności uzasadniające jej przeprowadzenie;

II. na podstawie art. 78 § 2 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy dopuszczenia i przeprowadzenia dowodu z zeznań świadków w formie ustnej – reprezentantów 105 kontrahentów Strony na okoliczność ustaleń istniejących po stronie kontrahenta i Strony, które warunkowały spełnienie świadczenia pieniężnego, rzeczywistego świadczenia pieniężnego, próśb kierowanych przez kontrahentów do Strony o dokonywanie późniejszych płatności, gdyż dotyczy okoliczności stwierdzonej innym dowodem;

III. na podstawie art. 86 k.p.a. zd. pierwsze w zw. z art. 13q Ustawy przeprowadzenia dowodu z [informacja prawnie chroniona] na okoliczność wystąpienia u Strony siły wyższej w postaci epidemii wirusa SARS-CoV-2, co skutkowało trudną sytuacją finansową i opóźnieniami Strony w płatnościach na rzecz kontrahentów, ustaleń istniejących pomiędzy kontrahentem i Stroną, które warunkowały spełnienie świadczenia

pieniężnego, rzeczywistego terminu spełnienia świadczenia pieniężnego, próśb kierowanych przez kontrahentów do Strony o dokonywanie późniejszych płatności, wystąpienia opóźnienia w wykonaniu świadczenia pieniężnego przez Stronę z przyczyn niezależnych od niej, gdyż dotyczy okoliczności stwierdzonej innym dowodem;

IV. odmówił

a) na podstawie art. 78 § 2 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy dopuszczenia dowodu z opinii biegłego z zakresu księgowości oraz opinii biegłego z zakresu bankowości mającej za przedmiot sprawdzenie ksiąg rachunkowych Strony; zbadania czy faktury na podstawie których następowała płatność spełniały wymogi wynikające z prawa powszechnie obowiązującego, w szczególności ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, gdyż dotyczy okoliczności stwierdzonej innym dowodem,

b) na podstawie art. 78 § 2 w zw. z art. 84 § 1 k.p.a. w zw. z art. 13q i art. 13c ust. 1 Ustawy zbadania, czy termin płatności oznaczony na fakturze jest zgodny z terminem wskazanym w dokumencie w postaci zamówienia, oferty lub umowy, stanowiącym podstawę zobowiązania do świadczenia pieniężnego Strony, zbadania daty faktycznego spełnienia zobowiązań w formie gotówkowej wskazanych przez Stronę w Tabeli nr 1; dokonania wyliczeń w oparciu o sprawdzone księgi rachunkowe, czy w okresie objętym postępowaniem wartość niespełnionych lub spełnionych po terminie przez Stronę świadczeń pieniężnych jest równa lub mniejsza od wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę, gdyż dotyczy okoliczności stwierdzonej innym dowodem,

c) na podstawie art. 78 § 1 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy badania w dokumentach bankowych, kiedy nastąpiło rzeczywiste polecenie przelewu, a kiedy nastąpiło zaksięgowanie przelewu, jeżeli data ta nie jest tożsama, jakimi okolicznościami rozbieżność ta była podyktowana, czy okoliczności wynikały z przyczyn niezależnych od Strony lub okolicznościami wywołanymi przez siłę wyższą; zbadania, czy datą dokonania operacji jest data dokonania polecenia zapłaty; zbadania, czy terminem końcowym płatności w poszczególnych fakturach był termin, w którym niemożliwym było zaksięgowanie, czy nie istniały okoliczności powodujące, że księgowanie musiało nastąpić w innym dniu, gdyż przedmiotem dowodu nie jest okoliczność mająca znaczenie dla spawy.

Po podjęciu szeregu czynności, pismem z dnia 16 czerwca 2023 r. (Zawiadomienie wraz z uzasadnieniem postawionego zarzutu) Prezes Urzędu poinformował Stronę, iż zakończył zbieranie materiału dowodowego w postępowaniu w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę i na tej podstawie dokonał ustaleń faktycznych i prawnych opisując je w przedmiotowym piśmie. Ponadto, Prezes Urzędu wskazał, że Strona ma prawo zapoznać się z zebranym w sprawie materiałem dowodowym i wypowiedzieć się w terminie 7 dni od dnia doręczenia przedmiotowego pisma (k. 345-382 akt DZP.93.71.2020, tom III).

Strona postępowania skorzystała z przysługującego jej prawa i pismem z dnia 14 sierpnia 2023 r. ustosunkowała się do przedstawionych przez Prezesa Urzędu ustaleń i zarzutów (k. 391 – 394 akt DZP.93.71.2020, tom III). Prezes Urzędu odniósł się m.in. do niniejszego pisma w punktach 211-255 uzasadnienia Decyzji (k. 438 – 446 akt DZP.93.71.2020, strony 83-100 Decyzji, tom IV).

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów decyzją z dnia 6 września 2023 r., nr DZP-49/2023 (dalej również „Decyzja", „zaskarżona Decyzja"), na podstawie art. 13v ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, **w punkcie**:

- **I.1** stwierdził nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r., to jest działanie naruszające zakaz, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy;
- **I.2** nałożył na Stronę postępowania administracyjną karę pieniężną w wysokości 923 486,32 zł, płatną do budżetu państwa.

Na podstawie art. 77 ust. 1 w zw. z art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tj. Dz.U. z 2024 r., poz. 1616 - dalej także: „ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów") w zw. z art. 13h Ustawy oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy, Prezes Urzędu, w punkcie:

- **II.1** obciążył Stronę kosztami postępowania w wysokości 316,60 zł;
- **II.2** zobowiązał Stronę postępowania do zwrotu na swoją rzecz kosztów postępowania w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stało się ostateczne.

W uzasadnieniu Decyzji na stronach od 5 do 25 (k. 399- 409 akt DZP.93.71.2020, tom IV) Prezes Urzędu opisał szczegółowo przebieg prowadzonego postępowania, podjęte czynności i wymianę korespondencji pomiędzy Prezesem Urzędu, a Stroną postępowania. Opis tych czynności odzwierciedla sposób w jaki Prezes Urzędu prowadził postępowanie jako organ pierwszej instancji, jakie dowody pozyskał i w jakiej postaci, nadto do dokonania jakich

czynności i złożenia jakich wyjaśnień wzywał Spółkę. Rozpatrując sprawę ponownie Prezes Urzędu stwierdza, iż opis ten jest wiarygodny, ponieważ znajduje odzwierciedlenie w dokumentach i materiale dowodowym zgromadzonym w aktach postępowania.

Ponadto, w uzasadnieniu Decyzji Prezes Urzędu szczegółowo wyjaśnił przesłanki zastosowania ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustalił, że Spółka jako Strona postępowania mieści się w zakresie podmiotowym przepisów Ustawy i tym samym może być adresatem decyzji ustalającej nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Po dokonanej analizie materiału dowodowego (zgromadzonych dokumentów oraz informacji i wyjaśnień przekazanych przez Stronę postępowania), Prezes Urzędu działając jako organ pierwszej instancji wyłączył z prowadzonego postępowania świadczenia pieniężne nieobjęte zakresem przedmiotowym ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych. W ten sposób, jako niepodlegające weryfikacji w toku postępowania pod kątem ich terminowego spełnienia wskazał świadczenia pieniężne niebędące wynagrodzeniem za dostarczone towary lub wykonane usługi w transakcjach handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, czyli świadczenia pieniężne nieobjęte zakresem przedmiotowym Ustawy, do tej kategorii zaliczył: opłaty urzędowe stanowiące należności o charakterze publicznoprawnym, wewnętrzne księgowania opiewające na „zero" złotych oraz zwrot kosztów delegacji pracowniczej;

Wykaz tych świadczeń zawarty został w **Tabeli W1**, stanowiącej załącznik nr 1 do Decyzji (k. 555-556 akt DZP.93.71.2020, tom IV).

Prezes UOKiK wyłączył od rozstrzygania świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych, co do których – w ujęciu generalnym - Ustawa ma zastosowanie – lecz które pomimo tego, że zostały wykazane przez Stronę w materiale dowodowym, nie kwalifikowały się do objęcia ich ramami wyznaczonymi przez okres objęty niniejszym postępowaniem, tj. czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r.:

- świadczenia pieniężne spełnione w części lub całości przed okresem objętym postępowaniem tj. przed 1 czerwca 2020 r.; wykaz tych świadczeń zawarty został w **Tabeli W3**, stanowiącej załącznik nr 3 do Decyzji (k. 558 akt DZP.93.71.2020, tom IV);

- świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem, tj. po 31 sierpnia 2020 r.; wykaz tych świadczeń pieniężnych przedstawia **Tabela W5**, stanowiąca załącznik nr 5 do Decyzji (k.565 - 571 akt DZP.93.71.2020, tom IV);

- świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem, tj. po 31 sierpnia 2020 r., których maksymalny termin zapłaty został ustalony w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy; wykaz tych świadczeń przedstawia **Tabela W6**, stanowiąca załącznik nr 6 do Decyzji (k. 572 akt DZP.93.71.2020, tom IV).

Prezes Urzędu wyłączył od rozstrzygania w toku postępowania:

- świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych, dla których kontrahenci Strony wystawili faktury korygujące na pełną wartość świadczenia pieniężnego wynikającą z faktury pierwotnej. Wykaz tych świadczeń przedstawia **Tabela W2**, stanowiąca załącznik nr 2 do Decyzji (k. 557 akt DZP.93.71.2020, tom IV);
- świadczenia pieniężne udokumentowane wystawionymi fakturami korygującymi, co do których Strona nie wyjaśniła w treści przekazanych w toku postępowania dokumentów i wyjaśnień, którego zobowiązania dotyczy pomniejszenie wartości wynagrodzenia wynikającego z faktury pierwotnej o wartość korekty i w jakiej dacie do pomniejszenia wartości świadczenia pieniężnego; wykaz tych świadczeń przedstawia **Tabela W7**, stanowiąca załącznik nr 7 do Decyzji (k. 573 – 575 akt DZP.93.71.2020, tom IV).

Prezes Urzędu nie zaliczył do sumy świadczeń niespełnionych przez Stronę oraz spełnionych z opóźnieniem świadczeń pieniężnych, co do których nie budziła wątpliwości ich zapłata przed upływem terminu zapłaty i uznał je za spełnione w terminie. Wykaz tych świadczeń pieniężnych przedstawia **Tabela W4**, stanowiąca załącznik nr 4 do Decyzji (k. 559 – 564 akt DZP.93.71.2020, tom IV).

W wyniku powyższego Prezes Urzędu ustalił, że w okresie objętym postępowaniem Strona nie spełniła lub spełniła po terminie wymagalne świadczenia pieniężne, które zostały opisane w uzasadnieniu Decyzji i wyszczególnione w tabelach Z1-Z6, przy czym były to:

1) świadczenia pieniężne spełnione w części lub w całości przez Stronę po terminie oraz niespełnione w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN), których suma wyniosła [informacja prawnie chroniona] zł, z kolei suma JKP – [informacja prawnie chroniona] zł,

opisane w **Tabeli Z1**, stanowiącej załącznik nr 8 do Decyzji (k. 450 - 514 akt DZP.93.71.2020, Tom IV);

2) świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę w części lub w całości po terminie oraz niespełnione w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona], których suma, po przewalutowaniu wyniosła [informacja prawnie chroniona] zł, z kolei suma JKP wyniosła [informacja prawnie chroniona] zł, opisane w **Tabeli Z2**, stanowiącej załącznik nr 9 do Decyzji (k. 515 - 535 akt DZP.93.71.2020, Tom IV);

3) świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie, których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły [informacja prawnie chroniona], których suma, po przewalutowaniu, wyniosła [informacja prawnie chroniona] zł, z kolei suma JKP wyniosła [informacja prawnie chroniona] zł, opisane w **Tabeli Z3**, stanowiącej załącznik nr 10 do Decyzji (k. 536 akt DZP.93.71.2020, Tom IV);

4) świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie, których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona], których suma, po przewalutowaniu, wyniosła [informacja prawnie chroniona] zł, z kolei suma JKP wyniosła [informacja prawnie chroniona] zł, opisane w **Tabeli Z4**, stanowiącej załącznik nr 11 do Decyzji (k. 537 akt DZP.93.71.2020, Tom IV);

5) świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę w części lub w całości po upływie maksymalnego terminu zapłaty ustalonego w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy oraz niespełnione w maksymalnym terminie zapłaty w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN), a których suma wyniosła [informacja prawnie chroniona] zł, z kolei suma JKP wyniosła [informacja prawnie chroniona] zł, opisane w **Tabeli Z5** stanowiącej załącznik nr 12 do Decyzji (k. 538 - 552 akt DZP.93.71.2020, Tom IV);

6) świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po upływie maksymalnego terminu zapłaty ustalonego w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy oraz niespełnione w maksymalnym terminie zapłaty w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona], których suma po przewalutowaniu, wyniosła [informacja prawnie chroniona] zł, z kolei suma JKP wyniosła [informacja prawnie chroniona] zł, opisane w **Tabeli Z6**, stanowiącej załącznik nr 13 do Decyzji (k. 553 -554 akt DZP.93.71.2020, Tom IV).

Suma wyżej wymienionych wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. przez Stronę postępowania wyniosła [informacja prawnie chroniona] **zł** , a zatem przekroczyła próg ustawowy, o którym mowa

w art. 13b ust. 2 Ustawy w zw. z art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych (Dz.U. z 2019 r. poz 1649 – dalej jako: „ustawa o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych" lub „ustawa zmieniająca").

W uzasadnieniu Decyzji Prezes Urzędu odniósł się również do przesłanki odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy i wskazał na wyjaśnienia Strony przedstawione przy piśmie z dnia 10 września 2021 r. z których wynika, że wartość świadczeń pieniężnych nieotrzymanych przez nią lub otrzymanych po terminie w okresie objętym postępowaniem wyniosła [informacja prawnie chroniona] zł (k. 108-110 akt DZP.93.71.2020, tom I). Jednocześnie analiza przeprowadzona przez Prezesa Urzędu wykazała sumę świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę w okresie objętym postępowaniem w wysokości [informacja prawnie chroniona] zł.

Wobec powyższego Prezes Urzędu uznał, że suma wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem, wskazana pierwotnie przez Stronę na kwotę [informacja prawnie chroniona] zł, a po weryfikacji tych świadczeń przez Prezesa Urzędu ustalona na kwotę [informacja prawnie chroniona]zł, była niższa od sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie przez Stronę w okresie objętym postępowaniem ([informacja prawnie chroniona] zł). Zatem w sprawie nie zachodziła przesłanka odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy.

Ponadto, rozpatrując sprawę w pierwszej instancji Prezes Urzędu uznał, iż do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w niniejszej sprawie nie doszło także na skutek działania siły wyższej, tj. wystąpienia pandemii COVID-19. W związku z powyższym, Prezes Urzędu w postępowaniu pierwszoinstancyjnym uznał, iż nie została spełniona przesłanka odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy (k. 430- 434 akt DZP.93.71.2020, strony Decyzji 67-76, tom IV).

Jednocześnie Prezes Urzędu wydając decyzję w pierwszej instancji nie znalazł również podstaw do uznania, że w niniejszej sprawie wystąpił uzasadniony przypadek stanowiący przesłankę odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej poprzez zastosowanie art. 13v ust. 8 Ustawy (k. 435 – 438 akt DZP.93.71.2020, strony Decyzji 77 - 83, tom IV).

W związku z powyższym Prezes Urzędu, w oparciu o przepisy Ustawy oraz zebrany w sprawie materiał dowodowy, obliczył jednostkowe kary pieniężne za każde niespełnione przez Stronę postępowania oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem (Tabele Z1-Z6). Suma tych kar wyniosła łącznie **923 486,32 zł (dziewięćset dwadzieścia trzy tysiące czterysta osiemdziesiąt sześć złotych trzydzieści dwa grosze)** i w tej wysokości Prezes Urzędu nałożył na Stronę postępowania administracyjną karę pieniężną.

II. Wniosek Strony z dnia 10 października 2023 r. o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Strona postępowania w ustawowym terminie wystąpiła z wnioskiem z dnia 10 października 2023 r. o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej Decyzją Prezesa Urzędu (dalej „Wniosek") wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości na podstawie art. 105 § 1 k.p.a. w zw. z art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i umorzenie postępowania w całości wobec stwierdzenia braku interesu publicznego Prezesa Urzędu lub jako wniosek ewentualny, o uchylenie decyzji w całości i wydanie decyzji orzekającej o odstąpieniu od nałożenia administracyjnej kary na podstawie art. 13v ust. 6 lub ust. 7 lub ust. 8 Ustawy zgodnie z argumentacją powołaną przez Stronę w trakcie toczącego się postępowania. „Z daleko posuniętej ostrożności" Strona wniosła o uchylenie decyzji w całości i orzeczenie co do istoty z uwzględnieniem przepisów względniejszych dla strony poprzez odstąpienie od nałożenia kary administracyjnej i przyjęcie korzystniejszego algorytmu jej wymierzenia, wyłączenia z podstaw obliczenia administracyjnej kary pieniężnej transakcji Strony z podmiotami z tej samej grupy kapitałowej, zastosowanie miarkowania kary na podstawie art. 13v ust. 2b ustawy.

We wniosku Strona zarzuciła Prezesowi Urzędu naruszenie przepisów postępowania oraz przepisów prawa materialnego, mających istotny wpływ na rozstrzygnięcie, tj.:

1) art. 80 k.p.a. poprzez poprzestanie wyłącznie na informacjach uzyskanych przez UOKiK i nieuwzględnienie wniosków dowodowych Strony z pisma z dnia 2 grudnia 2020 r. i 22 grudnia 2020 r. oraz art. 7 k.p.a. w zw. z art. 7a k.p.a. w zw. z art. 77 § 1 k.p.a. i art. 78 k.p.a. poprzez zaniechanie przeprowadzenia rzetelnego postępowania dowodowego, niepodjęcie wszelkich niezbędnych czynności, które mogłyby przyczynić się do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, rozpatrzenie sprawy z pominięciem ciążącego na organie obowiązku wyczerpującego zebrania

i rozpatrzenia całego materiału dowodowego wskutek czego wydano decyzję, która narusza słuszny interes przedsiębiorcy;

2) art. 8 k.p.a. poprzez brak wykazania interesu publicznego Prezesa Urzędu w prowadzeniu postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę, skutkiem czego organ nie przyczynił się do starannego i zgodnego z przepisami prawa, prowadzenia postępowania mającego zagwarantować równość wobec prawa oraz podważenie zasady dotyczącej pogłębiania zaufania obywatela i przedsiębiorcy do organów państwa;

3) art. 13v ust. 7 Ustawy poprzez jego niezastosowanie i pominięcie przesłanki uzasadniającej odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej;

4) art. 189 c k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy poprzez niezastosowanie przez organ przepisów nowelizacji ustawy względniejszych dla Strony, a obowiązujących w czasie wydania decyzji;

5) art. 6 k.p.a. i art. 8 k.p.a. poprzez brak uwzględnienia właściwości prawa obcego dla transakcji z podmiotami zagranicznymi;

6) art. 7 k.p.a. w zw. z art. 77 § 1 k.p.a. poprzez niezasadne przyjęcie do podstaw obliczenia administracyjnej kary transakcji zapłaconych terminowo, skompensowanych oraz wyłączonych ustawowo, w tym transakcji opisanych w załącznikach do Decyzji pod następującymi nr Lp.: 2779, 3825 i 3832 w załączniku Z1 do Decyzji, 963 w załączniku Z5 do Decyzji oraz transakcji w wyniku których wystawiono faktury [informacja prawnie chroniona], jako należności za [informacja prawnie chroniona], które są wyłączone z możliwości zakwalifikowania ich do obliczenia administracyjnej kary pieniężnej.

Strona wniosła dalej o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z dokumentów w postaci:

1) schematu organizacyjnego [informacja prawnie chroniona], obowiązującego w okresie objętym postępowanie, na okoliczność uwzględnienia w transakcjach, na podstawie których Prezes Urzędu wymierzył administracyjną karę finansową transakcji wewnątrzgrupowych, które podlegają wyłączeniu,

2) [informacja prawnie chroniona],

3) [informacja prawnie chroniona],

4) [informacja prawnie chroniona],

5) [informacja prawnie chroniona],

6) [informacja prawnie chroniona],

7) [informacja prawnie chroniona],

8) [informacja prawnie chroniona],

9) [informacja prawnie chroniona],

10) [informacja prawnie chroniona],

11) [informacja prawnie chroniona],

12) [informacja prawnie chroniona],

13) faktury VAT [informacja prawnie chroniona] na okoliczność treści dokumentu źródłowego dotyczącego zapłaty za [informacja prawnie chroniona], ustalenia [informacja prawnie chroniona]za wykonaną usługę nieprawidłowego zakwalifikowania przez Urząd należności z poz. 963 załącznika Z5 jako zapłaconej po terminie,

14) faktury nr [informacja prawnie chroniona] wraz z prezentatą wpływu do oddziału spółki na okoliczność podlegania wyłączeniu z podstaw obliczenia kary transakcji z poz. 2779 załącznika Z1,

15) faktury [informacja prawnie chroniona] na okoliczność podlegania wyłączeniu z podstaw obliczenia kary transakcji z poz. 3825-3827 załącznika Z1,

16) duplikatu faktury [informacja prawnie chroniona] na okoliczność podlegania wyłączeniu z podstaw obliczenia kary transakcji z poz. 3832 załącznika Z1,

17) [informacja prawnie chroniona],

18) tabel z wykazem transakcji Strony z podmiotami [informacja prawnie chroniona]na okoliczność przyjęcia przez Prezesa Urzędu do podstawy obliczenia administracyjnej kary pieniężnej [informacja prawnie chroniona], wartości tych transakcji,

19) tabel z wykazem transakcji z jednodniowym opóźnieniem na okoliczność jednodniowych opóźnień w zapłacie za faktury, które były podyktowane [informacja prawnie chroniona].

Do Wniosku Strona załączyła kopie dokumentów objętych wnioskiem dowodowym.

BIORĄC POWYŻSZE POD UWAGĘ, PONOWNIE ROZPATRUJĄC SPRAWĘ PREZES URZĘDU USTALIŁ I ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE

III. Podstawa prawna ponownego rozpatrzenia sprawy przez Prezesa Urzędu.

W tym miejscu Prezes Urzędu wskazuje, że mając na względzie art. 3 ust. 6 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych (Dz.U. 2022 poz. 2414 dalej także: „ustawa o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych" lub „Ustawa nowelizująca") do postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie nowelizacji mają zastosowanie przepisy dotychczasowe.

W związku z powyższym Prezes Urzędu, rozpoznając sprawę ponownie stosuje przepisy Ustawy w brzmieniu obowiązującym przed nowelizacją dokonaną ustawą z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych.

Zgodnie z art. 13v ust. 9 Ustawy podmiotowi, na który została nałożona kara, służy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa Urzędu. Z kolei na podstawie z art. 13q ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w sprawach nieuregulowanych w Ustawie do postępowania stosuje się przepisy k.p.a., z wyłączeniem przepisu art. 31 k.p.a..

Stosownie do art. 127 § 3 k.p.a. od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy; do wniosku tego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od decyzji. Zgodnie z art. 5 § 2 pkt 4 k.p.a., ilekroć w przepisach k.p.a. jest mowa o ministrach – rozumie się przez to m.in. kierowników centralnych urzędów administracji rządowej podległych, podporządkowanych lub nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne merytoryczne rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej, która była już przedmiotem rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji. Organ odwoławczy jest zobowiązany zatem do ponownego rozważenia wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych i prawnych, co w efekcie ma doprowadzić do wydania nowego rozstrzygnięcia w sprawie, które wyeliminuje ewentualne wady decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji. W przypadku wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona niezadowolona z decyzji wydanej przez centralny organ administracji rządowej jest uprawniona do zainicjowania przed tym samym organem drugiego postępowania merytorycznego w tej samej sprawie, do którego odpowiednio należy stosować przepisy k.p.a. dotyczące odwołań. Postępowanie wszczęte takim wnioskiem kończy się rozstrzygnięciem przewidzianym w art. 138 § 1 k.p.a., co oznacza, że organ odwoławczy obowiązany jest ponownie rozpoznać i rozstrzygnąć sprawę, która już raz została rozstrzygnięta przez ten organ w ramach działania jako organu pierwszej instancji. Organ jest obowiązany ocenić prawidłowość zaskarżonej decyzji nie tylko w granicach zarzutów przedstawionych w odwołaniu, lecz także pod kątem przepisów prawa materialnego i procesowego, które mają zastosowanie w sprawie rozstrzygniętej zaskarżoną decyzją. Istotą bowiem postępowania odwoławczego (tu: Wniosku) jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji, nie zaś jedynie kontrola decyzji organu pierwszej instancji czy też rozpatrzenie zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniu[1]. Granice postępowania dowodowego generalnie wyznaczają zasady ogólne postępowania administracyjnego. Organ odwoławczy, zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej (art. 7 k.p.a.) i zasadą swobodnej oceny dowodów (art. 80 k.p.a.) dokonuje oceny materiału dowodowego zebranego w postępowaniu prowadzonym przez organ pierwszej instancji. Organ jest zatem zobowiązany do ponownego rozważenia wszelkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych i prawnych, co w efekcie ma doprowadzić do wydania nowego rozstrzygnięcia w sprawie, które wyeliminuje ewentualne wady decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji.

Mając na uwadze powyżej przytoczone standardy postępowania odwoławczego, Prezes Urzędu po dokonanej analizie akt sprawy wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu

[1] B. Adamiak w: B. Adamiak, J. Borkowski: Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Warszawa 2017.

faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym ich wszechstronnej oceny.

IV. Przesłanki stosowania ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

Zgodnie z treścią art. 13b ust. 1 Ustawy zakazane jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy, niebędące podmiotami publicznymi. Nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 2 000 000,00 zł (art. 13b ust. 2 Ustawy). W odniesieniu do postępowań wszczynanych w latach 2020 i 2021, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych ma miejsce, gdy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wyniesie co najmniej 5 000 000,00 zł – stosownie do treści art. 14 ust. 2 ustawy zmieniającej. W art. 4 pkt 1 i 1a Ustawy zawarto definicję transakcji handlowej, zgodnie z którą stanowi ona umowę, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony, o których mowa w art. 2 Ustawy, zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością oraz definicję świadczenia pieniężnego, które stanowi wynagrodzenie za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej.

V. Okres objęty postępowaniem w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

Prowadzone postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Spółkę obejmowało okres czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. - zgodnie z treścią postanowienia Prezesa Urzędu z dnia 22 października 2020 r. o wszczęciu niniejszego postępowania (k. 6-8 akt DZP.93.71.2020, Tom I).

VI. Paccor Polska sp. z o.o. z siedzibą w Siemianowicach Śląskich jako Strona postępowania.

Jak wynika z odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego (dalej także: „KRS") (k. 1-5 akt DZP.93.71.2020, tom I) Paccor Polska sp. z o. o. z siedzibą w Siemianowicach Śląskich jest spółką prawa handlowego, wpisaną do rejestru przedsiębiorców KRS pod numerem: 000016602 (REGON: 070442918, NIP: 5490022619). Strona postępowania prowadzi działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przedmiotem przeważającej działalności Spółki jest produkcja opakowań z tworzyw sztucznych. W związku z powyższym, Strona posiada status przedsiębiorcy w rozumieniu art. 2 pkt 1 Ustawy.

Kapitał zakładowy Spółki należy w całości do podmiotów prywatnych co oznacza, że Strona nie jest podmiotem publicznym w rozumieniu art. 4 pkt 2 Ustawy. Dane powyższe pozostają aktualne na dzień wydania niniejszej decyzji, co wynika z ogólnie dostępnego odpisu KRS Spółki.

Strona nie posiada statusu mikroprzedsiębiorcy, małego przedsiębiorcy lub średniego przedsiębiorcy (**dalej: „MŚP"**) w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26 czerwca 2014, str. 1, ze zm. – **dalej jako „Traktat"**), o którym mowa w art. 4 pkt 5 Ustawy. Powyższe daje podstawę do stwierdzenia, że jest ona dużym przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 6 Ustawy. Dokonując tych ustaleń Prezes Urzędu oparł się na informacjach uzyskanych od Strony postępowania i złożonym przez nią oświadczeniu z dnia 27 grudnia 2019 r., stanowiącym załącznik do pisma z dnia 2 grudnia 2020 r., uznając je za wiarygodne (k. 47 akt DZP.93.71.2020, płyta CD, tom I).

VII. Materiał dowodowy zgromadzony przez Prezesa Urzędu w toku postępowania w pierwszej instancji.

W toku postępowania pierwszoinstancyjnego, na skutek wezwań Prezesa Urzędu, Strona postępowania przekazała dokumenty, informacje i wyjaśnienia dotyczące jej działalności, w szczególności informacje o zawieranych przez Stronę transakcjach handlowych, w których występuje jako dłużnik zobowiązany do spełnienia świadczenia pieniężnego oraz uzgadnianych przez nią terminach zapłaty świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, a także datach i sposobach zapłaty.

Przy piśmie z dnia 2 grudnia 2020 r. Strona złożyła wyjaśnienia (k. 31-45 akt DZP.93.71.2020, tom I) oraz przedstawiła na elektronicznym nośniku danych następujące informacje:(k. 49 akt DZP.93.71.2020, płyta CD, tom I):

- pliki JPK_VAT za miesiące: wrzesień 2019 r., październik 2019 r., listopad 2019 r., grudzień 2019 r., styczeń 2020 r., luty 2020 r., marzec 2020 r., kwiecień 2020 r., maj 2020 r., czerwiec 2020 r., lipiec 2020 r., sierpień 2020 r. w strukturze logicznej o której mowa w art. 193a § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa[2)] – w formie elektronicznej, w formacie xml;
- pliki JPK_WB, dotyczące rachunków bankowych stosowanych do rozliczeń z kontrahentami z tytułu odpłatnej dostawy towarów lub odpłatnego świadczenia usług, obejmujących czasokres począwszy od 1 stycznia 2020 r., do dnia 31 sierpnia 2020r. w zakresie obciążeń i uznań rachunków bankowych, w strukturze logicznej o której mowa w art. 193a § 2 Ordynacji podatkowej, w formie elektronicznej, w formacie xml;
- oświadczenie o posiadanym statusie dużego przedsiębiorcy w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i art. 108 Traktatu;
- Politykę Rachunkowości Paccor Polska Sp. z o.o. obowiązująca od 1 stycznia 2020 r.;
- Przychody ze sprzedaży 2020 r.
- zestawienie dokonywanych transakcji handlowych w pliku pod nazwą „zestawienie.xlsx".

Strona przedstawiła w wersji papierowej zestawienie obrotów Paccor Polska Sp. z o.o. w okresie od 1 kwietnia do 31 maja w roku 2019 i 2020 z wyłączeniem aktywów (k. 46 akt DZP.93.71.2020, tom I), wniosła o przeprowadzenie rozprawy oraz zgłosiła wnioski dowodowe o przeprowadzenie dowodu :

- z zeznań świadków – reprezentantów kontrahentów na okoliczność ustaleń istniejących po stronie kontrahenta i Strony, które warunkowały spełnienie świadczenia pieniężnego, rzeczywistego spełnienia świadczenia pieniężnego, próśb kierowanych przez kontrahentów do Strony o dokonywanie późniejszych płatności, wystąpienia opóźnienia w wykonaniu świadczenia pieniężnego przez Stronę z przyczyn niezależnych od niej;

[2)] Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tj. Dz. U. z 2025 r., poz. 111, dalej: „Ordynacja podatkowa").

- z opinii biegłego z zakresu księgowości oraz opinii biegłego z zakresu bankowości w celu m. in. sprawdzenia ksiąg rachunkowych Strony, zbadania czy faktury na podstawie których następowała płatność spełniały wymogi wynikające z prawa powszechnie obowiązującego, zbadania czy termin płatności oznaczony na fakturze jest zgodny z terminem wskazanym w dokumencie w postaci zamówienia, oferty lub umowy, zbadanie daty faktycznego spełnienia zobowiązań w formie gotówkowej, dokonania wyliczeń w oparciu o księgi rachunkowe czy wartość niespełnionych lub spełnionych po terminie przez Stronę świadczeń pieniężnych jest równa lub mniejsza od wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem, zbadanie w dokumentach bankowych kiedy nastąpiło rzeczywiste polecenie przelewu.

Przy piśmie z dnia 22 grudnia 2020 r. Strona sprecyzowała wnioski dowodowe zgłoszone wcześniej (k. 51-58 akt DZP.93.71.2020, tom I).

Przy piśmie z dnia 24 lutego 2021 r. Strona złożyła wyjaśnienia (k. 64-65 akt DZP.93.71.2020, tom I) oraz przedstawiła na elektronicznym nośniku danych (k. 83 akt DZP.93.71.2020, płyta CD, tom I):

- plik JPK_WB ze zweryfikowanym numerem rachunku bankowego w wersji elektronicznej;
- zestawienie dokonywanych transakcji handlowych w pliku pod nazwą: „zestawienie.BES.xlsx", z którego wyłączono kontrahentów niebędących przedsiębiorcami z państwa członkowskich Unii Europejskiej, państwa członkowskich EFTA – stron umowy EOG lub Konfederacji Szwajcarskiej;
- kopie dokumentów potwierdzających, że świadczenia pieniężne określone w kolumnie C Tabeli nr 1 jako „rachunek uproszczony" (Lp. 1968-1984) stanowią głównie rozliczenie delegacji i kosztów związanych z delegacjami.

Przy piśmie z dnia 12 kwietnia 2021 r. Strona przekazała elektroniczny nośnik danych (k. 92 akt DZP.93.71.2020, płyta CD, tom I) z danymi wskazanymi w piśmie Strony z dnia 24 lutego 2021 r., a to ze względu na uszkodzenie poprzednio złożonego nośnika danych uniemożliwiające odczytanie danych.

Przy piśmie z dnia 10 września 2021 r. Strona złożyła wyjaśnienia (k. 108-109a akt DZP.93.71.2020, tom I) ponownie przedstawiła na elektronicznym nośniku danych (k. 111 akt

DZP.93.71.2020, pendrive, tom I), dane niemożliwe do odczytania ze względu na uszkodzenie nośnika danych (płyta CD) z dnia 2 grudnia 2020 r. tj;

- zestawienie dokonywanych transakcji handlowych w pliku pod nazwą „zestawienie.xlsx";
- pliki JPK_VAT za miesiące: wrzesień 2019 r., październik 2019 r., listopad 2019 r., grudzień 2019 r., styczeń 2020 r., luty 2020 r., marzec 2020 r., kwiecień 2020 r., maj 2020 r., czerwiec 2020 r., lipiec 2020 r., sierpień 2020r. w strukturze logicznej o której mowa w art. 193a § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa - w formie elektronicznej, w formacie xml;
- pliki JPK_WB, dotyczące rachunków bankowych stosowanych do rozliczeń z kontrahentami z tytułu odpłatnej dostawy towarów lub odpłatnego świadczenia usług, obejmujących czasokres począwszy od 1 stycznia 2020 r., do dnia 31 sierpnia 2020r. w zakresie obciążeń i uznań rachunków bankowych, w strukturze logicznej o której mowa w art. 193a § 2 Ordynacji podatkowej, w formie elektronicznej, w formacie xml;

oraz

- zestawienie świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę postępowania w pliku pod „zestawienie 2021.09.08 do podpisu.BES.xlsx" –dalej zwane Tabela nr 2.

Przy piśmie z dnia 30 września 2021 r. Strona złożyła wyjaśnienia odnoszące się do wystąpienia siły wyższej, która, w ocenie Strony, miała bezpośredni wpływ na okoliczności związane z przedmiotem postępowania (k. 114-119 akt DZP.93.71.2020, tom I).

Przy piśmie z dnia 27 kwietnia 2022 r. Strona złożyła wyjaśnienia (k. 131-132 akt DZP.93.71.2020, tom I) oraz przedstawiła na elektronicznym nośniku danych (k. 135a akt DZP.93.71.2020, pendrive, tom I):

- kopie dowodów zapłaty świadczeń pieniężnych, dla których Strona postępowania jako sposób zapłaty wskazała przelew bankowy, jednak nie znalazło to potwierdzenia w przekazanych przez Stronę danych oraz plikach JPK WB wraz z zestawieniem tych świadczeń pieniężnych w formie tabelarycznej (Tabela 1A);

- kopie dowodów zakupu/faktur dotyczących świadczeń pieniężnych nie ujętych w JPK-VAT oraz udzieliła wyjaśnień w zakresie braku ujęcia ich w ewidencji JPK_VAT

- poprzez wprowadzenie uwag w zestawieniu tabelarycznym opisując te świadczenia (Tabela 1B);

- kopie dowodów zakupu/faktur świadczeń pieniężnych, co do których Prezes Urzędu w toku weryfikacji materiału dowodowego powziął wątpliwość w zakresie uzgodnionych terminów zapłaty oraz przekazała informacje potwierdzające wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1 terminy zapłaty - poprzez wprowadzenie uwag w zestawieniu tabelarycznym opisując te świadczenia (Tabela 1C);
- informacje dotyczące świadczeń pieniężnych opisanych przez Stronę postępowania w zestawieniu dokonanych transakcji handlowych co do których Strona wskazała wartości zerowe - poprzez wprowadzenie dodatkowych uwag w zestawieniu tabelarycznym opisując te świadczenia (Tabela 1D).

W tym miejscu Prezes Urzędu wyjaśnia, że zestawienie dokonywanych transakcji handlowych przedstawione przez Stronę przy piśmie z dnia 2 grudnia 2020 r. pod nazwą „zestawienie.xlsx", uzupełnione następne przez Stronę o dodatkowe informacje przy pismach z dnia 24 lutego 2021 r. oraz 27 kwietnia 2022 r., na potrzeby niniejszej decyzji zostało zbiorczo zdefiniowane jako „Tabela nr 1".

Prezes Urzędu w dniu 13 lutego 2023 r. poczynił ustalenia w zakresie posiadanego przez kontrahentów Strony postępowania statusu przedsiębiorcy na podstawie informacji zawartych w ogólnodostępnej bazie System Udostępniania Danych o Pomocy Publicznej (SUDOP), który zawiera dane o wdrażanych w Polsce środkach pomocowych, pomocy udzielonej w ramach wdrażanych w Polsce środków pomocowych, wszelkiej pomocy publicznej i pomocy *de minimis* udzielonej danemu beneficjentowi. SUDOP zawiera bowiem m. in. oświadczenie podmiotu ubiegającego się o pomoc publiczną o wielkości jego przedsiębiorstwa. Na podstawie danych pozyskanych z bazy SUDOP, których wydruki załączono do akt postępowania (k. 216-253 akt DZP.93.71.2020, tom II), Prezes Urzędu ustalił, że do sektora MŚP (mikroprzedsiębiorca, mały przedsiębiorca lub średni przedsiębiorca) należą wskazani poniżej przedsiębiorcy:

1. [informacja prawnie chroniona],
2. [informacja prawnie chroniona],
3. [informacja prawnie chroniona],
4. [informacja prawnie chroniona],
5. [informacja prawnie chroniona],
6. [informacja prawnie chroniona],

7. [informacja prawnie chroniona],
8. [informacja prawnie chroniona],
9. [informacja prawnie chroniona],
10. [informacja prawnie chroniona],
11. [informacja prawnie chroniona],
12. [informacja prawnie chroniona],
13. [informacja prawnie chroniona],
14. [informacja prawnie chroniona],
15. [informacja prawnie chroniona],
16. [informacja prawnie chroniona],
17. [informacja prawnie chroniona],
18. [informacja prawnie chroniona],
19. [informacja prawnie chroniona],
20. [informacja prawnie chroniona],
21. [informacja prawnie chroniona],
22. [informacja prawnie chroniona],
23. [informacja prawnie chroniona],
24. [informacja prawnie chroniona],
25. [informacja prawnie chroniona],
26. [informacja prawnie chroniona],
27. [informacja prawnie chroniona],
28. [informacja prawnie chroniona],
29. [informacja prawnie chroniona],
30. [informacja prawnie chroniona],
31. [informacja prawnie chroniona],
32. [informacja prawnie chroniona],

z kolei status dużego przedsiębiorcy według danych pozyskanych z SUDOP posiadali kontrahenci Strony postępowania wskazani poniżej:

1. [informacja prawnie chroniona],
2. [informacja prawnie chroniona],
3. [informacja prawnie chroniona],
4. [informacja prawnie chroniona].

W związku z wezwaniami Prezesa Urzędu z dnia 23 stycznia 2023 r., wystosowanymi do kontrahentów Strony postępowania o określenie posiadanego status; mikro, mały, średni, duży przedsiębiorca w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014

z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i art. 108 Traktatu, w poczet materiału dowodowego zaliczono oświadczenia o posiadaniu statusu przedsiębiorcy z sektora MŚP złożone przez:

1. [informacja prawnie chroniona],
2. [informacja prawnie chroniona],
3. [informacja prawnie chroniona],
4. [informacja prawnie chroniona],
5. [informacja prawnie chroniona],
6. [informacja prawnie chroniona].

oraz oświadczenia o posiadaniu statusu dużego przedsiębiorcy złożone przez:

1. [informacja prawnie chroniona],
2. [informacja prawnie chroniona],
3. [informacja prawnie chroniona],

Na podstawie danych pozyskanych z bazy SUDOP, których wydruki załączono do akt postępowania (k. 255-257 akt DZP.93.71.2020, tom II) oraz w oparciu o dane zawarte w opublikowanym sprawozdaniu finansowym na stronie internetowej Krajowego Rejestru Sądowego, jako kryterium biorąc pod uwagę liczbę zatrudnionych u danego podmiotu pracowników (k. 132-133 akt DZP.93.71.2020 tom II i k. 77-114 akt DZP.93.71.2020 tom II), Prezes Urzędu ustalił, że do sektora MŚP (mikroprzedsiębiorca, mały przedsiębiorca lub średni przedsiębiorca) należą przedsiębiorcy wskazani poniżej:

1. [informacja prawnie chroniona],
2. [informacja prawnie chroniona],
3. [informacja prawnie chroniona],
4. [informacja prawnie chroniona],
5. [informacja prawnie chroniona],
6. [informacja prawnie chroniona],

z kolei status dużego przedsiębiorcy posiadają kontrahenci Strony:

1. [informacja prawnie chroniona],
2. [informacja prawnie chroniona],
3. [informacja prawnie chroniona],
4. [informacja prawnie chroniona],
5. [informacja prawnie chroniona].

Za pismem z dnia 14 sierpnia 2023 r. Strona wypowiedziała się co do zebranego w sprawie materiału dowodowego przedstawionego w doręczonym do Strony w dniu 5 lipca 2023 r. Zawiadomieniu wraz z uzasadnieniem postawionego zarzutu, przedstawiając dodatkowe wyjaśnienia w sprawie (k. 391-393 akt DZP.93.71.2020, tom III).

VIII. Materiał dowodowy zgromadzony przez Prezesa Urzędu w toku uzupełniającego postępowania dowodowego w związku z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Prezes Urzędu działając na podstawie art. 136 § 1 k.p.a. przeprowadził dodatkowe postępowanie dowodowe w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie. (akta sprawy prowadzone elektronicznie)

Pismem z dnia 26 marca 2024 r. wezwał Stronę postępowania do przedstawienia w wyznaczonym terminie poświadczonych przez tłumacza przysięgłego tłumaczeń na język polski dokumentów załączonych do Wniosku, tj.:

1) [informacja prawnie chroniona],
2) [informacja prawnie chroniona],
3) [informacja prawnie chroniona],
4) [informacja prawnie chroniona],
5) [informacja prawnie chroniona],
6) [informacja prawnie chroniona],
7) [informacja prawnie chroniona],
8) [informacja prawnie chroniona],
9) [informacja prawnie chroniona],
10) [informacja prawnie chroniona],
11) [informacja prawnie chroniona],
12) [informacja prawnie chroniona].

Przy piśmie z dnia 22 maja 2024 r. Strona załączyła żądane tłumaczenia dokumentów przedstawionych przy Wniosku.

Pismami z dnia 12 czerwca 2024 r. Prezes Urzędu wystąpił do kontrahentów Spółki wskazanych poniżej:

1) [informacja prawnie chroniona];
2) [informacja prawnie chroniona];

3) [informacja prawnie chroniona];
4) [informacja prawnie chroniona];
5) [informacja prawnie chroniona];
6) [informacja prawnie chroniona];
7) [informacja prawnie chroniona];
8) [informacja prawnie chroniona];
9) [informacja prawnie chroniona];
10) [informacja prawnie chroniona];
11) [informacja prawnie chroniona];
12) [informacja prawnie chroniona];
13) [informacja prawnie chroniona];
14) [informacja prawnie chroniona];
15) [informacja prawnie chroniona];
16) [informacja prawnie chroniona];
17) [informacja prawnie chroniona];
18) [informacja prawnie chroniona];
19) [informacja prawnie chroniona];
20) [informacja prawnie chroniona];
21) [informacja prawnie chroniona];
22) [informacja prawnie chroniona];
23) [informacja prawnie chroniona];
24) [informacja prawnie chroniona];
25) [informacja prawnie chroniona];
26) [informacja prawnie chroniona];
27) [informacja prawnie chroniona];
28) [informacja prawnie chroniona];
29) [informacja prawnie chroniona];
30) [informacja prawnie chroniona];
31) [informacja prawnie chroniona];
32) [informacja prawnie chroniona];
33) [informacja prawnie chroniona];
34) [informacja prawnie chroniona];
35) [informacja prawnie chroniona];
36) [informacja prawnie chroniona];
37) [informacja prawnie chroniona];
38) [informacja prawnie chroniona];

39) [informacja prawnie chroniona];
40) [informacja prawnie chroniona];
41) [informacja prawnie chroniona];
42) [informacja prawnie chroniona];

o przekazanie oświadczeń o posiadanym w 2019 i 2020 roku statusie: mikro, mały, średni czy duży przedsiębiorca – w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i art. 108 Traktatu. Ponadto Prezes Urzędu wezwał kontrahentów Spółki, do przekazania dodatkowych informacji w zakresie dat doręczenia faktur/rachunków potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, dat dostawy towaru lub wykonania usługi, wskazania uzgodnionych terminów zapłaty świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych objętych niniejszym postępowaniem, wskazania czy umowy zawarte ze Stroną postępowania przewidywały badanie towaru lub usługi celem potwierdzenia zgodności towaru lub usługi z umową oraz przedstawienia daty zakończenia badania towaru lub usługi oraz przekazania dokumentów potwierdzających wskazaną datę.

Oświadczenia o posiadanym, w badanym przez Prezesa Urzędu okresie, statusie dużego przedsiębiorcy złożyli wskazani poniżej kontrahenci Strony postępowania:

1) [informacja prawnie chroniona],
2) [informacja prawnie chroniona],
3) [informacja prawnie chroniona].

Oświadczenia o posiadanym, w badanym przez Prezesa Urzędu okresie, statusie mikro, małego lub średniego przedsiębiorcy, złożyli wskazani poniżej kontrahenci Strony postępowania:

1) [informacja prawnie chroniona].
2) [informacja prawnie chroniona],
3) [informacja prawnie chroniona],
4) [informacja prawnie chroniona],
5) [informacja prawnie chroniona],
6) [informacja prawnie chroniona],
7) [informacja prawnie chroniona],
8) [informacja prawnie chroniona],
9) [informacja prawnie chroniona],
10) [informacja prawnie chroniona],

11) [informacja prawnie chroniona],
12) [informacja prawnie chroniona],
13) [informacja prawnie chroniona],
14) [informacja prawnie chroniona],
15) [informacja prawnie chroniona],
16) [informacja prawnie chroniona],
17) [informacja prawnie chroniona],
18) [informacja prawnie chroniona].,
19) [informacja prawnie chroniona],
20) [informacja prawnie chroniona],
21) [informacja prawnie chroniona],
22) [informacja prawnie chroniona],
23) [informacja prawnie chroniona],
24) [informacja prawnie chroniona],
25) [informacja prawnie chroniona],
26) [informacja prawnie chroniona],
27) [informacja prawnie chroniona],
28) [informacja prawnie chroniona],
29) [informacja prawnie chroniona],
30) [informacja prawnie chroniona],
31) [informacja prawnie chroniona],
32) [informacja prawnie chroniona],
33) [informacja prawnie chroniona],
34) [informacja prawnie chroniona],
35) [informacja prawnie chroniona],

Wyżej wymienieni kontrahenci Strony przedstawili dodatkowe informacje i nadesłali dokumenty potwierdzające daty doręczenia faktur Stronie postępowania, uzgodnionych terminów zapłaty świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych objętych niniejszym postępowaniem, a także złożyli oświadczenia w zakresie umownego zastrzeżenia badania towaru lub usługi.

W dniu 12 sierpnia 2024 r. pełnomocnik Strony zapoznał się z aktami postępowania.

Pismami z dnia 4 września 2024 r. Prezes Urzędu ponownie wezwał kontrahentów Strony:

1) [informacja prawnie chroniona];
2) [informacja prawnie chroniona];

3) [informacja prawnie chroniona];
4) [informacja prawnie chroniona];

do złożenia oświadczeń o posiadanym w okresie 2019 – 2020 statusie przedsiębiorcy oraz do przedstawienia informacji i dokumentów dotyczących transakcji handlowych zawartych ze Spółką w okresie objętym postępowaniem, w zakresie: daty doręczenia faktury/rachunku potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi (w przypadku dysponowania takimi informacjami), daty dostawy towaru/wykonania usługi, wskazania uzgodnionych (umownych) terminów zapłaty świadczeń pieniężnych, zgodnych z wiążącą strony umową; wskazania czy umowa przewidywała zbadanie towaru lub usługi celem potwierdzenia zgodności towaru lub usługi z umową, a jeśli tak - do wskazania daty zakończenia badania towaru lub usługi oraz przekazania dokumentów potwierdzających wskazaną datę.

Pismami z dnia 4 września 2025 r. Prezes Urzędu ponownie wezwał kontrahentów Strony:

1) [informacja prawnie chroniona];
2) [informacja prawnie chroniona];
3) [informacja prawnie chroniona];
4) [informacja prawnie chroniona];
5) [informacja prawnie chroniona];
6) [informacja prawnie chroniona];
7) [informacja prawnie chroniona];

do przedłożenia dokumentów pełnomocnictwa dla osoby, która podpisała oświadczenie o statusie przedsiębiorcy i zestawienie informacji o transakcjach handlowych zawartych ze Stroną postępowania przedłożone w odpowiedzi na pierwotne wezwanie organu z dnia 12 czerwca 2024 r. bądź ponowne przedstawienie żądanych dokumentów i oświadczeń podpisanych zgodnie z zasadami reprezentacji przedsiębiorcy.

Pismami z dnia 4 września 2024 r. Prezes Urzędu ponownie wezwał kontrahentów Strony:

1) [informacja prawnie chroniona],
2) [informacja prawnie chroniona]

do złożenia oświadczenia o posiadanym w okresie 2019 – 2020 r. statusie przedsiębiorcy z uwzględnieniem wzajemnych powiązań z innymi przedsiębiorstwami lub podmiotami.

Za pismem z dnia 4 września 2024 r. Prezes Urzędu przekazał kontrahentowi Strony - [informacja prawnie chroniona], elektroniczny nośnik danych (płyta CD) zawierający

zestawienie transakcji handlowych objętych pierwotnym wezwaniem z dnia 12 czerwca 2024 r.

W korespondencji mailowej z dnia 12 września 2024 r. [informacja prawnie chroniona], przekazała oświadczenie z dnia 12 września 202 r. o statusie przedsiębiorcy potwierdzając, iż w badanym okresie posiadała status średniego przedsiębiorcy oraz reprezentowała samodzielny typ przedsiębiorstwa.

Przy piśmie z dnia 11 września 2024 r. kontrahent Strony [informacja prawnie chroniona], uzupełnił braki formalne pierwotnie złożonego w dniu 26 czerwca 2024 r. oświadczenia poprzez przedłożenie opatrzonego czytelnym podpisem odręcznym oświadczenia o posiadaniu w okresie 2019 – 2020 statusu mikroprzedsiębiorcy oraz samodzielnego typu przedsiębiorstwa.

Przy piśmie z dnia 17 września 2024 r. kontrahent Strony - [informacja prawnie chroniona], przedłożył oświadczenie o posiadaniu w badanym okresie statusu mikroprzedsiębiorcy oraz powiązanego typu przedsiębiorstwa.

Przy piśmie z dnia 11 września 2024 r. kontrahent Strony - [informacja prawnie chroniona], przedłożył oświadczenie o posiadaniu w badanym okresie statusu małego przedsiębiorcy oraz powiązanego typu przedsiębiorstwa.

Przy piśmie z dnia 17 września 2024 r. kontrahent Strony - [informacja prawnie chroniona], przedłożył oświadczenie o posiadaniu w badanym okresie statusu mikroprzedsiębiorcy oraz samodzielnego typu przedsiębiorstwa.

Przy piśmie z dnia 17 września 2024 r. kontrahent Strony - [informacja prawnie chroniona], uzupełnił braki formalne pierwotnie złożonego oświadczenia poprzez przedłożenie opatrzonego czytelnym podpisem odręcznym oświadczenia o posiadaniu w okresie 2019 – 2020 statusu małego przedsiębiorcy oraz samodzielnego typu przedsiębiorstwa.

Przy piśmie z dnia 18 września 2024 r. kontrahent Strony - [informacja prawnie chroniona], uzupełniła braki formalne pierwotnie złożonego w dniu 2 lipca 2024 r. oświadczenia i zestawienia transakcji handlowych poprzez przedłożenie pełnomocnictwa ogólnego.

Przy piśmie z dnia 23 września 2024 r. kontrahent Strony – [informacja prawnie chroniona], przedłożył oświadczenie o posiadaniu w okresie 2019 – 2020 statusu średniego przedsiębiorcy oraz samodzielnego typu przedsiębiorstwa. W korespondencji mailowej z dnia 2 października 2024 r. ww. kontrahent przedstawił w formie tabeli informacje dotyczące transakcji handlowych będących przedmiotem postępowania zawartych ze Stroną.

Przy piśmie z dnia 8 października 2024 r. kontrahent Strony - [informacja prawnie chroniona], przedstawił w formie tabeli dodatkowe informacje dotyczące transakcji handlowych objętych zakresem postępowania, zawartych ze Stroną.

Przy piśmie z dnia 30 października 2024 r. kontrahent Strony - [informacja prawnie chroniona], przedstawił podpisane zgodnie z zasadami reprezentacji spółki oświadczenie o posiadaniu w okresie 2019-2020 statusu średniego przedsiębiorcy oraz samodzielnego typu przedsiębiorstwa.

Wezwaniem z dnia 7 lutego 2025 r. Prezes Urzędu wystąpił do Spółki o przedstawienie:

1) dodatkowych informacji w odniesieniu do transakcji handlowych szczegółowo opisanych w załączniku do przywołanego wezwania, poprzez:

a) wskazanie daty wpływu faktury/rachunku potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi poprzez wypełnienie odpowiedniej kolumny załączniku,

b) w przypadku gdy wskazana przez Stronę data wpływu faktury/rachunku potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi była późniejsza niż data zakupu/data wystawienia faktury wskazana w załączniku - przedstawienie dokumentów potwierdzających datę wpływu faktury/rachunku potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi,

c) wskazanie daty dostawy towaru/wykonania usługi poprzez wypełnienie kolumny I załącznika, jedynie w przypadku gdy wskazana przez Stronę data dostawy towaru/wykonania usługi była późniejsza niż data zakupu/data wystawienia faktury i późniejsza niż data wpływu faktury/rachunku potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi oraz przedstawienia dokumentów potwierdzających wskazaną datę dostawy towaru/wykonania usługi (np. dokument WZ, PZ, dokumenty transportowe),

d) wskazania daty zakończenia badania towaru lub wykonania usługi celem potwierdzenia zgodności towaru lub wykonania usługi z umową w kolumnie J Tabeli, jedynie w przypadku, gdy umowa przewidywała zbadanie towaru lub wykonanie usługi celem potwierdzenia zgodności towaru lub wykonania usługi z umową oraz

jeżeli przedmiotowa data była późniejsza niż data wpływu faktury/rachunku potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi,

e) w przypadku wskazania daty zakończenia badania towaru lub wykonania usługi celem potwierdzenia zgodności towaru lub wykonania usługi z umową w kolumnie J, przesłania umów zawartych pomiędzy Stroną, a jej kontrahentami, na podstawie których wystawiono wskazane w Tabeli będącej załącznikiem do przywołanego wezwania faktury, wraz ze wszystkimi aneksami do umów.

2) Dokumentów szczegółowo opisanych w wezwaniu i wskazanych w poniższej tabeli:

Tabela	Lp. z Tabeli	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/faktury	Data zakupu/data wystawienia faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z faktury	Waluta dowodu zakupu
Z1	2586	[informacja prawnie chroniona]				
Z1	2587					
Z1	2921					
Z1	3134					
Z1	3342					
Z1	3921					
Z2	499					
Z2	767					
Z5	12					
Z5	242					
Z5	247					
Z5	317					
Z5	373					
Z5	377					
Z5	392					
Z5	401					
Z5	410					
Z5	411					
Z5	440					
Z5	446					
Z5	495					
Z5	781					
Z5	903					

3) Informacji, czy wskazani w przywołanym wezwaniu kontrahenci Strony, informowali Stronę o posiadanym przez nich statusie jaki posiadali w latach obrotowych 2019 oraz

2020 mikro, mały, średni, duży przedsiębiorca w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i art. 108 Traktatu, a w przypadku odpowiedzi pozytywnej Strona została wezwana o dostarczenie dokumentu potwierdzającego posiadany status wskazanego kontrahenta.

W odpowiedzi z dnia 26 marca 2025 r. Strona przedstawiła dokumenty opisane w pkt 2 wezwania organu z dnia 7 lutego 2025 r. oraz wyjaśniła, że w poz. 767 i 2921 wskazano ten sam dokument, który został w pierwszej wersji błędnie zaksięgowany na kwotę [informacja prawnie chroniona], podczas gdy prawidłowo wino być [informacja prawnie chroniona]. Strona dodała, że „Dokument był wyksięgowany i następnie poprawnie zaksięgowany." Następnie Strona wyjaśniła, że dysponuje dwoma „oświadczeniami o posiadanym statusie przedsiębiorcy", swoich kontrahentów[informacja prawnie chroniona] oraz [informacja prawnie chroniona], które zostały załączone do przedmiotowego pisma. Spółka wskazała dalej, że w pozostałych przypadkach dostawcy nie udzielali stosowanej informacji o posiadanym statusie, „dlatego wskazano posiadany przez nich status jako „mały przedsiębiorca".
W odpowiedzi z dnia 22 kwietnia 2025 r. Strona na elektronicznym nośniku danych przedstawiła dodatkowe informacje dotyczące transakcji handlowych, opisanych w załączniku do wezwania organu z dnia 7 lutego 2025 r.

Pismem z dnia 13 czerwca 2025 r. Prezes Urzędu wezwał Stronę postępowania do przekazania dodatkowych wyjaśnień, informacji oraz nadesłania dokumentów w opisanym niżej zakresie:

1. udzielenia informacji dotyczących transakcji znajdujących się w Tabelach Z1, Z2, Z3, Z4, Z5, Z6 – stanowiących załączniki do Decyzji DZP-49/2023 z dnia 6 września 2023 r. (w dalszej treści również **„Tabele karowe"** – stanowiące załącznik nr 1 - Tabele Z1 – Z6 do Wezwania), które transakcje handlowe wyszczególnione w Tabelach karowych były realizowane w oparciu o prawo obce i weryfikację czy ustalenia zawarte w Tabelach karowych odpowiadają przepisom i warunkom umownym, na które zgodziła się Strona oraz wskazanie ewentualnych różnic pomiędzy warunkami umownymi i przepisami prawa obcego a ustaleniami zawartymi w Tabelach karowych:
   a) w przypadku gdyby takie transakcje istniały - do ich wskazania poprzez wypełnienie w pliku załączonym do przywołanego wezwania nowej kolumny „Czy

miało zastosowanie prawo obce" – poprzez wpisanie „TAK" przy transakcjach w których miało zastosowanie prawo obce,

b) w zakresie transakcji co do których Strona wskazała „TAK" w kolumnie „Czy miało zastosowanie prawo obce" wskazania terminu zapłaty zgodnego z umową i postanowieniami prawa obcego zastosowanego w danej umowie w kolumnie „Termin zapłaty zgodny z umową i postanowieniami prawa obcego zastosowanego w danej umowie"

c) w przypadku gdy dla Tabel Z1 – Z4 termin zapłaty wskazany w kolumnie „Termin zapłaty zgodny z umową i postanowieniami prawa obcego zastosowanego w danej umowie" jest inny niż dotychczas wskazywany w trakcie postępowania (w szczególności w Tabeli nr 1 i późniejszych wyjaśnieniach – dotychczasowe ustalenia zostały zebrane w kolumnie „Termin zapłaty wg umowy" - Tabele Z.1 – Z.4 – Kolumna G;) - to w takim przypadku Prezes Urzędu wezwał również Stronę do przekazania dowodów potwierdzającą taką datę (np. faktura, ogólne warunki umowy, korespondencja itp.);

2. udzielenia informacji o fakturach VAT korygujących otrzymanych przez Stronę postępowania, ujętych w Tabeli 1, przekazanej do postępowania prowadzonego w pierwszej instancji. Żądane informacje w zakresie faktur korygujących, Strona została zobowiązana uzupełnić tylko w odniesieniu do pierwotnych świadczeń pieniężnych, wskazanych w Tabelach karowych stanowiących załącznik nr 1 do przywołanego Wezwania, co do których w postępowaniu w pierwszej instancji organ ustalił, że zostały one spełnione z opóźnieniem.

2.1 Strona zobowiązana została również do wskazania, do którego pierwotnego świadczenia pieniężnego wynikającego z zawartej transakcji handlowej, została wystawiona faktura korygująca, znajdująca się w tabeli pod nazwą „Paccor Polska Sp. z o.o.- Tabela korekt" (dalej również „Tabela Korekt") stanowiącą załącznik nr 2 do przywołanego Wezwania poprzez wypełnienie/uzupełnienie w przedmiotowej tabeli:

a) w kolumnie „K" pod nazwą „Numer faktury pierwotnej do której wystawiono fakturę korygującą", tj. Strona została zobowiązana do wskazania nr faktury pierwotnej (z Tabel karowych stanowiących załącznik nr 1 do przywołanego Wezwania), do której została wystawiona faktura korygująca, ujęta w Tabeli Korekt,

b) w kolumnie „L” pod nazwą „Data wystawienia faktury pierwotnej do której została wystawiona faktura korygująca”, tj. Strona została zobowiązana do wskazania daty wystawienia faktury pierwotnej,

c) w kolumnie „M” pod nazwą „Przyczyna wystawienia faktury korygującej” tj. Strona została zobowiązana do wskazania przyczyny wystawienia faktury korygującej, , np. błąd w dokumencie zakupu, zwrot towaru, rabat, bonus, reklamacja,

2.2 w przypadku, gdy faktura korygująca ujęta w Tabeli Korekt, została wystawiona do większej ilości faktur pierwotnych, Strona została zobowiązana do wskazania przekazania zestawienia faktur pierwotnych, do których została wystawiona faktura korygująca.

2.3 Strona została zobowiązana do przedłożenia, każdej z faktur korygujących wystawionych do faktur pierwotnych wskazanych w Tabelach karowych, celem czynienia prawidłowych ustaleń faktycznych w zakresie ustalenia prawidłowych wartości świadczeń pieniężnych wynikających z zawartych transakcji handlowych, do których zostały wystawione faktury korygujące.

3. Strona została zobowiązana do przekazania informacji w zakresie dat otrzymania dowodów zakupu/faktur dla transakcji handlowych zebranych w tabeli pod nazwą „Paccor Polska sp. z o.o. - data otrzymania dowodu zakupu/faktury” stanowiącej załącznik nr 3 do przywołanego Wezwania - poprzez wypełnienie kolumny H „Data otrzymania faktury”.

4. Strona została zobowiązana do przekazania informacji co do oceny spełnienia przez Stronę postępowania świadczeń pieniężnych objętych niniejszym postępowaniem w formie potrąceń wzajemnych wierzytelności oraz ich terminowości. Strona została zobowiązana do wskazania co do transakcji handlowych przedstawionych w tabeli pod nazwą „Paccor Polska Sp. z o.o. - Tabela kompensat” stanowiącej załącznik nr 4 do przywołanego Wezwania, informacji o dacie dokonania potrącenia i dacie spełnienia świadczenia poprzez wskazanie:

a) w kolumnie „K” pod nazwą „Data dokonania potrącenia”, daty dokonania potrącenia;

b) w kolumnie „L” pod nazwą „Rodzaj dokonanego potrącenia”, rodzaju dokonanego potrącenia np. potrącenie ustawowe, potrącenie umowne, netting;

c) w kolumnie „M” pod nazwą „Czy data dokonanego potrącenia jest równoważna dacie spełnienia świadczenia (TAK/NIE)” odpowiedniej informacji poprzez określenie TAK lub NIE.

Dodatkowo dla świadczeń pieniężnych wskazanych w tabeli pod nazwą „Paccor Polska sp. z o.o. - Tabela kompensat” stanowiącej załącznik nr 4 do przywołanego Wezwania, Strona została zobowiązana do przekazania:

a) dokumentów potwierdzających dokonanie potrąceń, np. oświadczeń o potrąceniu składanych wzajemnie przez strony transakcji handlowych,
b) innych dokumentów stanowiących dowód dokonanych potrąceń wzajemnych wierzytelności (np. wyciągi z umów zawierające zapisy o możliwości i warunkach dokonywania potrąceń - tak w przypadku kompensat ustawowych, jak i umownych, korespondencja mailowa).

5. Strona została zobowiązana do zweryfikowania i potwierdzenia dat spełnienia świadczeń pieniężnych wskazanych w tabeli pod nazwą „Paccor Polska Sp. z o.o. - data spełnienia świadczenia pieniężnego” stanowiącej załącznik nr 5 do przywołanego Wezwania, poprzez:

a) wypełnienie w w/w tabeli kolumny „J” pod nazwą „Zmiana daty spełnienia świadczenia po zweryfikowaniu” i wskazanie odpowiedniej informacji poprzez określenie TAK lub NIE;
b) w zakresie transakcji co do których Strona wskazała „TAK” w kolumnie „J” „Zmiana daty spełnienia świadczenia po zweryfikowaniu” wskazania prawidłowej daty spełnienia świadczenia pieniężnego w kolumnie „K”;

Strona została zobowiązana również, w przypadku, gdy po dokonanej weryfikacji, zidentyfikuje rozbieżności w przekazanych dotychczas do postępowania informacjach o dacie spełnienia przedmiotowych świadczeń pieniężnych, do złożenia stosownych wyjaśnień oraz przekazania dowodów potwierdzających zmianę daty spełnienia poszczególnych świadczeń pieniężnych.

6. Strona została zobowiązana do przekazania informacji, czy pomiędzy podmiotami należącymi do [informacja prawnie chroniona] stosowane były [informacja prawnie chroniona]. W przypadku odpowiedzi pozytywnej Prezes Urzędu wezwał Stronę do przekazania następujących dokumentów i informacji:

a) dokumentu umowy/instrukcji [informacja prawnie chroniona], przetłumaczonego na język polski przez tłumacza przysięgłego,

b) listy podmiotów [informacja prawnie chroniona] zawierającej numer NIP, nazwę i siedzibę każdego z podmiotów,

c) [informacja prawnie chroniona], przetłumaczonych na język polski przez tłumacza przysięgłego,

d) dokumentu [informacja prawnie chroniona]przetłumaczonych na język polski przez tłumacza przysięgłego,

e) przekazania faktur zakupu wystawionych przez [informacja prawnie chroniona].

7. Strona została zobowiązana w przedmiocie wystawionej przez podmiot posługujący się NIP: [informacja prawnie chroniona]– do wskazania terminu zapłaty zgodnego z umową dla świadczenia pieniężnego wynikającego z ww. faktury, ponieważ przedstawiony do akt sprawy dokument źródłowy wskazuje termin płatności świadczenia pieniężnego jako: [informacja prawnie chroniona]. Dodatkowo Prezes Urzędu wezwał Stronę do wskazania, czy do ww. faktury mają zastosowanie [informacja prawnie chroniona], których tłumaczenie na język polski zostało przedstawione do akt postępowania przy piśmie z dnia 22 maja 2025 r. czy też przedmiot usługi opisany w ww. fakturze został objęty inną umową zawartą pomiędzy Stroną postępowania, a [informacja prawnie chroniona]. W przypadku zawarcia umowy na usługi zarządzania Prezes Urzędu wezwał Stronę do przedstawienia tej umowy.

8. Strona została zobowiązana do przekazania opisanych poniżej dowodów zakupu/faktur.

Nr Tabeli karowej	Nr Lp z Tabeli Karowej	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/faktury	Data zakupu/data wystawienia faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z faktury	Waluta dowodu zakupu
Z2	1197	[informacja prawnie chroniona]				
Z2	1209					
Z2	1212					

Dodatkowo, w odniesieniu do ww. dowodów zakupu/faktur Prezes Urzędu wezwał Stronę do wskazania:

a) terminów zapłaty zgodnych z umową dla świadczeń pieniężnych wynikających z ww. dowodów zakupu/faktur;
b) informacji, czy do świadczeń pieniężnych wynikających z ww. dowodów zakupu/faktury mają zastosowanie [informacja prawnie chroniona], których tłumaczenie na język polski zostało przedstawione do akt postępowania przy piśmie z dnia 22 maja 2025 r. czy też przedmiot usługi opisany w ww. dokumentach został objęty inną umową zawartą pomiędzy Stroną a [informacja prawnie chroniona]. W przypadku zawarcia takiej umowy Prezes Urzędu wezwał Stronę do jej przedstawienia.

9. Strona została zobowiązana do wskazania daty zakupu oraz terminu zapłaty świadczenia pieniężnego wynikającego z wystawionego przez podmiot posługujący się NIP [informacja prawnie chroniona]wskazany pod numerem lp. 7628 w Tabeli nr 1, wobec rozbieżności pomiędzy danymi dotyczącymi tego świadczenia wskazanymi przez Stronę w Tabeli nr 1 a danymi wynikającymi z dokumentu źródłowego.

10. Strona została zobowiązana do udzielenia informacji w przedmiocie wystawionej przez podmiot posługujący się NIP[informacja prawnie chroniona] wskazany pod numerem lp.7932 w Tabeli nr 1, określającej termin zapłaty świadczenia w częściach: [informacja prawnie chroniona]– poprzez wskazanie umownego terminu zapłaty oraz dat spełnienia poszczególnych części świadczenia pieniężnego wynikającego z ww. faktury.

11. Strona została zobowiązana do przekazania opisanych poniżej dowodów zakupu/faktur, wynikających z transakcji handlowych, które nie zostały ujęte w ewidencji JPK_VAT lub zaistniała potrzeba dalszej weryfikacji transakcji handlowej:

Nr Tabeli karowej	Nr Lp z Tabeli Karowej	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/faktury	Data zakupu/data wystawienia faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z faktury	Waluta dowodu zakupu
Z1	1284	[informacja prawnie chroniona]				
Z1	1286					
Z1	1737					
Z1	2970					
Z1	2987					
Z1	4240					

Z1	4241					
Z2	63					
Z3	1238					
Z3	1259					
Z3	1261					
Z3	1262					
Z3	1293					
Z3	1294					
Z3	1295					
Z3	1298					
Z3	1300					
Z3	1305					
Z4	2					
Z4	3					
Z4	4					
Z4	5					
Z4	6					
Z4	7					
Z4	8					
Z4	9					
Z4	10					
Z4	11					
Z5	165					
Z5	340					
Z5	932					

12. Strona została zobowiązana do udzielenia informacji, czy w okresie objętym postępowaniem lub bezpośrednio przed nim kierowała do swoich dostawców pisma lub podejmowała inne działania, poprzez które powoływała się na wystąpienie siły wyższej jako przyczynę braku możliwości spełniania świadczeń pieniężnych objętych niniejszym postępowaniem w ustalonym terminie zapłaty, dokonywała z tego powodu zmiany umownych terminów zapłaty czy też ograniczała lub wstrzymywała wcześniej złożone zamówienia, jeśli tak to została zobowiązana do przesłania korespondencji lub dokumentów potwierdzających ten fakt (umów, oświadczeń, porozumień, aneksów do umów, dokumentów potwierdzających fakt dokonania ustnych ustaleń w tym zakresie, np. korespondencja mailowa, itp.).

Przy piśmie z dnia 4 lipca 2025 r. kontrahent Strony postępowania – [informacja prawnie chroniona], przedstawił skorygowane dane dotyczące daty dostawy towaru dla świadczeń pieniężnych opisanych w Tabeli Z5 pod lp. 423, 424, 425, 426, 427, 428 i 432 oraz w Tabeli Z6 pod lp. 45, stanowiących załączniki nr 12 i 13 do Decyzji.

Przy piśmie z dnia 9 lipca 2025 r. Strona wniosła o przedłużenie do dnia 15 października 2025 r. terminu na udzielenie odpowiedzi na wezwania Prezesa Urzędu. Jak wskazała w uzasadnieniu wniosku: nie jest w stanie w terminie zakreślonym w wezwaniu ustosunkować się do w sposób merytoryczny i przeanalizować około 7000 pozycji opisanych w załączonych do wezwania tabelach. Strona wskazała także, że jedyną osobą, która posiada dostęp do danych będących przedmiotem wezwania jest „Główna Księgowa firmy, której urlop letni przypada na cały miesiąc sierpień 2025 r."

Prezes Urzędu w odpowiedzi z dnia 17 lipca 2025 r. przedłużył Stronie termin na udzielenie odpowiedzi na wezwanie organu do dnia 31 lipca 2025 r. W uzasadnieniu pisma podkreślił, że transakcje handlowe, których dotyczy wezwanie nie stanowią nowych okoliczności w sprawie, a wręcz przeciwnie – są to transakcje znane Stronie, stanowiące przedmiot postępowania pierwszoinstancyjnego, wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1, opisane w zawiadomieniu wraz z uzasadnieniem postawionego zarzutu oraz w Decyzji. Dodatkowo Prezes Urzędu wskazał, że Strona na bieżąco zapoznaje się aktami postępowania, w dniu 4 lipca 2025 r. pełnomocnik Strony przeglądał akta sprawy, w tym zapoznał się z treścią ostatniego wezwania organu. Prezes Urzędu podkreślił dalej, że w najszerszym zakresie wezwania znaczna część odpowiedzi polegać będzie na zerojedynkowym sprawdzeniu posiadania przez transakcje handlowe określonej cechy bądź nie oraz sprowadzać się będzie do fizycznego przekazania dokumentów.

Strona na bieżąco zapoznawała się ze stanem sprawy w szczególności poprzez przeglądanie akt sprawy w dniach 14 sierpnia 2024 r., 10 grudnia 2024 r., 25 lutego 2025 r., 25 marca 2025 r., 4 lipca 2025 r. i 28 lipca 2025 r.

Przy piśmie z dnia 31 lipca 2025 r. Strona odpowiedziała na wezwanie Prezesa Urzędu wyjaśniając, że:

1. w zakresie transakcji z podmiotami mającymi siedzibę poza granicami RP, w ocenie Strony, zastosowanie w zakresie oceny transakcji powinny mieć przepisy prawa obcego na podstawie reguł zawartych w Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 177/6 z dnia 4 lipca 2008 r.)
2. Strona wyjaśniła dalej, że w zakresie części transakcji strony skorzystały z wyboru prawa obcego, a dokumenty w postaci ogólnych warunków sprzedaży wraz

z tłumaczeniami zostały załączone do akt sprawy. W pozostałych przypadkach w zakresie transakcji z podmiotami zagranicznymi zastosowanie mają- jak wskazała Strona – przepisy ogólne wyżej wskazanego Rozporządzenia.

3. W tej części wyjaśnień Strona sfomułowała wniosek o zwrócenie przez organ do Ministra Sprawiedliwości, Departamentu Współpracy Międzynarodowej i Praw Człowieka o udzielenie tekstów prawa obcego właściwego dla danej transakcji z podmiotem zagranicznym oraz wyjaśnienie obcej praktyki stosowania terminów zapłaty oraz pojęcia wymagalności roszczenia oraz zapisów dotyczących siły wyższej jako przesłanki braku możliwości spełnienia świadczeń pieniężnych w terminie.
4. Dodatkowo Strona wskazała, że cześć wymienionych w „Tabelach karowych" transakcji dotyczy operacji realizowanych z podmiotami z tej samej grupy kapitałowej, do której należy strona, więc nie powinny być w ogóle uwzględniane przez organ mając na względzie nowelizację art. 13v ust. 2a pkt 2 Ustawy, która weszła w życie dnia 8 grudnia 2022 r.

W dalszej części pisma Strona przedstawiła:

5. wypełnioną w zakresie żądanym przez organ „Tabelę korekt" oraz załączyła na elektronicznym nośniku danych kopie faktur korygujących;
6. wypełnioną w zakresie żądanym przez organ Tabelę: Paccor sp. z o.o. – data otrzymania faktury";
7. wypełnioną „Tabelę kompensat". W tym zakresie Strona wyjaśniła, że kompensaty każdorazowo były ustalane z kontrahentem we wzajemnej korespondencji telefonicznej i mailowej oraz dodała, że większość transakcji wskazanych w „Tabeli kompensat" dotyczy rozliczeń wewnątrzgrupowych, które zgodnie z art. 13v ust. 2a pkt 2 Ustawy – według jej oceny- nie powinny być brane pod uwagę w toczącym się postępowaniu.

Następnie Strona oświadczyła, że:

8. w wykonaniu wezwania organu wypełniono informacje wskazane w tabeli dotyczącej daty spełnienia świadczenia pieniężnego; w tym miejscu Prezes Urzędu wskazuje, że weryfikacja treści pisma oraz załączników wykazała, iż do pisma nie załączono opisanej w wezwaniu Tabeli: „Paccor sp. z o.o. – data spełnienia świadczenia pieniężnego";
9. nie stosowała w [informacja prawnie chroniona];
10. faktura o nr [informacja prawnie chroniona];

11. faktury wymienione w pkt 8 wezwania organu zostały wystawione w oparciu o [informacja prawnie chroniona];
12. odnośnie do wystawionej przez podmiot o nr NIP: [informacja prawnie chroniona];
13. faktura o nr [informacja prawnie chroniona], wpłynęła do Strony 18 czerwca 2020 r., płatność faktury nie odbywała się w oparciu o procentowe rozbicie płatności, tylko została uiszczona w całości w dniu 23 czerwca 2020 r. , na dowód opisanych okoliczności Strona załączyła do pisma potwierdzenie przelewu i fakturę VAT.

Strona przedłożyła dalej:

14. kopie faktur opisanych w pkt 11 wezwania organu oraz dodatkowo wyjaśniła, że dokumenty opisane w pkt 11 wezwania pod numerami lp.: 1284, 2970, 2987, 4240 - dotyczą [informacja prawnie chroniona], 1298 i 1300 - stanowią o [informacja prawnie chroniona], 1293 i 1295 - dotyczą dokumentów zakupu [informacja prawnie chroniona].

Odnosząc się do pkt 12 wezwania Strona wyjaśniła, iż w pierwszych pismach w sprawie złożyła szereg wniosków dowodowych odnoszących się do wpływu siły wyższej na płatności Strony względem kontrahentów, w tym o przesłuchanie świadków oraz Strony. Wnioski te zostały oddalone. Zdaniem Strony stanowisko Prezes Urzędu, który na obecnym etapie postępowania wzywa do wykazania okoliczności co do których wcześniej odmówił przeprowadzenia dowodów zgłoszonych przez Stronę, jest wewnętrznie sprzeczne. W tym zakresie Stron ponowiła złożone przy piśmie z dnia 1 grudnia 2020 r. i 22 grudnia 2020 r. wnioski z osobowych źródeł dowodowych. Następnie Strona ponowiła, prezentowaną we wcześniejszych pismach argumentację dotyczącą wpływu epidemii wirusa SARS-CoV-2 na wszystkie podmioty gospodarcze funkcjonujące na rynku polskim, które „odczuwały trudną sytuację finansową, co m. in. wiązało się z opóźnieniami w płatnościach na rzecz kontrahentów". Strona podkreśliła, że przesłanką warunkującą skorzystanie z odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy nie jest wykazanie przez Stronę faktu zwracania się do kontrahentów z wnioskami o prolongatę terminu płatności, a znaczenie ma prawna ocena, że do opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek działania siły wyższej. Zdaniem Strony zakres wezwania z pkt 12 stanowi nadinterpretację przedmiotowego przepisu.

Do pisma Strona załączyła: elektroniczny nośnik danych zawierający kopie faktur korygujących opisanych w pkt 1 wezwania organu oraz wypełnione Tabele: korekt, kompensat i dat otrzymania faktury; umowę Strony z [informacja prawnie chroniona], kopie

faktur wymienionych w pkt 8 wezwania, potwierdzenie zawarcia polisy ubezpieczeniowej wraz z aneksami, kopie faktur opisanych w pkt 10 i 11 wezwania.

Do materiału dowodowego Prezes Urzędu zaliczył:
- roczne sprawozdanie finansowe spółki Paccor Polska sp. z o. o. za rok 2020 wraz z załącznikami oraz roczne sprawozdanie z działalności Paccor Polska sp. z o.o. za rok 2020, pobrane ze strony internetowej ekrs.ms.gov.pl;
- sprawozdania Paccor Polska sp. z o.o. z siedzibą w Siemianowicach Śląskich o stosowanych terminach zapłaty w transakcjach handlowych za lata 2020, 2021, 2022 i 2023, pobrane ze strony internetowej Ministerstwa Rozwoju i Technologii.

W korespondencji mailowej z dnia 8 sierpnia 2025 r. pełnomocnik Strony postępowania poinformował, że stanowiąca załącznik do wezwania organu z dnia 13 czerwca 2025 r. tabela „Paccor sp. z o.o. – data spełnienia świadczenia pieniężnego" zostanie przesłana bezpośrednio po powrocie z urlopu głównej księgowej Strony, w której posiadaniu są przedmiotowe dane, tj. na początku września br.

Prezes Urzędu pismem z dnia 12 sierpnia 2025 r. zawiadomił Stronę, że zgromadził kompletny materiał dowodowy pozwalający na zakończenie postępowania oraz o prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Pismem z dnia 14 sierpnia 2025 r. (nadane 18 sierpnia 2025 r.) Strona wniosła o przedłużenie terminu do zapoznania się z zebranym materiałem dowodowym w sprawie i wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań do dnia 12 września 2025 r. Uzasadniając wniosek Strona wskazała na krótki – w jej ocenie - termin na zapoznanie się z aktami sprawy oraz wypowiedzenie się co do ich treści, w trakcie którego przypadają dni ustawowo wolne od pracy oraz wzmożonej absencji pracowników z uwagi na sezon urlopowy. Zdaniem Strony takie działalnie Organu świadczy o naruszeniu zasady działania w sposób budzący zaufanie do organów państwa oraz wypełnia znamiona bezprawnego ograniczenia praw Strony do aktywnego udziału w postępowaniu i rzetelnego rozpatrzenia sprawy. Strona wskazała dalej, że choć dotychczas Organ doręczał wszelką korespondencję pełnomocnikowi przesyłką rejestrowaną, za pośrednictwem Poczty Polskiej S.A., to ostatnie pismo Organu z dnia 12 sierpnia 2025 r., zostało doręczone „w trakcie trwającego szczytu sezonu urlopowego i trwającego do końca sierpnia urlopu Głównej

Księgowej, przez pracownika Organu osobiście w dniu 12 sierpnia 2025 r, co rodzi wątpliwości „co do intencji Organu". Do pisma Strona dołączyła na elektronicznym nośniku danych plik pod nazwą „Paccor Polska sp. z o. o. – data spełnienia świadczenia", wyjaśniając, iż ze względu na urlop Głównej Księgowej Strony załącznik ten nie został podpisany.

Postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2025 r. Prezes Urzędu odmówił uwzględnienia wniosku Strony z dnia 14 sierpnia 2025 r. w przedmiocie przedłużenia terminu do zapoznania się z zebranym materiałem dowodowym w sprawie i wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. W uzasadnieniu postanowienia Prezes Urzędu wskazał na bieżące zapoznawanie się Strony ze stanem sprawy, w tym poprzez przeglądanie akt, co miało miejsce w dniach 14 sierpnia 2024 r., 10 grudnia 2024 r., 25 lutego 2025 r., 25 marca 2025 r., 4 lipca 2025 r. i 28 lipca 2025 r. Dodatkowo ostanie zapoznanie się z aktami sprawy miało miejsce w dniu 28 lipca 2025 r. a w piśmie z dnia 12 sierpnia 2025 r. zawiadamiającym Stronę o zgromadzeniu materiału dowodowego pozwalającego na zakończenie postępowania Prezes UOKIK poinformował Stronę, iż od ostatniego udostępnienia akt sprawy pełnomocnikowi Strony do akt sprawy zostały dołączone jedynie dokumenty znane już Stronie bowiem pochodzące od Strony wraz z wymienieniem tych dokumentów, co w ocenie Prezesa Urzędu wskazuje, że Strona posiada wiedzę co do materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy. Prezes Urzędu wskazał także, że do dnia sporządzenia postanowienia (tj. 22 sierpnia 2025 r.) nie wpłynął wniosek Strony o udostępnienie akt sprawy, jak również Strona nie przysłała innych dalszych informacji w sprawie w szczególności ustosunkowujących się do zebranego materiału dowodowego, nie można także mówić o „krótkim terminie" na ustosunkowanie się do zebranego materiału dowodowego, skoro do dnia sporządzenia przedmiotowego postanowienia minęło 10 dni. W ocenie Prezesa Urzędu wyznaczony Stronie termin zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, a także faktyczny termin stanowią o realnej możliwości realizacji uprawnień posiadanych przez Stronę w ramach postępowania administracyjnego.

Postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2025 r. Prezes Urzędu odmówił uwzględnienia wniosku Strony z dnia 31 lipca 2025 r. w przedmiocie:

- przeprowadzenia rozprawy administracyjnej,
- dopuszczenia i przeprowadzenia dowodu z zeznań świadków w formie ustnej – reprezentantów kontrahentów Strony wskazanych w pismach z dnia 2 oraz 22 grudnia 2020 r.,

- przeprowadzenia dowodu z przesłuchania [informacja prawnie chroniona]y;
- dopuszczenia dowodu z opinii biegłego z zakresu księgowości oraz opinii biegłego z zakresu bankowości

na okoliczności wskazane w pismach Strony z dnia 2 grudnia 2020 r. i 22 grudnia 2020 r.

W uzasadnieniu ww. postanowienia Prezes Urzędu wskazał, że w zakresie, w jakim wniosek ten dotyczy żądania przeprowadzenia rozprawy administracyjnej w okolicznościach niniejszej sprawy nie istnieje obiektywna okoliczność uzasadniająca jej przeprowadzenie. Postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w zamyśle ustawodawcy powinno opierać się przede wszystkim na dokumentach. W tym zakresie w Ustawie zostały przewidziane specjalne uprawnienia Prezesa UOKIK w szczególności zawarte w art. 13f i 13g Ustawy. Dodatkowo złożone wnioski dowodowe co do których Strona wnosiła o ich przeprowadzenie na rozprawie zmierzają do wykazania okoliczności, które albo nie są w ogóle kwestionowane przez Prezesa UOKIK, albo zostały wykazane za pomocą innych dowodów w szczególności dowodów z dokumentów.
Odnośnie wniosków ze świadków i przesłuchanie [informacja prawnie chroniona] Prezes Urzędu wskazał na zasadę iż to *„Dokumenty są podstawowym środkiem dowodowym stosowanym w postępowaniu przed Prezesem Urzędu. Wynika to zarówno z tzw. gabinetowej formy tego postępowania, jak i cech dokumentu jako przedmiotu utrwalającego określone informacje.”*[3] Prezes Urzędu wskazał dalej, że okoliczności, na które mieliby być słuchani świadkowie dotyczą faktów, które w myśl art. 20 ust. 2 ustawy o rachunkowości powinny być stwierdzone dowodami księgowymi. O sytuacji finansowej Strony w kontekście możliwości terminowego spełniania świadczeń pieniężnych świadczą już inne zebrane w postępowaniu dowody w szczególności dowody z dokumentów, dokumenty finansowe – sprawozdanie finansowe za rok 2020 wraz z załącznikami[4], sprawozdanie z działalności oraz dane dotyczące świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie, które były wymagalne w okresie objętym postępowaniem zawarte w plikach „JPK_VAT” i „JPK_WB". To pliki „JPK_VAT” i „JPK_WB" jak również wypełniona przez Stronę zestawienie dokonywanych transakcji handlowych tzw. Tabela nr 1.
Odnośnie dopuszczenia dowodu z opinii biegłego z zakresu księgowości oraz opinii biegłego z zakresu bankowości,
- mającej za przedmiot sprawdzenie ksiąg rachunkowych Strony oraz zbadania, czy faktury na podstawie których następowała płatność spełniały wymogi wynikające z prawa

[3] J. Krüger [w:] Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, wyd. II, red. A. Stawicki, E. Stawicki, Warszawa 2016, art. 51.

[4] w szczególności dotyczącymi wypłaty dywidendy.

powszechnie obowiązującego Prezes Urzędu uznał, że okoliczność ta została stwierdzona innymi dowodami – [informacja prawnie chroniona];

- mającej za przedmiot zbadanie, czy termin płatności oznaczony na fakturze jest zgodny z terminem wskazanym w dokumencie w postaci zamówienia, oferty lub umowy, stanowiącym podstawę zobowiązania do świadczenia pieniężnego Strony, zbadania daty faktycznego spełnienia zobowiązań w formie gotówkowej wskazanych przez Stronę w Tabeli nr 1; dokonania wyliczeń w oparciu o sprawdzone księgi rachunkowe, czy w okresie objętym postępowaniem wartość niespełnionych lub spełnionych po terminie przez Stronę świadczeń pieniężnych jest równa lub mniejsza od wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę, Prezes Urzędu uznał, że wniosek w tym zakresie jest bezzasadny, wszystkie informacje w opisanym zakresie wynikają z dokumentów dostępnych Stronie postępowania, które ta na żądanie Prezesa Urzędu powinna dostarczyć, Pytanie do biegłego, czy faktury są wystawiane zgodnie z przepisami o VAT nie ma znaczenia w postępowaniem przed Prezesem UOKiK, ponieważ to nie jest postępowanie podatkowe;

- mającej za przedmiot zbadanie kiedy nastąpiło rzeczywiste polecenie przelewu, a kiedy nastąpiło zaksięgowanie przelewu, jeżeli data ta nie jest tożsama, jakimi okolicznościami rozbieżność ta była podyktowana, czy okoliczności wynikały z przyczyn niezależnych od Strony lub okolicznościami wywołanymi przez siłę wyższą; zbadania, czy datą dokonania operacji jest data dokonania polecenia zapłaty; zbadania, czy terminem końcowym płatności w poszczególnych fakturach był termin, w którym niemożliwym było zaksięgowanie, czy nie istniały okoliczności powodujące, że księgowanie musiało nastąpić w innym dniu, Prezes Urzędu uznał, że wniosek nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż ustalając okoliczności odnoszące się do spełnienia świadczeń pieniężnych przelewem bankowym Prezes Urzędu opierał się przede wszystkim na danych z wyciągów bankowych zapisanych w strukturze logicznej JPK_WB przy równoczesnym porównaniu ich z informacjami przekazanymi przez Stronę w Tabeli nr 1 wskazującymi na wysokość przelewu oraz datę zapłaty. W przypadku rozbieżności między kwotami lub datami przelewu wskazanymi przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1, a tymi wynikającymi z JPK_WB, lub w przypadku, gdy Strona w Tabeli nr 1 wskazała, że świadczenie pieniężne zostało spełnione przelewem bankowym, a Prezes Urzędu nie znalazł potwierdzenia spełnienia świadczenia w plikach JPK_WB, Prezes Urzędu wzywał w toku postępowania do wyjaśnienia braków lub nieścisłości oraz przesłania dowodów potwierdzających spełnienie świadczeń pieniężnych (np. potwierdzeń przelewu), i w oparciu o te dowody oraz wyjaśnienia ustalał okoliczności odnoszące się do ich spełnienia (m.in. sposób spełnienia, wysokość i datę spełnienia świadczenia pieniężnego

Strona w zakreślonym terminie nie skorzystała z prawa do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

IX. Zasady i sposób weryfikacji przez Prezesa Urzędu zebranego w toku postępowania obu instancji materiału dowodnego.

Prezes Urzędu rozpoznając wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy ponownie zweryfikował cały zgromadzony materiał dowodowy w zakresie spełnienia przesłanek ustawowych potwierdzających nadmierne opóźnianie się przez Stronę ze spełnieniem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem.

Punkt wyjścia analizy materiału dowodowego stanowiły **uzyskane od Strony postępowania i ujęte tabelarycznie informacje o zawieranych przez nią transakcjach handlowych,** w których występuje jako dłużnik zobowiązany do spełnienia świadczenia pieniężnego oraz uzgadnianych przez nią terminach zapłaty świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem, a także datach i sposobach zapłaty, które to oświadczenie zostało zbiorczo określone jako „Tabela nr 1". Należy podkreślić, że zgodnie z art. 13f Ustawy *w toku postępowania podmioty, o których mowa w art. 2, także w przypadku gdy nie są stronami transakcji handlowej, są obowiązane do przekazywania koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu*. Natomiast zwrócenie się do Strony o przekazanie powyższych danych i informacji było uzasadnione tym, że dotyczą one przepływów finansowych Strony postępowania oraz faktur, co do których Strona postępowania posiadała najszerszą i kompletną wiedzę. W tym miejscu Prezes Urzędu zwraca uwagę, że wszelkie rozbieżności pomiędzy danymi i informacjami uzyskanymi od Strony były dokładnie i sukcesywnie – w miarę ujawniających się wątpliwości - wyjaśniane w trakcie postępowania prowadzonego przez Prezesa Urzędu w pierwszej instancji, a także w toku postępowania z Wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Rozpatrując sprawę ponownie Prezes Urzędu dokonał weryfikacji danych zawartych przez Stronę w Tabeli nr 1 z informacjami zawartymi w zebranym materiale dowodowym. Weryfikacja obejmowała poszczególne dane przedstawione przez Stronę w Tabeli nr 1 dotyczące w szczególności: daty wystawienia faktury/rachunku, daty doręczenia Stronie postępowania faktury/rachunku, wartości świadczeń pieniężnych zastrzeżonych jako wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług, uzgodnionych terminów zapłaty oraz wysokości i dat spełnionych (jak i niespełnionych) świadczeń pieniężnych w zestawieniu z danymi zawartymi w prowadzonej ewidencji podatkowej –

w plikach JPK_VAT (k. 49 akt DZP.93.71.2020, płyta CD, tom I, k. 111 akt DZP.93.71.2020, pendrive, tom I) oraz z wyciągami bankowymi – zawartymi w plikach JPK_WB (k. 49 akt DZP.93.71.2020, płyta CD, tom I, k. 111 akt DZP.93.71.2020, pendrive, tom I) i innymi dowodami źródłowymi tj.

1) kopiami faktur VAT, rachunków i innych dowodów zakupu (k. 135a akt DZP.93.71.2020, pendrive, tom I);
2) kopiami dokumentów przedstawionych przy pismach Strony z dnia 26 marca 2025 r., 22 kwietnia 2025 r. i 31 lipca 2025 r. w toku postępowania DWZ.93.23.2023;
3) kopiami dokumentów przedstawionymi przez kontrahentów Strony w toku postępowania DWZ.93.23.2023 r.;
4) kopiami potwierdzeń przelewów i wydrukami wyciągów bankowych (k. 135a akt DZP.93.71.2020, pendrive, tom I);
5) informacjami i dokumentami dotyczącymi zawartych ze Spółką transakcji handlowych, pozyskanymi przez Prezesa Urzędu w wyniku wykonania wezwań przez kontrahentów Strony, w toku ponownego rozpatrywania sprawy:
   a) [informacja prawnie chroniona],
   b) [informacja prawnie chroniona],
   c) [informacja prawnie chroniona].
   d) [informacja prawnie chroniona]
   e) [informacja prawnie chroniona],
   f) [informacja prawnie chroniona],
   g) [informacja prawnie chroniona],
   h) [informacja prawnie chroniona],
   i) [informacja prawnie chroniona],
   j) [informacja prawnie chroniona],
   k) [informacja prawnie chroniona],
   l) [informacja prawnie chroniona],
   m) [informacja prawnie chroniona],
   n) [informacja prawnie chroniona],
   o) [informacja prawnie chroniona],
   p) [informacja prawnie chroniona],
   q) [informacja prawnie chroniona],
   r) [informacja prawnie chroniona],

s) [informacja prawnie chroniona],
t) [informacja prawnie chroniona],
u) [informacja prawnie chroniona],
v) [informacja prawnie chroniona],
w) [informacja prawnie chroniona],
x) [informacja prawnie chroniona],
y) [informacja prawnie chroniona],
z) [informacja prawnie chroniona],
aa) [informacja prawnie chroniona],
bb) [informacja prawnie chroniona],
cc) [informacja prawnie chroniona],
dd) [informacja prawnie chroniona],
ee) [informacja prawnie chroniona],
ff) [informacja prawnie chroniona],
gg) [informacja prawnie chroniona],
hh) [informacja prawnie chroniona],
ii) [informacja prawnie chroniona],
jj) [informacja prawnie chroniona],
kk) [informacja prawnie chroniona],
ll) [informacja prawnie chroniona].

Prezes Urzędu przeanalizował informacje wynikające m.in. z ewidencji zakupu VAT prowadzonej przez Stronę postępowania, zawierającej dane niezbędne do prawidłowego sporządzenia deklaracji podatkowej oraz informacji podsumowującej. Stosownie do treści art. 3 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa poprzez księgi podatkowe rozumie się księgi rachunkowe, podatkową księgę przychodów i rozchodów, ewidencje oraz rejestry, do których prowadzenia, do celów podatkowych, na podstawie odrębnych przepisów, obowiązani są podatnicy, płatnicy lub inkasenci. Zatem zgodnie z powyższą definicją, ewidencja sprzedaży i zakupu VAT stanowi księgę podatkową.

Przepisy prawa podatkowego (art. 193a ordynacji podatkowej[5]) narzucają wymóg udostępniania ksiąg podatkowych i dowodów księgowych w określonym układzie i formacie bez wezwania (dotyczy JPK_VAT) lub na żądanie organów podatkowych (struktury na żądanie min. JPK_WB,). **Po wygenerowaniu pliku powstaje zestawienie o ściśle określonym**

[5] również art. 82 §1b ordynacji podatkowej w stanie prawnym objętym okresem postępowania

schemacie. Struktura jednolitego pliku dla ewidencji zakupu i sprzedaży (JPK_VAT) składa się z ewidencji sprzedaży oraz ewidencji zakupu. **Na potrzeby prowadzonego postępowania Prezes Urzędu do celów weryfikacji danych dotyczących zobowiązań Strony weryfikował dane zawarte w ewidencji zakupu VAT.** Ewidencja ta w strukturze logicznej JPK obejmuje część szczegółową zawierającą dla każdej pozycji m.in. następujące dane: nazwę wystawcy, adres wystawcy, numer NIP lub inny numer służący identyfikacji podatkowej wystawcy, numer dowodu zakupu, kwotę netto i kwotę podatku naliczonego. Wytworzenie pliku JPK_VAT przez Stronę dotyczy obowiązków wynikających z posiadania statusu podatnika czynnego VAT, jednakże z uwagi na cechy integralności danych i ich autentyczności (pochodzenia od osób uprawnionych do reprezentowania spółki) uzasadnione jest posługiwaniem się danymi do potwierdzenia zawartych transakcji handlowych Strony z kontrahentami, co do ich istnienia, jak też spełnienia świadczenia. Powyższe umożliwia Stronie proste wygenerowanie pliku, co jest zgodne z zasadą ekonomiki i szybkości postępowania. Sumy kontrolne zawarte w pliku pozwalają na sprawdzenie prawidłowości wygenerowanego pliku. Istotną okolicznością pozostaje ustawowy obowiązek prowadzenia ksiąg rachunkowych rzetelnie, bezbłędnie, sprawdzalnie i bieżąco.[6] Księgi rachunkowe uznaje się za rzetelne, jeżeli dokonane w nich zapisy odzwierciedlają stan rzeczywisty. Stosownie do art. 193 ordynacji podatkowej dowody z ksiąg podatkowych stanowią dowód, tego co zostało w nich zawarte, w przypadku ksiąg prowadzonych rzetelnie i niewadliwie. Rejestry VAT stanowią księgi pomocnicze, będące uszczegółowieniem i uzupełnieniem zapisów związanych z podatkiem od towarów i usług na kontach księgi głównej. Z tego względu, rejestr VAT stanowiący część księgi rachunkowej korzysta z domniemania rzetelności i autentyczności ksiąg rachunkowych oraz wiarygodności danych w nich zawartych.

Prezes Urzędu dokonał szczegółowej weryfikacji danych zawartych w JPK_VAT_Zakup oraz oświadczeń Strony złożonych w Tabeli nr 1. Prezes Urzędu stwierdził, iż na podstawie danych zestawionych w strukturze logicznej postaci elektronicznej ksiąg podatkowych oraz dowodów księgowych Strona zawierała z kontrahentami umowy, których przedmiotem była odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usług. Powyższe Prezes UOKiK ustalił w oparciu o zapisy dotyczące dowodów księgowych – faktur VAT, dowodów zakupu wskazanych przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1, które występowały również w księgach podatkowych zestawionych w pliku JPK_VAT_Zakup. Prezes Urzędu dokonał również ustaleń

[6] art. 24 ust. 1 Ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 120 z późn. zm., dalej „ustawa o rachunkowości").

w ten sposób, że weryfikował wartość zobowiązania przedstawioną w Tabeli nr 1 z obliczoną kwotą wartości brutto wynikającą z dowodu zakupu w JPK_VAT_Zakup. Pozostałe kryteria, na podstawie których Prezes Urzędu ustalił istnienie wierzytelności dostawcy względem Spółki to nr NIP dostawcy, a także data wystawienia dowodu zakupu podana w Tabeli nr 1, tożsame z nr NIP i z datą wystawienia dowodu zakupu w plikach JPK_VAT. Przy weryfikacji poszczególnych struktur logicznych Prezes Urzędu posiłkował się informacjami zamieszczonymi w BIP w broszurze informacyjnej dot. struktury JPK_VAT oraz broszurze informacyjnej dotyczącej struktury JPK_WB[7] .

W zakresie w jakim poszczególne świadczenia pieniężne nie znalazły odzwierciedlenia w JPK_VAT_Zakup, Prezes Urzędu na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego, a następnie w toku postępowania prowadzonego z wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, wzywał Stronę o wyjaśnienie braków lub nieścisłości oraz przesłanie dokumentów źródłowych odnoszących się do tychże świadczeń – faktur VAT lub innych dowodów zakupu, umów oraz innych dokumentów źródłowych – i w oparciu o te dowody oraz przedstawione przez Stronę wyjaśnienia w szczególności tabele w zakresie niezgodności ustalał okoliczności odnoszące się do tychże świadczeń pieniężnych.

Ustalenia Prezesa Urzędu co do dat spełnienia poszczególnych świadczeń pieniężnych przelewem, nastąpiły w wyniku weryfikacji informacji odnoszących się do momentu spełnienia poszczególnych świadczeń pieniężnych wskazanych przez Stronę w Tabeli nr 1 z danymi zawartymi w **wyciągach bankowych zapisanych w strukturze logicznej JPK_WB**, odnoszących się do elementu Wyciąg Wiersza: DataOperacji, KwotaOperacji. Informacje o przeprowadzonych transakcjach na rachunku bankowym w pliku JPK_WB obejmują w szczególności dane identyfikacyjne nadawcy zlecenia płatniczego - czyli nazwę, adres (o ile taki posiada), NIP lub REGON oraz tytuł i opis zlecenia płatniczego, a w stosunku do odbiorcy zlecenia płatniczego – nazwę podmiotu.

W przypadku niezgodności pomiędzy informacjami przekazanymi przez Stronę w Tabeli nr 1, a informacjami zawartymi w wyciągach bankowych w plikach JPK_WB, Prezes Urzędu ustalając stan faktyczny oparł się o pliki JPK_WB, uznając je za wiarygodne. Struktura JPK_WB dotyczy wyciągu z rachunku bankowego, prowadzonego na podstawie umowy. Wyciąg bankowy jest jednym z dowodów księgowych, które mogą stanowić podstawę zapisów w księgach rachunkowych. Dowód ten jako dowód księgowy spełnia wymagania określone w art. 21 ustawy o rachunkowości. Natomiast Plik JPK_WB wygenerowany na żądanie Strony

[7] https://www.gov.pl/web/kas/struktury-jpk [dostęp na dzień wydania decyzji].

postępowania przez bank zawiera zestawienie wszystkich informacji o transakcjach dokonywanych za pomocą tego rachunku bankowego, podmiotach, których te transakcje dotyczą oraz dokładnych kwotach sald konta. Przy weryfikacji plików JPK_WB Prezes Urzędu posiłkował się informacjami zamieszczonymi w BIP w broszurze informacyjnej dotyczącej struktury JPK_WB[8]. Mając na uwadze powyższe, Prezes UOKiK uznał, że rodzaj informacji zawartych w plikach JPK_WB, źródło ich pochodzenia oraz obiektywny charakter pozwalają na uzyskanie wiarygodnych danych w powyższym zakresie oraz na zweryfikowanie wartości i dat spełnienia świadczeń pieniężnych przez Stronę.

W zakresie w jakim płatności za poszczególne świadczenia pieniężne nie znalazły odzwierciedlenia w wyciągach bankowych w plikach JPK_WB (lub gdy spełnienie tychże świadczeń nastąpiło w inny sposób niż przelewem), Prezes Urzędu wzywał w toku postępowania pierwszoinstancyjnego, a następnie w toku postępowania prowadzonego z wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy o wyjaśnienie tych braków lub nieścisłości **oraz przesłanie dokumentów źródłowych potwierdzających spełnienie tychże świadczeń - potwierdzeń przelewu, oświadczeń o potrąceniu wzajemnych wierzytelności, wydruków wyciągów bankowych**. W oparciu o te dokumenty źródłowe, Prezes Urzędu ustalał okoliczności odnoszące się do spełnienia tych świadczeń pieniężnych (m.in. sposób spełnienia, wysokość i datę spełnienia świadczenia pieniężnego, ustalony przez strony transakcji handlowej termin zapłaty). Na tej podstawie Prezes Urzędu ustalił, że dane i oświadczenia Strony postępowania zawarte w Tabeli nr 1 dotyczące daty spełnienia świadczeń pieniężnych przelewem, są zgodne z zebranym materiałem dowodowym. Dodatkowo Prezes Urzędu weryfikował poszczególne daty spełnienia świadczeń pieniężnych, wobec kontrahentów Strony postępowania, analizując otrzymane od kontrahentów Strony postępowania, w toku postępowania drugoinstancyjnego dodatkowe informacje, przedstawione w zestawieniach tabelarycznych.

Prezes UOKiK był uprawniony do żądania od Strony w toku postępowania określonych struktur JPK na podstawie art. 13g ust. 1 Ustawy, zgodnie z którym *Prezes Urzędu może w toku postępowania żądać od podmiotów, o których mowa w art. 2, także w przypadku gdy nie są stronami transakcji handlowej, prowadzących księgi podatkowe przy użyciu programów komputerowych, przekazania całości lub części tych ksiąg oraz dowodów księgowych za pomocą środków komunikacji elektronicznej lub na informatycznych nośnikach danych, w postaci elektronicznej odpowiadającej strukturze logicznej, o której mowa w art. 193a § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, wskazując*

[8] https://www.gov.pl/web/kas/struktury-jpk [dostęp na dzień wydania decyzji].

rodzaj ksiąg podatkowych oraz okres, którego dotyczą. W ocenie Prezesa dowody w postaci ksiąg podatkowych, wygenerowanych w strukturach ściśle określonych w przepisach prawa, stanowią wiarygodny materiał dowodowy.

Dokonując ponownej weryfikacji informacji i danych wskazanych przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 z ww. dowodami Prezes Urzędu ustalił, że dane i informacje podane przez Stronę postępowania co do zasady znajdują swoje potwierdzenie w informacjach zawartych w plikach JPK_VAT oraz JPK_WB, a także w dowodach księgowych i dokumentach prywatnych. Zostały one skorygowane przez Prezesa Urzędu w oparciu o całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Zaistniałe w tym zakresie rozbieżności nie miały wpływu na ocenę wiarygodności złożonych przez Stronę postępowania oświadczeń w pozostałym zakresie. **Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu uznał przekazane przez Stronę postępowania informacje i wyjaśnienia w Tabeli nr 1 za wiarygodne i mogące stanowić podstawę ustaleń w niniejszym postępowaniu.**

X. Terminy zapłaty świadczeń pieniężnych

Dokonując ponownej analizy materiału dowodowego, Prezes Urzędu miał na względzie przepisy art. 7 ust. 2 i 2a Ustawy określające zakres swobody kontraktowej w przedmiocie uzgadniania terminów zapłaty oraz art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy określający skutki prawne jej przekroczenia. Zgodnie z art. 7 ust. 2 Ustawy w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych, w przypadku świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych:

a) przed dniem 1 stycznia 2020 r.,
b) od dnia 1 stycznia 2020 r. w relacjach symetrycznych[9],

Prezes Urzędu przyjął, że uzgodniony przez strony transakcji handlowej termin zapłaty może być dłuższy niż 60 dni liczone od dnia doręczenia dłużnikowi dowodów księgowych (faktury lub rachunku) potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, pod warunkiem, że strony w umowie wyraźnie tak ustalą i pod warunkiem, że ustalenie to nie jest rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela. W stosunku do tych transakcji handlowych Prezes Urzędu ustalał, których świadczeń pieniężnych Strona postępowania nie spełniła w okresie objętym

[9] symetryczna transakcja handlowa tj. dłużnikiem jest duży przedsiębiorca i wierzycielem jest duży przedsiębiorca

postępowaniem lub spełniła po upływie umownego terminu zapłaty, wskazanego przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 w kolumnie „Termin płatności wg umowy" lub wynikającego z przesłanej kopii dokumentacji źródłowej (np. faktury, rachunku).

Natomiast zgodnie z przepisem art. 7 ust. 2a Ustawy w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych, w stosunku do świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych od dnia 1 stycznia 2020 r. w relacjach asymetrycznych[10], w których dłużnikiem jest duży przedsiębiorca, a wierzycielem jest MŚP, Prezes Urzędu przyjął, że uzgodniony przez strony umowy termin zapłaty nie może przekraczać 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi dowodów księgowych (faktury lub rachunku) potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi albo liczonych zgodnie z art. 7 ust. 4 lub art. 9 ust. 2 Ustawy (dalej: „maksymalny termin zapłaty").

Ustalając sumę wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie, wymagalnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r., Prezes Urzędu uwzględnił świadczenia pieniężne:

a) niespełnione w okresie objętym postępowaniem lub spełnione po umownym terminie zapłaty (gdy uzgodniony przez strony umowy termin zapłaty jest zgodny z przepisami Ustawy);
b) spełnione wprawdzie w terminie zapłaty uzgodnionym przez strony transakcji handlowej, ale z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy.

X.1. Terminy zapłaty niezgodne z Ustawą wg. Decyzji oraz ustalenia Prezesa Urzędu poczynione w wyniku ponownego rozpoznania sprawy w tym zakresie

Ustalenia dotyczące liczby dni opóźnienia ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, poczynione zostały przez Prezesa Urzędu w oparciu o następujące założenia, wynikające z treści przepisów Ustawy w stosunku do świadczeń pieniężnych, w których ustalony przez strony umowy termin zapłaty naruszał art. 7 ust. 2a Ustawy, w przypadku świadczeń pieniężnych:

a) niespełnionych w okresie objętym postępowaniem, długość opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie maksymalnego terminu zapłaty, wyznaczonego zgodnie z art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do dnia 31 sierpnia 2020 r.;

[10] asymetryczna transakcja handlowa, tj. dłużnikiem jest duży przedsiębiorca, a wierzycielem MŚP

b) spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem, długość opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie maksymalnego terminu zapłaty, wyznaczonego zgodnie z art. 13 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 Ustawy, do dnia zapłaty, nie dłużej jednak niż do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do dnia 31 sierpnia 2020 r.

Prezes Urzędu ponownie wskazuje na treść przepisu art. 7 ust. 2a Ustawy, określającego maksymalne umowne terminy zapłaty w asymetrycznych transakcjach handlowych, tj. takich w których dłużnikiem jest duży przedsiębiorca a wierzycielem mikroprzedsiębiorca, mały przedsiębiorca albo średni przedsiębiorca, ograniczenie to ma charakter bezwzględny - termin zapłaty nie może być zatem dłuższy niż 60 dni. Początkiem biegu maksymalnego terminu zapłaty jest zdarzenie w postaci doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi albo otrzymania przez dłużnika towaru lub usługi (art. 7 ust. 4 Ustawy), w zależności od tego, które z nich nastąpi później lub które z nich jest możliwe do ustalenia. Może on jednak ulec przesunięciu na podstawie art. 9 ust. 2 Ustawy, w przypadku, gdy strony przewidziały w umowie zbadanie towaru lub usługi, a dłużnik otrzymał fakturę lub rachunek, potwierdzające dostawę towaru lub wykonanie usługi, przed dniem rozpoczęcia badania lub w jego trakcie – termin zapłaty liczony jest wtedy od dnia zakończenia badania towaru lub usługi.

Punktem wyjścia dla oceny zgodności umownych terminów zapłaty wymienionych przez Stronę w Tabeli nr 1 z art. 7 ust. 2a Ustawy, była informacja wskazana przez Stronę w Tabeli nr 1 o tym, że kontrahent Strony złożył jej oświadczenie o posiadanym statusie. W przypadku braku takiej informacji w Tabeli nr 1, Prezes Urzędu rozpoznając sprawę w pierwszej instancji dokonał ustaleń w przedmiocie statusu kontrahentów Strony na podstawie oświadczeń przedsiębiorców - dostawców Strony oraz we własnym zakresie korzystając z ogólnodostępnych baz danych (w szczególności sprawozdań o udzielonej pomocy publicznej SUDOP) i faktów znanych Prezesowi UOKiK z urzędu, tj. dokumentów finansowych. Następnie ustalił świadczenia pieniężne wynikające z asymetrycznych transakcji handlowych, w których Strona jako duży przedsiębiorca była dłużnikiem zobowiązanym do zapłaty świadczenia pieniężnego na rzecz wierzyciela posiadającego status MŚP, a zastosowany termin zapłaty przekraczał 60 dni liczonych od dnia otrzymania faktury potwierdzającej dostawę towaru lub wykonanie usługi lub od dnia dostawy towaru/wykonania usługi, a zatem termin zapłaty naruszał art. 7 ust. 2a Ustawy w zw. z art. 7 ust.4 Ustawy. Świadczenia te zostały zaprezentowane w Tabelach Z5 i Z6, stanowiących załączniki nr 12 i 13 do Decyzji.

Ponownie rozpoznając sprawę Prezes Urzędu wystąpił do kontrahentów Spółki – tj. stron transakcji handlowych wobec których rozstrzygając sprawę w I instancji ustalił maksymalny termin zapłaty, z wezwaniem do określenia statusu przedsiębiorcy, jaki posiadali w latach 2019-2020. W odpowiedzi trzech kontrahentów Strony postępowania:

1) [informacja prawnie chroniona],
2) [informacja prawnie chroniona],
3) [informacja prawnie chroniona].

wskazało, że w latach 2019 – 2020 r. posiadało status dużego przedsiębiorcy.

Dodatkowo Prezes Urzędu wobec kontrahentów Strony postępowania, którzy:

1) nie odpowiedzieli na wezwanie Prezesa Urzędu, w zakresie określenia statusu przedsiębiorcy w latach 2019 – 2020 pomimo dwukrotnych wezwań, tj. [informacja prawnie chroniona],
2) pozostają w upadłości, tj. [informacja prawnie chroniona],

oraz wobec kontrahentów Strony wskazanych poniżej co do których:

3) pomimo przedłożonych przez nich oświadczeń o posiadanym w okresie 2019 – 2020 statusie MŚP, wobec zadeklarowanego przez nich typu przedsiębiorstwa partnerskiego lub powiązanego oraz wobec wynikających z ogólnie dostępnych ujawnionych w Rejestrze Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego danych wskazujących na istniejące powiązania z innymi podmiotami, tj.
   a) [informacja prawnie chroniona];
   b) [informacja prawnie chroniona];
   c) [informacja prawnie chroniona];
   d) [informacja prawnie chroniona];
   e) [informacja prawnie chroniona];
   f) [informacja prawnie chroniona];
   g) [informacja prawnie chroniona];
   h) [informacja prawnie chroniona];
   i) [informacja prawnie chroniona];
   j) [informacja prawnie chroniona];

przyjął, iż podjęte czynności wyjaśniające nie pozwoliły w sposób obiektywny i bezsporny ustalić statusu tych kontrahentów. Zatem zgodnie z zasadą rozstrzygania wątpliwości interpretacyjnych co do stanu faktycznego ustalonego w toku postępowania dowodowego na korzyść strony, wyrażoną w art. 81a § 1 k.p.a. w związku z art. 13q Ustawy, wskazani

wyżej kontrahenci nie posiadają statusu MŚP a ustalone terminy zapłaty świadczeń pieniężnych wynikających z zawartych transakcji handlowych nie są objęte dyspozycją przepisu art. 7 ust 2a Ustawy, w związku z czym Prezes Urzędu nie zastosował w stosunku do transakcji handlowych zawartych z tymi dostawcami maksymalnych terminów zapłaty. Prezes Urzędu ustalał terminowość regulowania przez Stronę zobowiązań finansowych weryfikując daty spełnienia poszczególnych świadczeń pieniężnych z informacjami wskazanymi w plikach JPK_WB, a w przypadku braku informacji o dokonanej płatności przelewem w pliku JPK_WB, weryfikował daty spełnienia poszczególnych świadczeń pieniężnych w oparciu wynikające z przekazanych przez Stronę w toku postępowania potwierdzeń płatności/przelewów z umownymi terminami zapłaty potwierdzonymi przez Stronę postępowania w dokumentach źródłowych (faktury, rachunki) przekazanych przy piśmie z dnia 22 kwietnia 2025 r. oraz 31 lipca 2025 r.

Następnie Prezes Urzędu ustalił, iż w zakresie transakcji handlowych zawartych przez Stronę z kontrahentem [informacja prawnie chroniona], opisanych w Tabeli karowej Z5 stanowiącej załącznik do zaskarżonej Decyzji pod nr lp. 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, termin zapłaty poszczególnych świadczeń pieniężnych [informacja prawnie chroniona] W zestawieniu zbiorczym, stanowiącym załącznik do pisma z dnia 2 października 2024 r. kontrahent wskazał umowne terminy zapłaty świadczeń pieniężnych objętych zaskarżonym rozstrzygnięciem, późniejsze niż terminy zapłaty określone na fakturach dotyczących tych świadczeń pieniężnych, wskazując jednocześnie w kolumnie „Uwagi dodatkowe" : [informacja prawnie chroniona]. Prezes Urzędu uznał wyjaśnienia kontrahenta Strony za wiarygodne i w oparciu o ich treść czynił dalsze ustalenia w sprawie. W odniesieniu zatem do świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych opisanych w Tabeli karowej Z5 stanowiącej załącznik do zaskarżonej Decyzji pod nr lp. 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, Prezes Urzędu jako umowny termin zapłaty świadczeń pieniężnych przyjął termin zapłaty określony przez kontrahenta, jako korzystniejszy dla Strony postępowania.

W związku z powyższym wskazane i omówione wyżej świadczenia pieniężne zostały wyłączone jako: świadczenia pieniężne spełnione w umówionym terminie, świadczenie pieniężne nie stanowiące wynagrodzenia wynikającego z transakcji handlowej oraz świadczenia pieniężne zdublowane. Świadczenia te zostały zaprezentowane zbiorczo w poniższej tabeli:

Świadczenia pieniężne, pierwotnie zakwalifikowane jako asymetryczne, które w wyniku ponownego rozpoznania sprawy nie zostały zaliczone do sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych przez Stronę z opóźnieniem							
Nr Tabeli Karowej	**Lp. z Tabeli Karowej**	**Identyfikator podatkowy NIP dostawcy**	**Numer dowodu zakupu /faktury**	**Data zakupu/Data wystawienia dowodu zakupu/ faktury**	**Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z dowodu zakupu/ faktury**	**Waluta dowodu zakupu/ faktury**	**Termin zapłaty wg umowy**
Z5	299	[informacja prawnie chroniona]					
Z5	963						
Z5	948						
Z5	949						
Z5	586						
Z5	897						
Z5	898						
Z5	899						
Z5	901						
Z5	902						
Z5	904						
Z5	905						
Z5	906						
Z5	907						
Z5	908						
Z5	909						
Z5	910						
Z5	911						
Z5	912						
Z5	913						
Z5	914						
Z5	915						
Z5	916						
Z5	917						
Z5	535						
Z5	557						
Z5	558						
Z5	559						
Z5	560						
Z5	561						
Z5	562						
Z5	735						
Z5	736						
Z5	737						
Z5	738						
Z5	739						
Z5	740						
Z5	741						

Z5	742						
Z5	743						
Z5	744						
Z5	745						
Z5	746						
Z5	747						
Z5	748						
Z5	749						
Z5	750						
Z5	751						
Z5	752						
Z5	753						
Z5	754						
Z5	755						
Z5	756						
Z5	757						
Z5	758						
Z5	759						
Z5	760						
Z5	761						
Z5	495						
Z6	7						
Z6	8						
Z6	13						
Z6	14						
Z6	16						
Z6	26						
Z6	27						
Z6	28						
Z6	29						
Z6	30						
Z6	31						
Z6	33						
Z6	36						
Z6	37						
Z6	38						
Z6	39						
Z6	40						
Z6	41						
Z6	42						
Z5	921						
Z5	924						
Z5	894						
Z5	895						

Prezes Urzędu wskazuje w tym miejscu, że ww. świadczenia pieniężne przedstawione zostały w **Tabeli W8, stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji.**

W stosunku do pozostałych świadczeń pieniężnych wynikających z dokonanych transakcji handlowych, które podczas pierwotnego rozstrzygania sprawy zostały przez Prezesa Urzędu zakwalifikowane jako asymetryczne i co do których zastosowano maksymalne terminy zapłaty, a co do których w wyniku nowych ustaleń dokonanych podczas ponownego rozpoznawania sprawy przyjęto, iż dostawcy Spółki – strony tych transakcji handlowych nie posiadają statusu MŚP, Prezes Urzędu przyjął jako umowne terminy zapłaty tych świadczeń pieniężnych terminy zapłaty określone w dokumentach źródłowych, dostarczonych przez Stronę w toku ponownego rozpoznawania sprawy przy piśmie z dnia 22 kwietnia 2025 r. W wyniku ponownego rozpoznania sprawy, Prezes Urzędu obliczył dla nich ponownie liczbę dni opóźnienia w ich spełnieniu, co zostało zaprezentowane porównawczo w poniższym zestawieniu.

Świadczenia pieniężne, pierwotnie zakwalifikowane jako asymetryczne, co do których w wyniku ponownego rozpoznania sprawy Prezes Urzędu ustalił mniejszą liczbę dni opóźnienia w ich spełnieniu										
Nr Tabeli karowej	**Lp. z Tabeli karowej**	**Identyfikator podatkowy NIP dostawcy**	**Numer dowodu zakupu /faktury**	**Data zakupu/Data wystawienia dowodu zakupu/ faktury**	**Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z dowodu zakupu/ faktury**	**Waluta dowodu zakupu/ faktury**	**Termin zapłaty wg umowy**	**Data spełnienia świadczenia pieniężnego**	**Liczba dni opóźnienia (liczona do 31.08. 2020 r. wg Decyzji)**	**Liczba dni opóźnienia (liczona do 31.08.2020 r.) - nowe ustalenia**
Z5	296	[informacja prawnie chroniona]								
Z5	297									
Z5	298									
Z5	883									
Z5	940									
Z5	941									
Z5	942									
Z5	943									
Z5	944									
Z5	945									
Z5	946									
Z5	947									
Z5	938									
Z5	939									
Z5	585									
Z5	587									
Z5	588									
Z5	589									

Z5	896									
Z5	900									
Z5	903									
Z5	496									
Z5	497									
Z5	498									
Z5	499									
Z5	500									
Z5	501									
Z5	502									
Z5	503									
Z5	504									
Z5	505									
Z5	506									
Z5	507									
Z5	508									
Z5	509									
Z5	510									
Z5	511									
Z5	512									
Z5	513									
Z5	514									
Z5	515									
Z5	516									
Z5	517									
Z5	518									
Z5	519									
Z5	520									
Z5	521									
Z5	522									
Z5	523									
Z5	524									
Z5	525									
Z5	526									
Z5	527									
Z5	528									
Z5	529									
Z5	530									
Z5	531									
Z5	532									
Z5	533									
Z5	534									
Z5	536									
Z5	537									
Z5	538									
Z5	539									

Z5	540									
Z5	541									
Z5	542									
Z5	543									
Z5	544									
Z5	545									
Z5	546									
Z5	547									
Z5	548									
Z5	549									
Z5	550									
Z5	551									
Z5	552									
Z5	553									
Z5	554									
Z5	555									
Z5	556									
Z5	494									
Z5	18									
Z5	19									
Z6	1									
Z6	2									
Z6	3									
Z6	4									
Z6	5									
Z6	6									
Z6	9									
Z6	10									
Z6	11									
Z6	12									
Z6	15									
Z6	17									
Z6	18									
Z6	19									
Z6	20									
Z6	21									
Z6	22									
Z6	23									
Z6	25									
Z6	32									
Z6	34									
Z6	35									
Z5	918									
Z5	919									
Z5	920									
Z5	922									

Z5	923									
Z5	925									
Z5	926									
Z5	927									
Z5	928									
Z5	929									
Z5	930									
Z5	931									
Z5	932									
Z5	884									
Z5	885									
Z5	886									
Z5	887									
Z5	888									
Z5	889									
Z5	890									
Z5	891									
Z5	892									
Z5	893									

Prezes Urzędu wyjaśnia w tym miejscu, że wyżej wymienione transakcje handlowe, opisane w zaskarżonej Decyzji w Tabeli Z5, w wyniku ustaleń poczynionych w toku ponownego rozpoznawania sprawy zostały przedstawione w **Tabeli Z1**, stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji, pod kolejnymi numerami lp., natomiast wyżej opisane transakcje handlowe opisane pierwotnie w zaskarżonej Decyzji w Tabeli Z6, w wyniku ponownego rozpoznania sprawy zostały przedstawione w **Tabeli Z2**, stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji, pod kolejnymi numerami lp.

Ponownie rozpoznając sprawę Prezes Urzędu w odniesieniu do asymetrycznych transakcji handlowych objętych zaskarżonym rozstrzygnięciem, pismem z dnia 7 lutego 2025 r. wystąpił do Strony postępowania o wskazanie daty wpływu faktury/rachunku potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, wskazania daty dostawy towaru/wykonania usługi, jedynie w przypadku gdy wskazana przez Stronę data dostawy towaru/wykonania usługi była późniejsza niż data zakupu/data wystawienia faktury i późniejsza niż data wpływu faktury/rachunku potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi oraz wskazania daty zakończenia badania towaru lub wykonania usługi celem potwierdzenia zgodności towaru lub wykonania usługi z umową jedynie w przypadku, gdy umowa przewidywała zbadanie towaru lub wykonanie usługi celem potwierdzenia zgodności towaru lub wykonania usługi z umową oraz jeżeli przedmiotowa data była późniejsza niż data wpływu faktury/rachunku potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi.

W odpowiedzi z dnia 22 kwietnia 2025 r. Strona postępowania przedstawiła dane dotyczące asymetrycznych transakcji handlowych, objętych zaskarżonym rozstrzygnięciem, w zakresie daty doręczenia faktury/rachunku wraz z dodatkowymi uwagami oraz kopiami dokumentów źródłowych.

Dodatkowo Prezes Urzędu rozpoznając sprawę ponownie pozyskał od kontrahentów Strony, posiadających status MŚP, informacje m. in. w zakresie dat doręczenia faktur/dowodów zakupu, dat dostawy towaru/wykonania usługi oraz oświadczenia o uzgodnionym bądź nie badaniu towaru/wykonania usługi zgodnie z umową.

Na podstawie pozyskanych danych w zakresie asymetrycznych transakcji handlowych Prezes Urzędu ustalił maksymalny termin zapłaty, przyjmując jako początek jego biegu dzień doręczenia faktury/dowodu zakupu. W sytuacji gdy wskazana przez kontrahenta Strony data dostawy towaru/wykonania usługi, była późniejsza niż data doręczenia faktury/dowodu zakupu, Prezes Urzędu przyjmował dzień dostawy towaru/wykonania usługi jako początek biegu terminu zapłaty.

Ustalenia powyższe nie pozwoliły na zaliczenie do sumy wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych przez Stronę z opóźnieniem, świadczeń pieniężnych niewymagalnych w okresie objętym postępowaniem i świadczeń pieniężnych spełnionych w umówionym terminie, zgodnie z zestawieniem prezentowanym poniżej.

Świadczenia pieniężne wynikające z asymetrycznych transakcji handlowych, nie zaliczone do sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych przez Stronę z opóźnieniem									
Nr Tabeli	**Lp. z Tabeli**	**Identyfikator podatkowy NIP dostawcy**	**Numer dowodu zakupu /faktury**	**Data zakupu/Data wystawienia dowodu zakupu/ faktury**	**Data doręczenia faktury**	**Data dostawy towaru/ wykonania usługi (jeżeli późniejsza niż data doręczenia faktury)**	**Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z faktury**	**Waluta dowodu zakupu**	**Maksymalny termin zapłaty wg ustawy**
Z5	5	[informacja prawnie chroniona]							
Z5	9								
Z5	20								
Z5	26								
Z5	30								
Z5	35								
Z5	41								
Z5	42								

Z5	43								
Z5	47								
Z5	51								
Z5	52								
Z5	55								
Z5	56								
Z5	57								
Z5	58								
Z5	59								
Z5	60								
Z5	61								
Z5	62								
Z5	63								
Z5	64								
Z5	65								
Z5	66								
Z5	236								
Z5	237								
Z5	239								
Z5	240								
Z5	241								
Z5	242								
Z5	254								
Z5	255								
Z5	256								
Z5	273								
Z5	295								
Z5	314								
Z5	340								
Z5	360								
Z5	382								
Z5	453								
Z5	454								
Z5	455								
Z5	456								
Z5	457								
Z5	463								
Z5	464								
Z5	468								
Z5	481								
Z5	493								
Z5	590								
Z5	591								
Z5	592								
Z5	593								
Z5	594								

Z5	595								
Z5	596								
Z5	597								
Z5	604								
Z5	605								
Z5	611								
Z5	612								
Z5	613								
Z5	632								
Z5	642								
Z5	685								
Z5	804								
Z5	805								
Z5	869								
Z5	882								
Z5	934								
Z5	935								
Z5	936								
Z5	937								
Z5	964								
Z6	52								
Z6	53								

Prezes Urzędu wskazuje w tym miejscu, że ww. świadczenia pieniężne przedstawione zostały w **Tabeli W8, stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji.**

W zakresie pozostałych świadczeń pieniężnych wynikających z asymetrycznych transakcji handlowych objętych zaskarżonym rozstrzygnięciem Prezes Urzędu wskazuje, że konsekwencją ustalenia maksymalnego terminu zapłaty, gdzie początkiem biegu terminu zapłaty był dzień doręczenia faktury/dowodu zakupu Stronie, bądź dzień dostawy towaru/wykonania usługi, jeżeli dzień ten był późniejszy od daty doręczenia faktury/dowodu zakupu, było ponowne obliczenie liczby dni opóźnienia w spełnieniu tych świadczeń pieniężnych. Ze względu na to, iż ustalenia Prezesa Urzędu w zakresie liczby dni opóźnienia w spełnieniu asymetrycznych transakcji handlowych dotyczyły świadczeń pieniężnych opisanych w Tabelach Z5 i Z6, stanowiących załączniki nr 12 i 13 do Decyzji, z wyjątkiem świadczeń pieniężnych, których nie można zaliczyć do sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych z opóźnieniem przez Stronę postępowania, opisanych w Tabeli W8 stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji, poprawne ustalenie w zakresie liczby dni opóźnienia zostały przedstawione Tabelach Z5 i Z6, stanowiących załączniki do niniejszej decyzji.

X.2. Terminy zapłaty zgodne z Ustawą wg. Decyzji oraz ustalenia Prezesa Urzędu poczynione w wyniku ponownego rozpoznania sprawy w tym zakresie

Prezes Urzędu ustalając liczbę dni opóźnienia w spełnieniu świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych w których ustalony przez strony umowy termin zapłaty był zgodny z przepisami Ustawy, w przypadku świadczeń pieniężnych:

a) niespełnionych w okresie objętym postępowaniem, długość opóźnienia obliczył od dnia następującego po upływie umownego terminu zapłaty do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do dnia 31 sierpnia 2020 r.;
b) spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem, długość opóźnienia obliczył od dnia następującego po upływie umownego terminu zapłaty do dnia zapłaty, nie dłużej niż do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do dnia 31 sierpnia 2020 r.

Prezes Urzędu podtrzymuje poczynione w toku postępowania pierwszoinstancyjnego ustalenia odnośnie do umownych terminów zapłaty, w zakresie w jakim nie zostały one zmienione w sposób opisany poniżej. Prezes Urzędu ponownie wskazuje, że obowiązek zapłaty świadczeń pieniężnych wynikał z zawartych przez Stronę postępowania umów z dostawcami, stwierdzonych wystawionymi przez nich dowodami zakupu, które Strona wykazała w oświadczeniu ujętym w formie Tabeli nr 1. Ponownie rozpoznając sprawę Prezes Urzędu weryfikował informacje wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1 z danymi zawartymi w plikach JPK_VAT Zakup, a w zakresie w jakim poszczególne świadczenia pieniężne nie znalazły odzwierciedlenia w plikach JPK_VAT Zakup, z dokumentami źródłowymi przedstawionymi przez Stronę przy piśmie z dnia 27 kwietnia 2021 r. (k. 131-135a akt DZP.93.71.2020, tom I) oraz z dnia 26 marca 2025 r., 22 kwietnia 2025 r. i 31 lipca 2025 r. w toku postępowania DWZ.93.23.2023. Następnie w zakresie ustalenia daty spełnienia poszczególnych świadczeń pieniężnych Prezes Urzędu ponownie weryfikował informacje wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1 z danymi wynikającymi z plików JPK_WB, a w zakresie w jakim płatności za poszczególne świadczenia pieniężne nie znalazły odzwierciedlenia w plikach JPK_WB (lub gdy spełnienie tychże świadczeń nastąpiło w inny sposób niż przelewem), z danymi wynikającymi z przedłożonych do postępowania przez Stronę dokumentów źródłowych (potwierdzenia przelewu). W wyniku dokonanej w toku ponownego rozpoznania sprawy analizy Prezes Urzędu wyłączył z postępowania, jako świadczenia pieniężne nie wynikające z transakcji handlowych, oraz nie zaliczył do sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych w okresie objętym postępowaniem oraz spełnionych z opóźnieniem przez Stronę, świadczenia pieniężne spełnione w terminie, świadczenia

pieniężne niewymagalne w okresie objętym postępowaniem i świadczenia pieniężne, które w Decyzji zostały dwukrotnie ujęte w sumie świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych przez Stronę postępowania z opóźnieniem (transakcje handlowe zdublowane). Ustalenia Prezesa Urzędu w tym zakresie przedstawia poniższe zestawienie.

Świadczenia pieniężne wynikające z symetrycznych transakcji handlowych, które w wyniku ponownego rozpoznania sprawy zostały wyłączone z postępowania oraz nie zostały zaliczone do sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych przez Stronę z opóźnieniem							
Nr Tabeli	**Lp. z Tabeli**	**Identyfikator podatkowy NIP dostawcy**	**Numer dowodu zakupu /faktury**	**Data zakupu/Data wystawienia dowodu zakupu/ faktury**	**Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z dowodu zakupu/ faktury**	**Waluta dowodu zakupu/ faktury**	**Termin zapłaty wg umowy**
Z1	413	[informacja prawnie chroniona]					
Z1	902						
Z1	1175						
Z1	1461						
Z1	1469						
Z1	1471						
Z1	1555						
Z1	1741						
Z1	1742						
Z1	2034						
Z1	2035						
Z1	2063						
Z1	2065						
Z1	2495						
Z1	2496						
Z1	2497						
Z1	2586						
Z1	2587						
Z1	2921						
Z1	2988						
Z1	2989						
Z1	2998						
Z1	3134						
Z1	3405						
Z1	3408						
Z1	3409						
Z1	3410						
Z1	3411						
Z1	3412						

Z1	3700						
Z1	3941						
Z1	3971						
Z2	16						
Z2	66						
Z2	67						
Z2	68						
Z2	69						
Z2	70						
Z2	213						
Z2	499						
Z2	767						
Z2	1229						
Z3	1						

Prezes Urzędu wskazuje w tym miejscu, że ww. świadczenia pieniężne przedstawione zostały w **Tabeli W8, stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji.**

W dalszej kolejności Prezes Urzędu analizował informację uzyskane od Strony w toku postępowania pierwszoinstancyjnego oraz ponownego rozpoznawania sprawy w zakresie umownych terminów zapłaty oraz dat spełnienia świadczeń pieniężnych poprzez porównanie oświadczenia Strony w postaci Tabeli nr 1 z danymi wynikającymi z plików JPK_VAT, plików JPK_WB oraz dokumentów źródłowych (faktury, rachunki, polecenia przelewów, itd.). Po analizie materiału dowodowego dla poszczególnych świadczeń pieniężnych Prezes Urzędu ustalił umowne terminy zapłaty inne niż były ustalone w zaskarżonej Decyzji, co miało następnie wpływ na ponowne obliczenie liczby dni opóźnienia w ich spełnieniu. Ustalenia te porównawczo przedstawia zestawienie prezentowane poniżej.

Świadczenia pieniężne wynikające z symetrycznych transakcji handlowych, co do których w wyniku ponownego rozpoznania sprawy Prezes Urzędu ponownie obliczył liczbę dni opóźnienia w ich spełnieniu											
Nr Tabeli	**Lp. z Tabeli**	**Identyfikator podatkowy NIP dostawcy**	**Numer dowodu zakupu /faktury**	**Data zakupu/Data wystawienia dowodu zakupu/ faktury**	**Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z dowodu zakupu/ faktury**	**Waluta dowodu zakupu/ faktury**	**Termin zapłaty wg umowy**	**Data spełnienia świadczenia pieniężnego**	**Wartość świadczenia pieniężnego spełniona po terminie w PLN**	**Liczba dni opóźnienia (liczona do 31.08. 2020 r. wg Decyzji)**	**Liczba dni opóźnienia (liczona do 31.08.2020 r.) - nowe ustalenia**
Z1	468	[informacja prawnie chroniona]									
Z1	1556										
Z1	2036										
Z1	2064										

Z1	3400										
Z1	3406										
Z1	3407										
Z1	3445										
Z1	3525										
Z1	3939										
Z1	3940										
Z1	4164										
Z1	4233										
Z2	8										
Z2	60										
Z2	61										
Z2	62										
Z2	65										
Z2	355										
Z2	911										
Z2	1066										
Z2	1290										

XI. Ustalenia Prezesa Urzędu poczynione na podstawie wyjaśnień Strony oraz dokumentów źródłowych przedłożonych przy piśmie z dnia 31 lipca 2025 r.

Przy piśmie z dnia 31 lipca 2025 r., stanowiącym odpowiedź na wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 13 czerwca 2025 r., Strona przedstawiła Tabelę korekt, obejmującą świadczenia pieniężne, których wartość w Tabeli nr 1 określona została ze znakiem minus („ - „). Strona postępowania uzupełniła Tabelę korekt poprzez przyporządkowanie poszczególnym fakturom pierwotnym faktur korygujących ich wartość oraz dodatkowo do pisma załączyła kopie faktur korygujących wymienionych w Tabeli korekt. W przypadku świadczeń pieniężnych wynikających z faktur pierwotnych, co do których Strona przedstawiła faktury korygujące na pełne wartości świadczeń pieniężnych Prezes Urzędu nie zaliczył ich do sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę w okresie objętym postępowaniem. Świadczenia takie zaprezentowano w tabeli poniżej:

Świadczenia pieniężne, co do których wyniku ponownego rozpoznania sprawy Prezes Urzędu ustalił, że ich wartość została skorygowana w pełnej wysokości ("do zera"), nie zaliczone do sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych przez Stronę oraz spełnionych przez Stronę z opóźnieniem								
Nr Tabeli Karowej	**Lp. z Tabeli Karowej**	**Identyfikator podatkowy NIP dostawcy**	**Numer dowodu zakupu /faktury**	**Data zakupu/Data wystawienia dowodu zakupu/ faktury**	**Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z dowodu zakupu/ faktury**	**Waluta dowodu zakupu/ faktury**	**Nr faktury korygującej lub kompensata**	**Wartość korekty w walucie faktury pierwotnej**
Z1	1176	[informacja prawnie chroniona]						
Z1	1245							
Z1	1440							
Z1	1710							
Z1	2089							
Z1	2349							
Z1	2503							
Z1	2504							
Z1	2728							
Z1	4150							
Z2	62							
Z2	65							
Z2	703							
Z2	717							

Prezes Urzędu wskazuje w tym miejscu, że ww. świadczenia pieniężne przedstawione zostały w **Tabeli W8, stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji.**

Dodatkowo Prezes Urzędu na podstawie dokumentów źródłowych oraz w oparciu o dane przedstawione w Tabeli korekt, ustalił, że w odniesieniu do części faktur pierwotnych z których wynikały zakwestionowane świadczenia pieniężne zostały wystawione faktury korygujące zmniejszające ich wartość, co zostało zaprezentowane zbiorczo w poniższej tabeli:

Świadczenia pieniężne, co do których wyniku ponownego rozpoznania sprawy Prezes Urzędu ustalił, że ich wartość została skorygowana w niepełnej wysokości i w tej części nie zaliczone do sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych przez Stronę oraz spełnionych przez Stronę z opóźnieniem									
Nr Tabeli Karowej	**Lp. z Tabeli Karowej**	**Identyfikator podatkowy NIP dostawcy**	**Numer dowodu zakupu /faktury**	**Data zakupu/Data wystawienia dowodu zakupu/ faktury**	**Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z dowodu zakupu/ faktury**	**Waluta dowodu zakupu/ faktury**	**Nr faktury korygującej**	**Wartość korekty w walucie faktury pierwotnej**	**wartość świadczenia po korekcie w walucie faktury pierwotnej**
Z1	67	[informacja prawnie chroniona]							

Z1	347								
Z1	502								
Z1	503								
Z1	1257								
Z1	1347								
Z1	1550								
Z1	1686								
Z1	1702								
Z1	2214								
Z1	2223								
Z1	2225								
Z1	2227								
Z1	2236								
Z1	2265								
Z1	2498								
Z1	2559								
Z1	3014								
Z1	3018								
Z1	3310								
Z1	3816								
Z1	4208								
Z1	508								
Z1	3826								
Z2	144								
Z2	296								
Z2	444								
Z2	445								
Z2	446								
Z2	447								
Z2	448								
Z2	449								
Z2	479								
Z2	480								
Z2	537								
Z2	545								
Z2	569								
Z2	602								
Z2	843								
Z2	965								
Z2	1011								
Z2	1014								
Z2	1035								
Z2	1098								
Z2	1240								
Z2	1247								

Przy piśmie z dnia 31 lipca 2025 r. Strona przedstawiła również w załączniku o nazwie „Paccor Polska sp. z o. o. - Tabela kompensat", wyjaśnienia dotyczące zakwestionowanych świadczeń pieniężnych, co do których w swym oświadczeniu stanowiącym Tabelę nr 1 wskazała jako formę spełnienia świadczenia „kompensatę". Załącznik „Paccor Polska sp. z o. o. - Tabela kompensat" zawiera zestawienie 98 świadczeń pieniężnych, w odniesieniu do których Strona wezwaniem z dnia 13 czerwca 2025 r. zobowiązana była do wskazania: daty dokonanego potrącenia, rodzaju dokonanego potrącenia oraz poprzez zakreślenie jednej z opcji (TAK/NIE) wskazanie czy data dokonanego potrącenia jest równoważna dacie spełnienia świadczenia. W swej odpowiedzi Spółka dla wszystkich 98 świadczeń pieniężnych wskazała jako rodzaj dokonanego potrącenia „KOMPENSATĘ", w tym dla czterech spośród wymienionych świadczeń była to „KOMPENSATA/ZAPŁATA", **jako datę dokonania potrącenia Strona wskazała terminy tożsame z datą spełnienia świadczenia pieniężnego, ustaloną w toku postępowania pierwszoinstancyjnego** oraz dla wszystkich 98 świadczeń pieniężnych potwierdziła, że data dokonanego potrącenia jest równoważna dacie spełnienia świadczenia. Dodać należy, że Strona nie przedstawiła dokumentów potwierdzających dokonanie potrąceń, np. oświadczeń o potrąceniu składanych wzajemnie przez strony transakcji handlowych czy też innych dokumentów stanowiących dowód dokonanych potrąceń wzajemnych wierzytelności. Dodatkowo w piśmie z dnia 31 lipca 2025 r. Strona wyjaśniła, iż w okresie objętym postępowaniem „[informacja prawnie chroniona]" oraz wskazała, że „[informacja prawnie chroniona]", nie załączyła jednak do pisma wydruków tej korespondencji.

Prezes Urzędu wskazuje, iż poprzez potrącenia dochodzi do umorzenia dwóch przeciwstawnych sobie wierzytelności. W niniejszej sprawie podkreślenia wymaga także, że Spółka jako datę dokonania potrącenia dla każdego ze świadczeń pieniężnych opisanych w załączniku „Paccor Polska sp. z o. o. - Tabela kompensat" wskazała termin tożsamy z ustalonym w toku postępowania dniem spełnienia świadczenia pieniężnego oraz że data dokonanego potrącenia jest równoważna dacie spełnienia świadczenia co prowadziło do uznania, iż zapłata za przedmiotowe świadczenia pieniężne została dokonane z opóźnieniem. Wobec powyższego ustalenia Prezesa Urzędu w tym zakresie, przedstawione w zaskarżonej Decyzji są prawidłowe.

W piśmie z dnia 31 lipca 2025 Spółka wskazała również, iż w co do transakcji wskazanych w „Tabeli kompensat" w części w jakiej dotyczą rozliczeń wewnątrzgrupowych *„zgodnie z art. 13v ust. 2a pkt 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach*

handlowych w brzemieniu nadanym nowelizacją z dnia 4 listopada 2022 r., nie powinny być brane pod uwagę w toczącym się postępowaniu." Prezes Urzędu wskazuje, iż zasady stosowania przepisów intertemporalnych zawartych w Ustawie nowelizującej zostały szczegółowo omówione w pkt XVIII niniejszej decyzji - zarzut naruszenia art. 189c k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy poprzez niezastosowanie przez organ przepisów nowelizacji ustawy względniejszych dla Strony a obowiązujących w czasie wydania decyzji (pkt VI Wniosku).

Następnie na podstawie danych wskazanych w pkt 3 pisma Strony z dnia 31 lipca 2025 r. Prezes Urzędu ustalił datę otrzymania przez Stronę faktur o nr :

1. [informacja prawnie chroniona],
2. [informacja prawnie chroniona],
3. [informacja prawnie chroniona],
4. [informacja prawnie chroniona].

Konieczność poczynienia tych ustaleń wynikała z faktu, iż dla każdej z ww. faktur termin zapłaty liczony był od daty otrzymania faktury przez Stronę. Data otrzymania faktury przez Stronę jest jedną z danych określanych w pliku JPK_VAT, jednak ze względu na fakt, iż ww. faktury nie zostały ujęte w tym pliku Prezes Urzędu ustalał wartość świadczeń pieniężnych wynikających z ww. faktur oraz umowne terminy zapłaty na podstawie dokumentów źródłowych. Jednocześnie nadesłane przez Stronę w toku postępowania pierwoszinstancyjnego kopie faktur nie zawierały informacji pozwalających na jednoznaczne określenie daty otrzymania faktury przez Stronę.

Jak wynika z oświadczenia Strony faktura nr [informacja prawnie chroniona], została otrzymana przez Stronę w dniu jej wystawienia, tj. w dniu [informacja prawnie chroniona], zatem ustalenia Prezesa Urzędu w zakresie terminu zapłaty tego świadczenia pieniężnego przedstawione w zaskarżonej Decyzji są prawidłowe.

Fakturę o nr [informacja prawnie chroniona]Strona otrzymała w dniu 4 czerwca 2020 r. Jednocześnie – co wynika z dokumentu źródłowego - termin zapłaty świadczenia pieniężnego wynikającego z tej faktury został określony jako [informacja prawnie chroniona]zatem przypadał na dzień [informacja prawnie chroniona]. Wobec powyższego świadczenie pieniężnego wynikające z ww. faktury, jako niewymagalne w okresie objętym postępowaniem, nie zostało zaliczone do sumy świadczeń niespełnionych przez Stronę oraz spełnionych przez Stronę z opóźnieniem i zostało opisane w **Tabeli W8**, stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji.

Faktura o nr [informacja prawnie chroniona], została otrzymana przez Stronę w dniu [informacja prawnie chroniona]. Jak wynika z dokumentu źródłowego – kopii ww. faktury termin zapłaty świadczenia pieniężnego z niej wynikającego został określony na [informacja prawnie chroniona], zaś samo świadczenie zostało spełnione – co wynika z oświadczenia Strony zawartego w Tabeli nr 1 – w dniu [informacja prawnie chroniona]. Wobec powyższego świadczenie pieniężne jako niewymagalne w okresie objętym postępowaniem, nie zostało zaliczone do sumy świadczeń niespełnionych przez Stronę oraz spełnionych przez Stronę z opóźnieniem i zostało opisane w **Tabeli W8,** stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji.

Faktura o nr [informacja prawnie chroniona], została doręczona Stronie w dniu [informacja prawnie chroniona]. Z dokumentu źródłowego wynika, iż strony transakcji handlowej ustaliły termin zapłaty świadczenia pieniężnego wynikającego z ww. faktury jako: [informacja prawnie chroniona], zatem termin zapłaty przypadał po okresie objętym postępowaniem. Wobec powyższego świadczenie pieniężne jako niewymagalne w okresie objętym postępowaniem, nie zostało zaliczone do sumy świadczeń niespełnionych przez Stronę oraz spełnionych przez Stronę z opóźnieniem i zostało opisane w **Tabeli W8**, stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji.

Odnośnie natomiast świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury nr [informacja prawnie chroniona], w toku postępowania pierwszoinstancyjnego Strona w Tabeli nr 1 wskazała, iż umowny termin jego zapłaty przypadał na dzień [informacja prawnie chroniona], zaś samo świadczenie zostało spełnione w dniu [informacja prawnie chroniona].
W toku ponownego rozpoznania sprawy wątpliwości Prezesa Urzędu budził określony na dokumencie źródłowym termin zapłaty ww. świadczenia pieniężnego, określony jako [informacja prawnie chroniona]. Stąd w wezwaniu z dnia 13 czerwca 2025 r. Prezes Urzędu zobowiązał Stronę do wskazania terminu zapłaty zgodnego z umową dla świadczenia pieniężnego wynikającego z ww. faktury oraz do wskazania, czy do ww. faktury mają zastosowanie [informacja prawnie chroniona], których tłumaczenie na język polski zostało przedstawione do akt postępowania przy piśmie z dnia 22 maja 2025 r. czy też przedmiot usługi opisany w ww. fakturze został objęty inną umową zawartą pomiędzy Stroną [informacja prawnie chroniona], a w przypadku zawarcia takiej umowy - do przedstawienia tej umowy.

Strona postępowania w pkt 7 pisma z dnia 31 lipca 2025 r. wyjaśniła, iż faktura nr [informacja prawnie chroniona] została wystawiona na podstawie umowy zawartej przez Spółkę z [informacja prawnie chroniona]. Kopię umowy [informacja prawnie

chroniona]Strona załączyła do pisma. Jak wynika z pkt 4.4 ww. umowy [informacja prawnie chroniona] Wobec powyższego termin zapłaty świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury nr [informacja prawnie chroniona] zgodnie z przedłożoną przez Stronę umową przypadał na dzień [informacja prawnie chroniona], co wobec spełnienia zobowiązania po okresie objętym postępowaniem spowodowało również zmianę liczby dni opóźnienia.

Prezes Urzędu ponownie rozpoznając sprawę powziął tożsame wątpliwości w odniesieniu do świadczeń pieniężnych wynikających z faktur wystawionych przez podmiot o nr NIP: [informacja prawnie chroniona] o następujących numerach:

1. [informacja prawnie chroniona],
2. [informacja prawnie chroniona],
3. [informacja prawnie chroniona].

W związku z powyższym Prezes Urzędu w wezwaniu z dnia 13 czerwca 2025 r. wystąpił do Strony postępowania o wskazanie terminu zapłaty zgodnego z umową dla świadczeń pieniężnych wynikających z ww. faktur oraz wyjaśnienie, czy do ww. faktur mają zastosowanie [informacja prawnie chroniona], których tłumaczenie na język polski zostało przedstawione do akt postępowania przy piśmie z dnia 22 maja 2025 r. czy też przedmiot usługi opisany w ww. fakturach został objęty inną umową zawartą pomiędzy Stroną a [informacja prawnie chroniona], a w przypadku zawarcia takiej umowy - do przedstawienia tej umowy. Dodatkowo Prezes Urzędu zobowiązał Stronę do przedstawienia kopii ww. faktur.

Jak wskazała Strona postępowania w pkt 8 pisma z dnia 31 lipca 2025 r. faktury opisane w pkt 8 wezwania zostały wystawione na podstawie umowy „[informacja prawnie chroniona], której pkt 4.4 definiował umowny termin zapłaty jako [informacja prawnie chroniona]. Wobec powyższego Prezes Urzędu ponownie rozpoznając sprawę poczynił następujące ustalenia.

Dla świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury nr [informacja prawnie chroniona] umowny termin zapłaty przypadał na dzień [informacja prawnie chroniona]. Świadczenie to zostało spełnione w trzech częściach: [informacja prawnie chroniona]. Co do każdej z części świadczenia pieniężnego Strona pozostawała w opóźnieniu z ich spełnieniem, zatem Prezes Urzędu przyjmując jako umowny termin zapłaty dzień [informacja prawnie chroniona]. obliczył liczbę dni opóźnienia w ich spełnieniu (Tabela Z2 lp. 1197, 1198, 1199, stanowiąca załącznik do niniejszej decyzji), korygując ustalenia przedstawione w tym zakresie w zaskarżonej Decyzji.

Dla świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury nr [informacja prawnie chroniona], umowny termin zapłaty przypadał na dzień [informacja prawnie chroniona]. Świadczenie to zostało spełnione po okresie objętym postępowaniem. Prezes Urzędu, ponownie rozpoznając sprawę, wobec pozostawania przez Stronę w opóźnieniu ze spełnieniem tego świadczenia pieniężnego, przyjmując jako umowny termin zapłaty dzień [informacja prawnie chroniona]. obliczył liczbę dni opóźnienia w jego spełnieniu (Tabela Z2 lp. 1209, stanowiąca załącznik do niniejszej decyzji), korygując ustalenia przedstawione w tym zakresie w zaskarżonej Decyzji.

Dla świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury nr [informacja prawnie chroniona], umowny termin zapłaty przypadał na dzień [informacja prawnie chroniona]. Świadczenie to zostało spełnione po okresie objętym postępowaniem. Prezes Urzędu, ponownie rozpoznając sprawę, wobec pozostawania przez Stronę w opóźnieniu ze spełnieniem tego świadczenia pieniężnego, przyjmując jako umowny termin zapłaty dzień [informacja prawnie chroniona]. obliczył liczbę dni opóźnienia w jego spełnieniu (Tabela Z2 lp. 1212, stanowiąca załącznik do niniejszej decyzji), korygując ustalenia przedstawione w tym zakresie w zaskarżonej Decyzji.

Odnośnie do świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury nr [informacja prawnie chroniona], aneksowanej następnie w dniu [informacja prawnie chroniona] Strona postępowania w pkt 9 pisma z dnia 31 lipca 2025 r. potwierdziła dotychczasowe ustalenia Prezesa Urzędu, wskazując, że [informacja prawnie chroniona]. Do pisma Strona załączyła: Potwierdzenie zawarcia [informacja prawnie chroniona]. Wobec powyższego ustalenia Prezesa Urzędu w zaskarżonej Decyzji w zakresie wartości świadczenia pieniężnego, umownego terminu zapłaty oraz daty spełnienia świadczenia pieniężnego są bezsporne i prawidłowe. Następnie Strona podniosła, że z uwagi na przedmiot transakcji nie powinna ona być uwzględniona w całości przy obliczeniu kary. Jednocześnie z pisma Strony nie wynika podstawa prawna ewentualnego wyłączenia tego świadczenia pieniężnego.

Odnosząc się do powyższego Prezes Urzędu w pierwszej kolejności wskazuje, że wyłączenia od stosowania Ustawy zostały wskazane w przepisie art. 3 Ustawy. W katalogu tym nie znajduje się wyłączenie pozwalające na wyłączenie świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury nr [informacja prawnie chroniona]niniejszego postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

Prezes Urzędu zauważa, iż w brzmieniu ustawy nadanym ustawą nowelizującą art. 13b ust. 4 pkt 3 i 13v ust. 2a pkt 3 Ustawy przepisy te odnoszą się do transakcji handlowych zawieranych w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.
Prezes Urzędu podkreśla jednak, iż okoliczności, na które zdaje się powoływać się Strona nie mogą zostać uwzględnione z uwagi na przepisy intertemporalne zawarte w ustawie nowelizującej. Prezes Urzędu opisał szczegółowo zasady stosowania przepisów intertemporalnych i odniósł się szczegółowo do zarzutów Strony stawianych w tym zakresie w pkt XVIII niniejszej Decyzji.

Dla kolejnego świadczenia pieniężnego wynikającego z wystawionej przez podmiot o nr NIP[informacja prawnie chroniona], umowny termin zapłaty, zgodnie z oświadczeniem Strony wskazanym w Tabeli nr 1, przypadał na dzień [informacja prawnie chroniona]. Z dokumentu źródłowego (kopii faktury) wynika, że termin zapłaty określony został jako zgodny z umową, zaś warunki płatności przewidywały [informacja prawnie chroniona]. Ww. świadczenie pieniężne spełnione zostało przez Stronę postępowania w dniu [informacja prawnie chroniona]. Wobec wątpliwości co do ustalonego przez strony transakcji handlowej terminu zapłaty Prezes Urzędu wystąpił do Strony o wskazanie umownego terminu zapłaty oraz dat spełnienia poszczególnych części świadczenia pieniężnego wynikającego z ww. faktury. W odpowiedzi z dnia 31 lipca 2020 r. w pkt 10 pisma, Strona wskazała, że faktura o której mowa w wezwaniu wpłynęła [informacja prawnie chroniona]. Data wpływu widoczna jest na zeskanowanym dokumencie, a płatność faktury [informacja prawnie chroniona]. na dowód czego Strona przedłożyła kopię potwierdzenia przelewu oraz kopię faktury VAT.
Prezes Urzędu wskazuje w tym miejscu, że z przedłożonych przez Stronę dokumentów nie wynika by strony transakcji handlowej ustaliły, że umowny termin zapłaty świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury nr [informacja prawnie chroniona] będzie liczony poczynając od dnia otrzymania faktury przez Stronę. Z dokumentu źródłowego wynika wprost, że część świadczenia pieniężnego w kwocie [informacja prawnie chroniona]. Strona spełniła ww. świadczenie jednorazowo w dniu [informacja prawnie chroniona], zatem w części wynoszącej [informacja prawnie chroniona]z opóźnieniem. W sprawie zaistniały jednak wątpliwości co do daty wymagalności tego świadczenia w części dotyczącej kwoty [informacja prawnie chroniona]. Wobec powyższego zgodnie z zasadą rozstrzygania wątpliwości interpretacyjnych co do stanu faktycznego ustalonego w toku postępowania dowodowego na korzyść strony, wyrażoną w art. 81a § 1 k.p.a. w związku z art. 13q Ustawy, Prezes Urzędu ponownie rozpoznając sprawę w tej części nie zaliczył zobowiązania Strony

do sumy świadczeń niespełnionych przez Stronę oraz spełnionych przez Stronę z opóźnieniem. Nowe ustalenia Prezesa Urzędu zaprezentowane zostały w Tabeli Z2 pod lp. 1260, stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji.

Przy piśmie z dnia 31 lipca 2025 r. Strona postępowania przedstawiła, na wezwanie Prezesa Urzędu, kopie dowodów zakupu i faktur wynikających z transakcji handlowych, które nie zostały ujęte w pliku JPK_VAT, a które zostały objęte zaskarżonym rozstrzygnięciem. Na podstawie dokumentów źródłowych Prezes Urzędu, ponownie rozpoznając sprawę, weryfikował wartość świadczeń pieniężnych z nich wynikających, ustalone przez strony transakcji handlowych terminy zapłaty oraz daty spełnienia tych świadczeń.

Strona postępowania odnośnie do transakcji handlowych w wyniku których wystawione zostały dokumenty o nr:

1. [informacja prawnie chroniona],
2. [informacja prawnie chroniona],
3. [informacja prawnie chroniona],
4. [informacja prawnie chroniona]

wyjaśniła, że „[informacja prawnie chroniona]" oraz przedstawiła kopie wyciągów z zestawień zbiorczych, w których dokumenty o nr: [informacja prawnie chroniona] zostały opatrzone adnotacją „zwrot", natomiast dokument nr [informacja prawnie chroniona].- adnotacją „BRAK W BAZIE ZWIK".
W ocenie Prezesa Urzędu w sprawie pojawiły się wątpliwości w zakresie zakwalifikowania czynności prawnych na podstawie których wystawione zostały ww. dokumenty jako transakcje handlowe. Wobec powyższego zgodnie z zasadą rozstrzygania wątpliwości interpretacyjnych co do stanu faktycznego ustalonego w toku postępowania dowodowego na korzyść strony, wyrażoną w art. 81a § 1 k.p.a. w związku z art. 13q Ustawy, Prezes Urzędu ponownie rozpoznając sprawę nie zaliczył świadczeń pieniężnych wynikających z dokumentów o nr: [informacja prawnie chroniona] do sumy świadczeń niespełnionych przez Stronę oraz spełnionych przez Stronę z opóźnieniem i opisał je w **Tabeli W8** stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji.

Odnośnie do świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury o nr [informacja prawnie chroniona], Strona postępowania przedstawiła kopię faktury, z której wynika, że umowny termin zapłaty ustalony przez strony transakcji handlowej przypada na dzień [informacja prawnie chroniona]. Wobec powyższego Prezes Urzędu ponownie rozpoznając sprawę ww.

świadczenia pieniężnego, jako niewymagalnego w okresie objętym postępowaniem, nie zaliczył do sumy świadczeń niespełnionych przez Stronę oraz spełnionych przez Stronę z opóźnieniem i opisał je w **Tabeli W8** stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji.

Odnośnie do świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury o nr [informacja prawnie chroniona], Strona postępowania przedstawiła kopię faktury, z której wynika, że umowny termin zapłaty ustalony przez strony transakcji handlowej przypada na dzień [informacja prawnie chroniona]. Strona spełniła ww. świadczenie pieniężne w dniu [informacja prawnie chroniona]. Wobec powyższego Prezes Urzędu ponownie rozpoznając sprawę uznał ww. świadczenie pieniężne za spełnione w terminie, nie zaliczył go do sumy świadczeń niespełnionych przez Stronę oraz spełnionych przez Stronę z opóźnieniem oraz opisał je w **Tabeli W8** stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji.

Odnośnie do świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury o nr [informacja prawnie chroniona], Strona postępowania przedstawiła kopię faktury, z której wynika, że umowny termin zapłaty ustalony przez strony transakcji handlowej przypada na dzień [informacja prawnie chroniona]. Strona spełniła ww. świadczenie pieniężne w dniu [informacja prawnie chroniona]. Wobec powyższego Prezes Urzędu ponownie rozpoznając sprawę ww. świadczenia pieniężnego, jako spełnionego w terminie, nie zaliczył go do sumy świadczeń niespełnionych przez Stronę oraz spełnionych przez Stronę z opóźnieniem i opisał je w **Tabeli W8** stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji.

Odnośnie do świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury o nr [informacja prawnie chroniona], Strona postępowania przedstawiła kopię faktury, z której wynika, że umowny termin zapłaty ustalony przez strony transakcji handlowej przypada na dzień [informacja prawnie chroniona]. Strona spełniła ww. świadczenie pieniężne w dniu [informacja prawnie chroniona]. Wobec powyższego Prezes Urzędu ponownie rozpoznając sprawę ww. świadczenia pieniężnego, jako spełnionego w terminie, nie zaliczył go do sumy świadczeń niespełnionych przez Stronę oraz spełnionych przez Stronę z opóźnieniem i opisał je w **Tabeli W8** stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji.

W odniesieniu do świadczeń pieniężnych prezentowanych w poniższym zestawieniu Prezes Urzędu, ponownie rozpoznając sprawę, na podstawie dokumentów źródłowych przedstawionych przez Stronę postępowania przy piśmie z dnia 31 lipca 2025 r. poczynił odmienne niż w zaskarżonej Decyzji ustalenia dotyczące ustalonych przez strony transakcji

handlowych umownych terminów zapłaty, a w konsekwencji – odmiennej niż w zaskarżonej Decyzji liczby dni opóźnienia w spełnieniu świadczenia pieniężnego przez Stronę.

Świadczenia pieniężne, co do których na podstawie dokumentów źródłowych przedstawionych przez Stronę przy piśmie z dnia 31 lipca 2025 r. ustalono mniejszą liczbę dni opóźnienia w ich spełnieniu											
Nr Tabeli	**Lp. z Tabeli**	**Identyfikator podatkowy NIP dostawcy**	**Numer dowodu zakupu /faktury**	**Data zakupu/Data wystawienia dowodu zakupu/ faktury**	**Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z dowodu zakupu/ faktury**	**Waluta dowodu zakupu/ faktury**	**Termin zapłaty wg umowy**	**Data spełnienia świadczenia pieniężnego**	**Wartość świadczenia pieniężnego spełniona po terminie w PLN**	**Liczba dni opóźnienia (liczona do 31.08. 2020 r. wg Decyzji)**	**Liczba dni opóźnienia (liczona do 31.08.2020 r.) - nowe ustalenia**
Z2	63	[informacja prawnie chroniona]									
Z2	1294										
Z2	1295										
Z2	1298										
Z3	2										
Z3	3										
Z3	4										
Z3	5										
Z3	6										
Z3	7										
Z3	8										
Z3	9										

XII. Zarzut naruszenia przepisów postępowania mający istotny wpływ na rozstrzygnięcie, tj. art. 7 k.p.a. w zw. z art. 77 § 1 k.p.a. poprzez niezasadne przyjęcie do podstaw obliczenia administracyjnej kary transakcji zapłaconych terminowo, skompensowanych oraz wyłączonych ustawowo (pkt VIII Wniosku)

Ww. zarzut Strona postępowania odniosła do wyszczególnionych we Wniosku transakcji handlowych, co do których Prezes Urzędu wypowie się poniżej.

XII.1. Transakcja handlowa zawarta z przedsiębiorcą [informacja prawnie chroniona]

Strona postępowania, wskazała, że dla świadczenia pieniężnego wynikającego z transakcji handlowej opisanej pod poz. 2779 załącznika Z1 fakturą o nr [informacja prawnie chroniona]. Strona wyjaśniła dalej, że [informacja prawnie chroniona].” Zdaniem Strony „transakcja ta podlega wyłączeniu z podstaw obliczenia kary”. Strona załączyła do Wniosku

kopię faktury nr [informacja prawnie chroniona] z widniejącą na niej pieczęcią potwierdzającą wpływ faktury do Paccor Polska Sp. z o.o. o/Skierniewice w dniu [informacja prawnie chroniona]"

Przedsiębiorca [informacja prawnie chroniona], wystawiła na rzecz Strony postępowania fakturę nr [informacja prawnie chroniona]. W Tabeli nr 1 Strona postępowania wskazała, że świadczenie pieniężne wynikające z faktury nr [informacja prawnie chroniona]. W toku postępowania prowadzonego na skutek złożonego Wniosku, Strona przedłożyła kopię faktury nr [informacja prawnie chroniona]z widniejącą na niej pieczęcią odzwierciedlającą datę wpływu do Paccor Polska sp. z o.o. o/Skierniewice w dniu [informacja prawnie chroniona]. Na fakturze określono termin zapłaty na dzień [informacja prawnie chroniona]. Z przedłożonej wraz z Wnioskiem informacji w zakresie [informacja prawnie chroniona]

Prezes Urzędu wskazuje w tym miejscu, że świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury nr [informacja prawnie chroniona] nie można zaliczyć do sumy świadczeń niespełnionych bądź spełnionych z opóźnieniem przez Stronę postępowania, jednakże nie z powodów przedstawionych przez Stronę we Wniosku. Należy bowiem wskazać, że wbrew twierdzeniom Strony na dokumencie faktury nr [informacja prawnie chroniona]. nie został określony termin zapłaty świadczenia pieniężnego z niej wynikającego na 30 dni od dnia otrzymania faktury, jak wskazuje Strona postępowania we Wniosku. Wręcz przeciwnie, ww. fakturze jednoznacznie określono termin zapłaty na dzień [informacja prawnie chroniona]. Dodatkowo należy podkreślić, że Strona nie mogła być zaskoczona koniecznością zapłaty za wykonaną w dniu [informacja prawnie chroniona]. W sprawie zaistniały jednak wątpliwości co do określonej na fakturze formy płatności, opisanej jako [informacja prawnie chroniona], przy czym dokument nie określa od jakiej daty/zdarzenia należy liczyć owe [informacja prawnie chroniona]. Dodatkowo wskazać należy, że ww. faktura nie została ujęta w pliku JPK_VAT, co uniemożliwia weryfikację przedstawionej przy Wniosku argumentacji dotyczycącej daty otrzymania faktury, albowiem to plik JPK_VAT m. in zawiera te dane. Ponownie rozpoznając sprawę Prezes Urzędu przyjął, iż podjęte czynności wyjaśniające nie pozwoliły w sposób obiektywny i bezsporny ustalić, iż ww. świadczenia pieniężne spełnione zostało z opóźnieniem. Zatem zgodnie z zasadą rozstrzygania wątpliwości interpretacyjnych co do stanu faktycznego ustalonego w toku postępowania dowodowego na korzyść Strony, wyrażoną art. 81a § 1 k.p.a. w związku z art. 13q Ustawy, Prezes Urzędu czyniąc ustalenia w drugiej instancji nie zaliczył – świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury [informacja prawnie chroniona] do sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych przez Stronę

postępowania, a ustalenia te zostały zaprezentowane w **Tabeli W8** stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji.

XII.2. Transakcje handlowe zawarte z [informacja prawnie chroniona]

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona podniosła, że do świadczenia pieniężnego wskazanego w „poz. 3825 załącznika Z1: w dniu [informacja prawnie chroniona] wystawiono fakturę korygującą na całość należności objętej fakturą. W dniu [informacja prawnie chroniona] Stąd transakcje z poz. 3825-3827 podlegają wyłączeniu z podstaw obliczenia kary".

[informacja prawnie chroniona], wystawiła na rzecz Strony postępowania m. in.:
- fakturę nr [informacja prawnie chroniona] ,
- fakturę nr [informacja prawnie chroniona].

Do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, Strona przedstawiła fakturę korygującą nr [informacja prawnie chroniona] wystawioną do faktury pierwotnej o nr [informacja prawnie chroniona]. Wobec powyższego Prezes Urzędu ustalił, że świadczenie pieniężne dokumentowane fakturą o [informacja prawnie chroniona]zostało w całości skorygowane i tym samym nie zaliczył ww. świadczenia pieniężnego do sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych z opóźnieniem przez Stronę postępowania co zostało zaprezentowane w **Tabeli W8** stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji.
Odnośnie do świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury nr [informacja prawnie chroniona] Strona W Tabeli nr 1 wskazała, że zostało ono rozliczone w dwóch częściach: [informacja prawnie chroniona], natomiast Prezes Urzędu ustalił, że termin zapłaty przywołanego świadczenia pieniężnego strony umowy określiły na dzień [informacja prawnie chroniona]. Z przedstawionego w toku postępowania pierwszoinstancyjnego pliku JPK_WB wynika, że w dniu [informacja prawnie chroniona] Strona spełniła przelewem w części [informacja prawnie chroniona] świadczenie pieniężne dokumentowane fakturą nr [informacja prawnie chroniona]. Zatem w tej części świadczenie pieniężne zostało spełnione z opóźnieniem, co zostało opisane w Tabeli Z1 stanowiącej załącznik nr 8 do Decyzji pod lp. 3826. W związku z powyższym Prezes Urzędu podtrzymuje ustalenia dokonane w pierwszej instancji w tym zakresie i uznaje je za swoje. W zakresie pozostałej części ww. świadczenia pieniężnego w kwocie [informacja prawnie chroniona] Strona za pismem z dnia 31 lipca 2025 r. wskazała, że otrzymała fakturę korygującą nr [informacja prawnie chroniona]. Wobec

powyższego Prezes Urzędu ustalił, że świadczenie pieniężne wynikające z faktury o nr [informacja prawnie chroniona]w części co do kwoty [informacja prawnie chroniona] zostało skorygowane do „0" co oznacza, że w tej części nie zostało spełnione z opóźnieniem. Należy podkreślić, że dopiero przedłożenie dokumentów potwierdzających korektę świadczenia pieniężnego w tej części, w toku postępowania w drugiej instancji, pozwoliło dokonać prawidłowych ustaleń w sprawie. Ustalenia co do części świadczenia pieniężnego skorygowanego w części co do kwoty [informacja prawnie chroniona] zostały zaprezentowane w Tabeli W8 stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji.

XII.3. Transakcja handlowa zawarta z [informacja prawnie chroniona]

Strona podniosła we Wniosku, że do świadczenia pieniężnego wskazanego w „poz. 3832 załącznika Z1: z uwagi na brak otrzymania faktury Vat [informacja prawnie chroniona]wystąpiono o przesłanie jej duplikatu. Duplikat został wystawiony w dniu [informacja prawnie chroniona] i w tym samym dniu doręczony Stronie. Zapłata za należność wynikającą z faktury nastąpiła w [informacja prawnie chroniona]. Stąd ta transakcja podlega wyłączeniu z podstaw obliczenia kary."

[informacja prawnie chroniona] , wystawiła na rzecz Strony podstępowania m. in. fakturę nr [informacja prawnie chroniona], z umownym terminem zapłaty określonym na dzień [informacja prawnie chroniona]. Z przedstawionego w toku postępowania pierwszoinstancyjnego pliku JPK_WB wynika, że w dniu [informacja prawnie chroniona]. Strona postępowania w drodze przelewu spełniła świadczenie pieniężne wynikające z faktury nr [informacja prawnie chroniona]. Przy wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona przedstawiła dokument o nazwie [informacja prawnie chroniona] wystawiony w dniu [informacja prawnie chroniona]. W dokumencie określono termin płatności na dzień [informacja prawnie chroniona]. Wobec określenia terminu zapłaty świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury nr [informacja prawnie chroniona], tj. po okresie objętym niniejszym postępowaniem, Prezes Urzędu ponownie rozpoznając sprawę nie zaliczył tego świadczenia do sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych z opóźnieniem przez Stronę postępowania, i jako niewymagalne w okresie objętym postępowaniem opisał je w **Tabeli W8**, stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji.

XII.4. Transakcja handlowa zawarta z [informacja prawnie chroniona]

Strona podniosła we Wniosku, że do świadczenia pieniężnego wskazanego w „poz. 963 Załącznika Z5 : „Jak wynika z dokumentu źródłowego transakcji opisanej w tej pozycji, płatność należności [informacja prawnie chroniona]. Zatem opóźnienie i naliczona kara za tę transakcję w wysokości [informacja prawnie chroniona]są niezasadne."

[informacja prawnie chroniona] wystawiła na rzecz Strony postępowania m. in. fakturę nr [informacja prawnie chroniona]. W Tabeli nr 1 Strona określiła umówiony termin zapłaty ww. świadczenia na dzień [informacja prawnie chroniona] oraz wskazała, że zostało ono rozliczone w drodze [informacja prawnie chroniona]jednocześnie nie określając terminu w jakim nastąpiła zapłata częściowa. Z przedstawionego w toku postępowania pierwszoinstancyjnego pliku JPK_WB wynika, że w dniu [informacja prawnie chroniona]Strona uiściła kwotę [informacja prawnie chroniona] tytułem zapłaty za fakturę nr [informacja prawnie chroniona]. Przy wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona przedstawiła dokument źródłowy – fakturę nr [informacja prawnie chroniona]. Z dokumentu tego wynika, że płatność nastąpi [informacja prawnie chroniona].

Ponownie rozpoznając sprawę Prezes Urzędu ustalił, że świadczenie pieniężne w kwocie [informacja prawnie chroniona]w części wynoszącej [informacja prawnie chroniona]zostało spełnione jeszcze przed okresem objętym niniejszym postepowaniem, zaś w pozostałej części – było niewymagalne w okresie objętym niniejszym postępowaniem. Ww. świadczenie pieniężne zostało opisane w **Tabeli W8**, stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji.

XII.5. Transakcje handlowe zawarte z [informacja prawnie chroniona]

Strona podniosła, iż „pominięciu podlegają faktury [informacja prawnie chroniona] , jako należności za czynności bankowe, tj. [informacja prawnie chroniona], które są wyłączone z możliwości zakwalifikowania ich do obliczenia administracyjnej kary pieniężnej."

[informacja prawnie chroniona], wystawiła na rzecz Strony postępowania m. in. faktury:
- [informacja prawnie chroniona],
- [informacja prawnie chroniona],
- [informacja prawnie chroniona],
- [informacja prawnie chroniona],
- [informacja prawnie chroniona],

- [informacja prawnie chroniona],
- [informacja prawnie chroniona].

Jak wywodzi Strona postępowania ww. faktury jako „należności za czynności bankowe, [informacja prawnie chroniona]" winny być wyłączone z postępowania.

Prezes Urzędu wskazuje w tym miejscu, że zgodnie z art. 3 pkt 2 Ustawy przepisów Ustawy nie stosuje się do umów, na podstawie których są wykonywane czynności bankowe w rozumieniu przepisów art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz.U. z 2022 r. poz. 2324, z późn. zm.), (dalej – Prawo bankowe). Przepis art. 5 ust 1 Prawa bankowego wskazuje, że czynnościami bankowymi są:
1) przyjmowanie wkładów pieniężnych płatnych na żądanie lub z nadejściem oznaczonego terminu oraz prowadzenie rachunków tych wkładów;
2) prowadzenie innych rachunków bankowych;
3) udzielanie kredytów;
4) udzielanie i potwierdzanie gwarancji bankowych oraz otwieranie i potwierdzanie akredytyw;
5) emitowanie bankowych papierów wartościowych;
6) przeprowadzanie bankowych rozliczeń pieniężnych;
7) wykonywanie innych czynności przewidzianych wyłącznie dla banku w odrębnych ustawach.
Zgodnie z art. 5 ust. 2 Prawa bankowego czynnościami bankowymi są również następujące czynności, o ile są one wykonywane przez banki:
1) udzielanie pożyczek pieniężnych;
2) operacje czekowe i wekslowe oraz operacje, których przedmiotem są warranty;
3) świadczenie usług płatniczych oraz wydawanie pieniądza elektronicznego;
4) (uchylony)
5) nabywanie i zbywanie wierzytelności pieniężnych;
6) przechowywanie przedmiotów i papierów wartościowych oraz udostępnianie skrytek sejfowych;
7) prowadzenie skupu i sprzedaży wartości dewizowych;
8) udzielanie i potwierdzanie poręczeń;
9) wykonywanie czynności zleconych, związanych z emisją papierów wartościowych;
10) pośrednictwo w dokonywaniu przekazów pieniężnych oraz rozliczeń w obrocie dewizowym;
11) pośrednictwo w zawieraniu umów lokaty strukturyzowanej;

12) doradztwo w odniesieniu do lokat strukturyzowanych;
13) świadczenie usług finansowania społecznościowego, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1503 z dnia 7 października 2020 r. w sprawie europejskich dostawców usług finansowania społecznościowego dla przedsięwzięć gospodarczych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2017/1129 i dyrektywę (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.10.2020, str. 1), na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 12 ust. 1 tego rozporządzenia.

Zgodnie z doktryną „Wymienione w art. 5 ust. 1 PrBank czynności bankowe są nazywane czynnościami bankowymi zastrzeżonymi wyłącznie dla banków, ze względu na treść art. 5 ust. 4 PrBank. Wyjątek przewiduje art. 5 ust. 5 PrBank, z którego treści wynika, że czynności bankowe zastrzeżone dla banków mogą wykonywać inne jednostki organizacyjne niż banki, jeżeli odrębne przepisy uprawniają je do tego. W obecnym stanie prawnym są to tylko spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe. (…) Z kolei czynności wymienione w art. 5 ust. 2 PrBank nazywane są czynnościami bankowymi niezastrzeżonymi dla banków, ponieważ nie dotyczy ich ograniczenie przewidziane art. 5 ust. 4 PrBank - **mogą być zatem wykonywane przez podmioty inne niż banki, a czynnościami bankowymi stają się dopiero wtedy, gdy są wykonywane przez banki**.” (J. Dybiński (red.), Tom XA. Prawo rynku finansowego. Prawo bankowe. Komentarz, wyd. 1, 2025)

[informacja prawnie chroniona], do którego odwołuje się Strona postępowania, wskazując go jako przedmiot faktur wystawionych przez [informacja prawnie chroniona], będzie więc czynnością bankową tylko wówczas, jeżeli zgodnie z art. 5 ust. 2 Prawa bankowego będzie wykonywany przez bank w rozumieniu tej ustawy. Bank, zgodnie z art. 2 Prawa bankowego, jest osobą prawną utworzoną zgodnie z przepisami ustaw, działającą na podstawie zezwoleń uprawniających do wykonywania czynności bankowych obciążających ryzykiem środki powierzone pod jakimkolwiek tytułem zwrotnym. Przy czym zezwolenia te, zarówno na utworzenie banku i na rozpoczęcie przez niego działalności operacyjnej, wydaje Komisja Nadzoru Finansowego.
Jak wynika z ogólnodostępnych danych publikowanych w Rejestrze Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, przedmiotem przeważającej działalności przedsiębiorcy [informacja prawnie chroniona], jest: pozostała finansowa działalność usługowa, gdzie indziej niesklasyfikowana, z wyłączeniem ubezpieczeń i funduszów emerytalnych. Podmiot ten powstał jako [informacja prawnie chroniona]i w tym zakresie prowadzi działalność do dzisiaj. Spółka ta nie widnieje na prowadzonej przez Komisję Nadzoru Finansowego liście podmiotów sektora bankowego. Wobec powyższego [informacja prawnie chroniona]nie jest

bankiem w rozumieniu art. 2 Prawa bankowego, tym samym świadczone przez nią usługi [informacja prawnie chroniona] nie mogą zostać zakwalifikowane jako czynności bankowe, które podlegałyby wyłączeniu z niniejszego postępowania.
Następnie Prezes Urzędu wskazuje, że Spółka przy piśmie z dnia 2 grudnia 2020 r. (k. 31-45 akt DZP.93.71.2020, tom I) złożyła oświadczenie, iż nie istnieją szczególne zasady rozliczeń z dostawcami spółki [informacja prawnie chroniona]. W piśmie tym Spółka wyjaśniła dalej, że [informacja prawnie chroniona]
Wobec powyższego Prezes Urzędu wskazuje, że jego ustalenia poczynione w toku postępowania pierwszoinstancyjnego w zakresie transakcji handlowych zawartych przez Stronę postępowania z [informacja prawnie chroniona] są prawidłowe, zaś postawiony we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zarzut niewyłączenia tych transakcji z podstawy obliczenia kary pieniężnej, jako niezasadny, nie może zostać uwzględniony.

XIII. Wyłączenia podmiotowe i przedmiotowe oraz świadczenia pieniężne nie wchodzące do sumy świadczeń niespełnionych oraz spełnionych przez Stronę po terminie.

Analiza przekazanych przez Stronę informacji i dokumentów, w tym Tabeli nr 1, dokumentów otrzymanych od kontrahentów Strony oraz Spółki pozwoliła na wyłączenie z niniejszego postępowania świadczeń pieniężnych nieobjętych zakresem podmiotowym bądź przedmiotowym Ustawy. Z uwagi na zakreślony okres postępowania dokonano również wyłączenia wykazanych w Tabeli nr 1 świadczeń pieniężnych spełnionych przez Stronę przed okresem objętym postępowaniem, oraz tych które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem. Prezes Urzędu nie uwzględnił również świadczeń pieniężnych, co do których ustalił, że ich zapłata nastąpiła w terminie, nie mogły one bowiem stanowić podstawy do ustalenia czy Strona nadmiernie opóźniała się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem.

W konsekwencji Prezes Urzędu z niniejszego postępowania wyłączył oraz nie zaliczył do sumy świadczeń niespełnionych oraz spełnionych z opóźnieniem przez Stronę postępowania:

- świadczenia pieniężne nieobjęte zakresem przedmiotowym ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, tj. świadczenia pieniężne niebędące wynagrodzeniem za dostarczone towary lub wykonane usługi w transakcjach handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, do tej kategorii zaliczył: opłaty urzędowe stanowiące należności o charakterze

publicznoprawnym, wewnętrzne księgowania opiewające na „zero” złotych oraz zwrot kosztów delegacji pracowniczej; wykaz tych świadczeń zawarty został w **Tabeli W1**, stanowiącej załącznik nr 1 do Decyzji (k. 555-556 akt DZP.93.71.2020, tom IV);

- świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych, dla których kontrahenci Strony wystawili faktury korygujące na pełną wartość świadczenia pieniężnego wynikającej z faktury pierwotnej; wykaz tych świadczeń przedstawia **Tabela W2**, stanowiąca załącznik nr 2 do Decyzji (k. 557 akt DZP.93.71.2020, tom IV);

- świadczenia pieniężne spełnione w części lub całości przed okresem objętym postępowaniem tj. przed 1 czerwca 2020 r.; wykaz tych świadczeń zawarty został w **Tabeli W3**, stanowiącej załącznik nr 3 do Decyzji (k. 558 akt DZP.93.71.2020, tom IV);
- świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę w części lub w całości w terminie w okresie objętym postępowaniem; wykaz tych świadczeń pieniężnych przedstawia **Tabela W4**, stanowiąca załącznik nr 4 do Decyzji (k. 559 – 564 akt DZP.93.71.2020, tom IV);

- świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem, tj. po 31 sierpnia 2020 r.; wykaz tych świadczeń pieniężnych przedstawia **Tabela W5**, stanowiąca załącznik nr 5 do Decyzji (k.565 - 571 akt DZP.93.71.2020, tom IV);

- świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem, tj. po 31 sierpnia 2020 r., których maksymalny termin zapłaty został ustalony w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy; wykaz tych świadczeń przedstawia **Tabela W6**, stanowiąca załącznik nr 6 do Decyzji (k. 572 akt DZP.93.71.2020, tom IV).

- świadczenia pieniężne udokumentowane wystawionymi fakturami korygującymi, co do których Strona nie wyjaśniła w treści przekazanych w toku postępowania dokumentów i wyjaśnień, którego zobowiązania dotyczy pomniejszenie wartości wynagrodzenia wynikającego z faktury pierwotnej o wartość korekty i w jakiej dacie do pomniejszenia wartości świadczenia pieniężnego; wykaz tych świadczeń przedstawia **Tabela W7**, stanowiąca załącznik nr 7 do Decyzji (k. 573 – 575 akt DZP.93.71.2020, tom IV);

Ustalenia Prezesa Urzędu rozpatrującego sprawę ponownie są w powyższym zakresie tożsame z ustaleniami poczynionymi w pierwszej instancji, opisanymi w Tabelach W1-W7, stanowiącymi załączniki do zaskarżonej Decyzji.

- świadczenia pieniężne wyłączone z postępowania oraz nie zaliczone do sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych przez Stronę po terminie na podstawie ustaleń poczynionych w związku z ponownym rozpatrzeniem sprawy; wykaz tych świadczeń przedstawia **Tabela W8**, stanowiąca załącznik do niniejszej decyzji.

W tym miejscu Prezes Urzędu wskazuje, że ustawą nowelizującą został dodany do Ustawy art. 13va, zgodnie z którym „Wykaz świadczeń pieniężnych poddanych analizie w toku postępowania wraz z danymi pozwalającymi na identyfikację danego świadczenia jest określony w załączniku do decyzji w sprawach, o których mowa w art. 13u i art. 13v ust. 1, 7 i 11(...)". Z kolei przepisy intertemporalne Ustawy nowelizującej tj. art. 3 ust. 7 i 8 stanowią, że: „Do postanowień i decyzji w sprawach, o których mowa w art. 13u i art. 13v ust. 1, 6-8 i 11 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, wydawanych w ramach postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się art. 13va ustawy zmienianej w art. 1." oraz „W przypadku decyzji, o których mowa w art. 13v ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wydawanych w ramach postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy załącznik, o którym mowa w art. 13va ustawy zmienianej w art. 1, zawiera również wykaz jednostkowych kar, o których mowa w art. 13v ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym."

Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu załączył do niniejszej decyzji jedynie załączniki obejmujące tabele, które zawierają ustalenia mające wpływ na rozstrzygniecie inne niż dokonane w postępowaniu pierwszoinstancyjnym oraz zawierające wykaz jednostkowych kar pieniężnych dotyczących poszczególnych świadczeń pieniężnych. Natomiast niecelowym jest załączanie do niniejszej decyzji jako załączników tabel, co do których ustalenia Prezesa Urzędu działającego jako organu drugiej instancji są tożsame z ustaleniami poczynionymi w postępowaniu pierwszoinstancyjnym (Tabele od W1 do W7), gdyż tabele te Strona postępowania już otrzymała wraz z Decyzją.

XIV. Świadczenia pieniężne wymagalne w okresie objętym postępowaniem, niespełnione przez Stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem lub spełnione przez nią po terminie.

Celem ustalenia, czy Strona nadmiernie opóźniała się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. Prezes UOKiK weryfikował, których świadczeń pieniężnych, objętych zakresem przedmiotowym i podmiotowym Ustawy, wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, Strona postępowania nie spełniła w tym okresie lub spełniła je po terminie umownym uzgodnionym przez strony transakcji handlowych (dalej: zakwestionowane świadczenia pieniężne).

Jak wskazuje się w doktrynie prawa[11] wymagalność roszczenia „oznacza stan, w którym uprawniony może skutecznie domagać się realizacji roszczenia (jego powództwo nie będzie przedwczesne). Roszczenie staje się zatem wymagalne z upływem ostatniego dnia przewidzianego dla zobowiązanego terminu do spełnienia świadczenia (zob. R. Klimek, Dyskusyjne, s. 637 i n.; M. Lemkowski, Odsetki cywilnoprawne, s. 202 i n.)”[12]. „Z wymagalnością roszczenia mamy do czynienia w chwili, w której zobowiązanie powinno być wykonane, a więc gdy termin spełnienia świadczenia już upłynął.”[13]

Ponadto Prezes Urzędu ustalił liczbę dni opóźnienia, tj. wyrażony w dniach okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem.

Ustalenia dotyczące liczby dni opóźnienia, poczynione zostały przez Prezesa UOKiK w oparciu o następujące założenia, wynikające z zapisów Ustawy, tj. w przypadku świadczeń pieniężnych niespełnionych w okresie objętym postępowaniem, liczba dni opóźnienia liczona jest od dnia następnego po upływie umownego terminu zapłaty do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do dnia 31 sierpnia 2020 r., zaś w przypadku świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem, liczba dni

[11] Brak jest definicji wymagalności w Kodeksie cywilnym (por. P. Nazaruk [w:] B. Bajor, D. Bierecki, J. Bocianowska, J. Ciszewski, M. Ciszewski, G. Karaszewski, J. Knabe, J. Mucha-Kujawa, G. Sikorski, B. Sitek, R. Tanajewska, P. Nazaruk, Kodeks cywilny. Komentarz aktualizowany, LEX/el. 2024, art. 120).

[12] E. Gniewek, P. Machnikowski (red.), Kodeks cywilny. Komentarz. Wyd. 11, Warszawa 2023.

[13] Wyrok SN z dnia 28 października 2015 r., II CSK 822/14.

opóźnienia liczona jest od dnia następnego po upływie umownego terminu zapłaty do dnia zapłaty.

Obowiązek zapłaty zakwestionowanych świadczeń pieniężnych wynika z zawartych przez Stronę umów z kontrahentami, stwierdzonych wystawionymi przez nich dowodami zakupu, które Strona wykazała w Tabeli nr 1. Każde z tych świadczeń pieniężnych było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, tj. od dnia 1 czerwca 2020 r. do dnia 31 sierpnia 2020 r. Dowody zakupu dokumentujące zawarcie powyższych umów zostały ujęte przez Stronę w ewidencji zakupu VAT – w pliku JPK_VAT (k. 49 akt DZP.93.71.2020, płyta CD, tom I). W przypadku braku możliwości potwierdzenia wartości świadczeń pieniężnych, wynikających z dowodów zakupu nieujętych w tej ewidencji lub ujętych w niepełnej kwocie, Strona postępowania przedłożyła jako dowody kopie faktur VAT i rachunków oraz faktur korygujących (k. 135a akt DZP.93.71.2020, pendrive, tom I). W zakresie w jakim zawarcie tych umów i wynikający z nich obowiązek spełnienia świadczeń pieniężnych oraz uzgodniony przez strony termin zapłaty budziły wątpliwości, Prezes Urzędu rozpatrując sprawę ponownie wystąpił do Strony z żądaniem przedstawienia dodatkowych wyjaśnień i dokumentów. Przy odpowiedzi z dnia 26 marca 2025 r. oraz 22 kwietnia 2025 r. Strona przedstawiła kopie faktur, rachunków, not oraz złożyła dodatkowe wyjaśnienia (zestawienie zbiorcze) w przedmiocie terminów dostawy towaru/wykonania usługi wynikających z transakcji handlowych dla których w toku postępowania pierwszoinstancyjnego ustalono maksymalne terminy zapłaty. Przy piśmie z dnia 31 lipca 2025 r. Strona przedstawiła kopie faktur, faktur korygujących, zestawienie zbiorcze dotyczące świadczeń pieniężnych opisanych przez Stronę w Tabeli nr 1, co do których wystawiono faktury korygujące, kopię umowy zawartej przez Stronę z [informacja prawnie chroniona] oraz złożyła dodatkowe wyjaśnienia.

Wszystkie transakcje handlowe, których dotyczą zakwestionowane świadczenia pieniężne zostały zawarte w związku z działalnością prowadzoną przez Spółkę i jej kontrahentów. Świadczenia pieniężne zostały zastrzeżone w zamian za spełnienie świadczenia niepieniężnego, którego przedmiotem była dostawa towarów lub świadczenie usług. **Tym samym przedmiotowe świadczenia pieniężne stanowią wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług w transakcjach handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy. W związku z powyższym, stanowią one „świadczenie pieniężne" w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy.**

W przypadku, w którym umowny termin zapłaty wskazany przez Stronę postępowania przypadał na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, Prezes Urzędu przyjął w swoich ustaleniach, że terminem zapłaty był następny dzień, który nie był dniem wolnym

od pracy ani sobotą – stosownie do treści art. 115 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1061), w dalszej części „k.c.”.

W odniesieniu do świadczeń pieniężnych, które zostały zapłacone przelewami z rachunków bankowych Strony postępowania, Prezes Urzędu ustalił datę spełnienia świadczenia pieniężnego w oparciu o informacje przekazane przez Stronę w Tabeli nr 1 oraz wyciągi bankowe w plikach JPK_WB (k. 49 akt DZP.93.71.2020, płyta CD, tom I) w zakresie w jakim te informacje były ze sobą spójne. Natomiast w zakresie w jakim informacje przekazane przez Stronę nie znalazły odzwierciedlenia w plikach JPK_WB, Prezes Urzędu ustalił stan faktyczny w oparciu o dodatkowe dowody przedłożone przez Stronę w postaci potwierdzeń przelewów, wyciągów bankowych w formie wydruków (k. 135a akt DZP.93.71.2020, pendrive, tom I) oraz oświadczenia Strony przedstawionego przy piśmie z dnia 14 sierpnia 2025 r. w zestawieniu tabelarycznym w pliku pod nazwą „ Paccor Polska sp. z o.o. – data spełnienia świadczenia”.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Prezes Urzędu ustalił, że w ramach rozliczeń z kontrahentami z tytułu odpłatnej dostawy towarów lub świadczonych usług obok standardowej metody płatności świadczeń pieniężnych wynikających z otrzymanych od dostawców dowodów zakupu, tj. przelewem bankowym, Strona rozliczała swoje zobowiązania w całości lub w części stosując potrącenia wzajemnych wierzytelności powstałych w relacjach handlowych Strony i jej kontrahentów (określane również mianem kompensat). W tych przypadkach weryfikacja dat spełnienia świadczeń pieniężnych została dokonana w oparciu o oświadczenie Strony dotyczące dokonywania potrąceń jako formy spełniania świadczeń pieniężnych przedstawione w Tabeli nr 1 oraz oświadczenie Strony przedstawione przy piśmie z dnia 31 lipca 2025 r. w zestawieniu zbiorczym w pliku pod nazwą „Paccor Polska sp. z o.o. – Tabela kompensat”.

Zgodnie z art. 13b ust. 2 Ustawy w zw. z art. 14 ust. 2 ustawy zmieniającej *nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmiot, o którym mowa w art. 2, niebędący podmiotem publicznym, ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 5 000 000 złotych*.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że Strona postępowania zawierała transakcje handlowe, w których wartość świadczeń pieniężnych wyrażona była w złotych (PLN), [informacja prawnie chroniona]. Zatem w celu ustalenia czy „*suma wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie wynosi co najmniej 5 000 000 zł*”, Prezes UOKiK rozpatrując sprawę ponownie ustalił wartość świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych w przeliczeniu na złote na podstawie

art. 13v ust. 1 Ustawy w zw. z art. 10 ust. 1a Ustawy – analogicznie jak w postępowaniu prowadzonym w pierwszej instancji - sposób przewalutowania został omówiony na stronach 64-65 Decyzji (k. 428-429 akt DZP.93.71.2020, tom IV).

Jako podstawę przewalutowania świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych, Prezes Urzędu przyjął średni kurs danej waluty ogłaszany przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenia pieniężne stały się wymagalne tj. odpowiednio:

- na dzień 31 grudnia 2019 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 stycznia 2020 r. do 31 stycznia 2020 r.,
- na dzień 31 stycznia 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 lutego 2020 r. do 29 lutego 2020 r.,
- na dzień 28 lutego 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 marca 2020 r. do 31 marca 2020 r.,
- na dzień 31 marca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 kwietnia 2020 r. do 30 kwietnia 2020 r.,
- na dzień 30 kwietnia 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 maja 2020 r. do 31 maja 2020 r.,
- na dzień 29 maja 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 czerwca 2020 r. do 30 czerwca 2020 r.,
- na dzień 30 czerwca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 lipca 2020 r. do 31 lipca 2020 r.,
- na dzień 31 lipca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 sierpnia 2020 r. do 31 sierpnia 2020 r.

Dokonanie przewalutowań w oparciu o powyższe zasady uzasadnione jest brzmieniem ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, w tym w szczególności jej art. 10 ust. 1a, z uwzględnieniem wykładni funkcjonalnej i systemowej przywołanego przepisu. Powołując się na wykładnię funkcjonalną, regulacja zawarta w art. 10 Ustawy dotycząca rekompensaty za koszty odzyskiwania należności ma na celu wzmocnienie pozycji wierzycieli i zniechęcenie dłużników do opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych, ten sam cel przyświeca założeniom Ustawy. Stosownie zaś do wykładni systemowej należy przyjąć, iż ustawodawca działa racjonalnie i tworzy spójny system prawny, w tym kontekście należy ustalić znaczenie interpretowanej normy odnosząc się do całego systemu prawa. Konstrukcja przewidziana w art. 10 ust. 1a Ustawy (wyliczenia kursu ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne) odnosi się do dnia wymagalności – okoliczności mającej

kluczowe znaczenie z punktu widzenia przedmiotu niniejszej sprawy. W toku postępowania w sprawach nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, dokonano weryfikacji dnia wymagalności, co z kolei stanowi punkt wyjścia do ustalenia czy Strona dopuściła się nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych na podstawie art. 13b Ustawy.

Wskazać nadto należy, że prawidłowość przewalutowania transakcji handlowych w walutach obcych przy zastosowaniu art. 10 ust. 1a Ustawy została zaakceptowana przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 5 września 2023 r., sygn. akt. V SA/Wa 2617/22 oraz z dnia 27 listopada 2024 r., sygn. akt. V SA/Wa 705/24. Sąd wskazał, że organ dokonał prawidłowej wykładni funkcjonalnej i celowościowej art. 10 ust. 1a ustawy, stosując ten przepis odpowiednio do przewalutowania świadczeń w walutach obcych na potrzeby oceny dopuszczenia się przez strony deliktu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

Kolejno w wyroku z dnia 4 kwietnia 2024 r., sygn. akt. V SA/Wa 1299/23, Sąd wskazał, że *„przyjęte rozwiązanie sprzyja pewności obrotu gospodarczego i umożliwia praktyczne zastosowanie metody przeliczenia kursu waluty obcej na złotówkę, urealniając uprawnienia wierzyciela. Skoro celem rekompensaty jest wzmocnienie pozycji wierzyciela, ten sam cel aktualizuje się w przypadku postępowań w sprawach nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, które zgodnie z brzmieniem ustawy mają służyć przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych."* Sąd dostrzegł, że *„przepis ten bowiem ustalał właściwy kurs w odniesieniu do terminu wymagalności świadczenia pieniężnego - okoliczności mającej kluczowe znaczenie z punktu widzenia przedmiotu postępowania"*.[14]

Powyższy sposób przewalutowania został uznany przez doktrynę za przekonywujący (por. K. Menszig-Wiese (red.). Ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, Komentarz. Warszawa 2022).

W odniesieniu do kwestii przewalutowania należności wymaga również dodania, że Prezes Urzędu w toku postępowania nie badał prawidłowości przeliczania przez Stronę wartości pieniężnych wyrażonych w walutach obcych na złote w celach wynikających z przepisów ustaw podatkowych, ustawy o rachunkowości i innych przepisów prawa polskiego i obcego z uwagi na fakt, iż ocena prawidłowości dokonywanych przewalutowań w powyższym

[14] wyrok WSA w Warszawie z dnia 4 kwietnia 2024 sygn. V SA/Wa 1299/23.

zakresie znajduje się w kompetencjach innych niż Prezes Urzędu podmiotów wykonujących zadania publiczne. Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu nie kwestionuje wyniku dokonywanych przez Stronę przewalutowań w dokumentach przedkładanych przez Stronę w przedmiotowym postępowaniu mając na uwadze, że jak wyżej wskazano, przewalutowania zostały dokonane przez Stronę na innej podstawie prawnej niż ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych. Strona postępowania - w toku postępowania prowadzonego przez Prezesa Urzędu zarówno w pierwszej jak i drugiej instancji - nie kwestionowała sposobu dokonanego przez Prezesa Urzędu przewalutowania świadczeń pieniężnych wyrażonych w walucie obcej.

Prezes Urzędu – ponownie rozpoznając sprawę - w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy ustalił wysokość wszystkich świadczeń pieniężnych objętych zakresem przedmiotowym i podmiotowym Ustawy, wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, których Strona postępowania nie spełniła w tym okresie lub spełniła je po terminie umownym uzgodnionym przez strony transakcji handlowych oraz liczbę dni opóźnienia. Świadczenia te zostały opisane w tabelach stanowiących załączniki do niniejszej decyzji :

1. **Tabela Z1** zawiera świadczenia pieniężne spełnione w części lub w całości przez Stronę po terminie oraz niespełnione w okresie objętym postępowaniem, których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN), a których suma wynosi [informacja prawnie chroniona]**.**

2. **Tabela Z2** zawiera świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę w części lub w całości po terminie oraz niespełnione w okresie objętym postępowaniem, których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona], a których suma, po przewalutowaniu, wynosi [informacja prawnie chroniona]**.**

3. **Tabela Z3** zawiera świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie w okresie objętym postępowaniem, których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona], a suma tych świadczeń pieniężnych, po przewalutowaniu, wynosi [informacja prawnie chroniona]**.**

4. **Tabela Z4** zawiera świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie w okresie objętym postępowaniem, których wartość strony transakcji handlowych

ustaliły w [informacja prawnie chroniona], a suma tych świadczeń, po przewalutowaniu, wynosi [informacja prawnie chroniona].

5. **Tabela Z5** zawiera świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę w części lub w całości po upływie maksymalnego terminu zapłaty, ustalonego w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy oraz niespełnione w maksymalnym terminie zapłaty w okresie objętym postępowaniem, których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN), a suma tych świadczeń, wynosi [informacja prawnie chroniona].

6. **Tabela Z6** zawiera świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po upływie maksymalnego terminu zapłaty, ustalonego w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy oraz niespełnione w okresie objętym postępowaniem, których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w euro (EUR), a suma tych świadczeń po przewalutowaniu wynosi [informacja prawnie chroniona].

Prezes Urzędu wskazuje w tym miejscu, że poczynione w toku ponownego rozpoznawania sprawy ustalenia w zakresie sumy zakwestionowanych świadczeń pieniężnych, prezentowane w Tabelach Z1-Z6, stanowiących załączniki nr 1-6 do niniejszej decyzji, co do zasady są zgodne z ustaleniami dokonanymi w toku I instancji, z wyjątkiem zmian opisanych w pkt X, XI i XII niniejszej decyzji. W związku z powyższym Prezes Urzędu prezentując dane dotyczące zakwestionowanych świadczeń pieniężnych w Tabelach Z1-Z6 zachował numerację poszczególnych transakcji handlowych (numery lp.) zgodnie z Decyzją nr DZP-49/2023. Natomiast w sytuacji w której, ze względu na nowe ustalenia organu wynikające z ponownego rozpoznania sprawy, nastąpiła zmiana kategorii co do części zakwestionowanych świadczeń pieniężnych pierwotnie opisanych w Tabeli Z5 oraz Tabeli Z6, stanowiących załączniki nr 12 i 13 do zaskarżonej Decyzji, a ostatecznie przedstawionych w Tabeli Z1 i Tabeli Z2 stanowiących załączniki nr 1 i 2 do niniejszej decyzji, Prezes Urzędu opisał je pod kolejnymi numerami lp.
Suma wszystkich wyżej wymienionych świadczeń pieniężnych, objętych zakresem przedmiotowym i podmiotowym Ustawy, wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, w tym z punktów 2, 3, 4 i 6 po przewalutowaniu, wynosiła **138 236 161,39 zł** i stanowi ona sumę wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę postępowania w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r.

Suma ta przekracza próg ustawowy, o którym mowa w art. 13b ust. 2 Ustawy w zw. z art. 14 ust. 2 Ustawy zmieniającej. w związku z powyższym, Prezes Urzędu stwierdza, że w okresie

objętym postępowaniem Strona popełniła delikt administracyjny polegający na nadmiernym opóźnianiu się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych.

Stwierdzić trzeba, że transakcje handlowe, wymienione w punkcie XIV w podpunktach od 1 do 6 niniejszej decyzji, zostały zawarte w związku z działalnością prowadzoną przez Spółkę i jej kontrahentów. Świadczenia pieniężne zostały zastrzeżone w zamian za spełnienie świadczenia niepieniężnego, którego przedmiotem była dostawa towarów lub świadczenie usług. **Tym samym przedmiotowe świadczenia pieniężne stanowią wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług w transakcjach handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy. W związku z powyższym, stanowią one „świadczenie pieniężne" w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy.**

W niniejszej sprawie zachodziły kumulatywnie wszystkie pozytywne przesłanki dla stwierdzenia, że doszło do naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania (art. 2 pkt 1, art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy w zw. z art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych oraz art. 13v ust. 1 Ustawy). Jednocześnie nie zachodziła przesłanka negatywna, bowiem Strona postępowania nie posiada statusu podmiotu publicznego (art. 13b ust. 1 Ustawy).

XV. Wysokość kary za nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

Stosownie do treści art. 13v ust. 1 i 2 Ustawy w przypadku stwierdzenia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez stronę postępowania, Prezes Urzędu nakłada na nią, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną. Wysokość kary, o której mowa w ust. 1, obliczana jest jako suma jednostkowych kar za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, z pominięciem świadczeń pieniężnych, w przypadku których termin ich spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania. Wysokość jednostkowej kary jest obliczana według określonego w tym przepisie wzoru:

$$JKP = WŚ \times n/365 \times OU$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

JKP - jednostkową karę za niespełnione lub spełnione po terminie świadczenie pieniężne,

WŚ - wartość niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego,

n - wyrażony w dniach okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, albo do dnia jego spełnienia jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem,

OU - odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, ustalone na dzień wydania decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej.

Rozpoznając sprawę ponownie Prezes Urzędu celem ustalenia prawidłowej wysokości kary zastosował przedmiotowy wzór, o którym mowa w art. 13v ust. 2 Ustawy.

Jako podstawę wymierzenia kary Prezes Urzędu przyjął ustaloną w toku (całego) postępowania liczbę dni opóźnienia dla każdego świadczenia pieniężnego niespełnionego lub spełnionego po terminie przez Stronę postępowania oraz jego wartość ustaloną na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów i przy zastosowaniu wskazanego we wcześniejszej części uzasadnienia przelicznika kursu walut, określonego w przepisie art. 10 ust. 1a Ustawy, w odniesieniu do świadczeń wyrażonych w walutach obcych.

Zgodnie z wyraźnym brzmieniem art. 13v ust. 2 Ustawy **odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych**, ustalone zostają na dzień wydania decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej.

W dniu 6 września 2023 r., tj. w dniu wydania przez Prezesa UOKIK Decyzji nr DZP-49/2023 o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej , OU wynosiły 16,75% w stosunku rocznym[15]. Według takiej wysokości OU Prezes Urzędu prawidłowo obliczył JKP wymierzone zaskarżoną decyzją.

[15] obwieszczenie Ministra Rozwoju i Technologii w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych z dnia 29 czerwca 2023 r. (M.P. z 2023 r. poz. 626).

Prezes Urzędu rozpoznając sprawę w II instancji zgodnie z art. 3 ust. 6 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. Ustawy nowelizującej do postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie nowelizacji stosuje przepisy dotychczasowe.
Prawidłowe zastosowanie art. 13v ust. 2 Ustawy wymaga ponownego ustalenia wysokości odsetek na dzień wydania decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej.

Na dzień wydania niniejszej decyzji doszło do zmiany wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych, które ustalone zostały na 15,25% w stosunku rocznym[16].

Prezes Urzędu rozpatrując sprawę ponownie obliczając jednostkowe kary pieniężne zastosował więc wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych w wysokości ustalonej na dzień wydania niniejszej decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej (OU) wynoszących 15,25 %.

W tym miejscu wskazać należy, iż w przypadku ustalenia dla poszczególnych świadczeń pieniężnych większej liczby dni opóźnienia niż w miało to miejsce w zaskarżonej Decyzji, Prezes Urzędu obliczył jednostkową karę pieniężną wykorzystując wzór określony w art. 13v ust. 2 Ustawy, jednakże w wysokości nie większej niż miało to miejsce w Decyzji z uwagi na dyspozycję art. 139 k.p.a. i wyrażony tam zakaz orzekania przez organ odwoławczy na niekorzyść strony odwołującej się tj. zakaz *reformationis in peius*.

W oparciu o powyższe założenia wynikające z przepisów Ustawy oraz zebrany w sprawie materiał dowodowy Prezes Urzędu obliczył jednostkowe kary za każde niespełnione lub spełnione po terminie świadczenie pieniężne wyszczególnione w niniejszej decyzji w Tabelach Z1, Z2, Z3, Z4, Z5, Z6, następnie obliczył sumę jednostkowych kar pieniężnych „JKP":

1) w Tabeli Z1 suma jednostkowych kar pieniężnych wynosi [informacja prawnie chroniona];
2) w Tabeli Z2 suma jednostkowych kar pieniężnych wynosi [informacja prawnie chroniona];

[16] obwieszczenie Ministra Rozwoju i Technologii w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych z dnia 20 czerwca 2025 r. (M. P. z 2025 r. poz. 602).

3) w Tabeli Z3 suma jednostkowych kar pieniężnych wynosi [informacja prawnie chroniona];
4) w Tabeli Z4 suma jednostkowych kar pieniężnych wynosi [informacja prawnie chroniona];
5) w Tabeli Z5 suma jednostkowych kar pieniężnych wynosi [informacja prawnie chroniona];
6) w Tabeli Z6 suma jednostkowych kar pieniężnych wynosi [informacja prawnie chroniona];

Na tej podstawie Prezes UOKIK obliczył sumę jednostkowych kar pieniężnych za każde niespełnione przez Spółkę oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, która wyniosła **715 069,61 złotych** (siedemset piętnaście tysięcy sześćdziesiąt dziewięć złotych sześćdziesiąt jeden groszy) i w takiej wysokości nałożył na Stronę administracyjną karę pieniężną.

XVI. Przesłanki do odstąpienia od wymierzenia kary lub obniżenia jej wysokości.

Prezes UOKIK działając jako organ II instancji ponownie rozpatrując sprawę poddał analizie przesłanki odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej wskazane w art. 13v ust. 6, 7 i 8 Ustawy.

XVI.1. Obligatoryjna przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy.

Zgodnie z art. 13v ust. 6 Ustawy Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli wartość niespełnionych lub spełnionych po terminie przez stronę postępowania świadczeń pieniężnych, za które obliczono by jednostkowe kary, jest równa lub mniejsza od wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez tę stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem.

Już na wstępie, Prezes Urzędu informuje, że podtrzymuje swoje stanowisko odnośnie przesłanki odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy wyrażone w Decyzji na stronach 66-67 (k. 429-430 akt DZP.93.71.2020, tom IV).

W piśmie 10 września 2021 r. Strona postępowania wskazała, iż łączna suma nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie w okresie objętym niniejszym postepowaniem, tj. czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. przez Stronę świadczeń pieniężnych wyniosła [informacja prawnie chroniona]. Natomiast analiza przeprowadzona przez Prezesa Urzędu wykazała sumę nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie w okresie objętym niniejszym postępowaniem w wysokości [informacja prawnie chroniona].

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy jak i w samym postepowaniu prowadzonym w drugiej instancji, Strona postępowania nie zmieniła oświadczenia w przedmiocie wartości nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie należności i nie przedstawiła w tym zakresie nowych dowodów.

Prezes UOKIK rozpoznając sprawę ponownie ustalił, iż suma wszystkich świadczeń pieniężnych nieotrzymanych przez Stronę postępowania bądź otrzymanych po terminie w okresie objętym postępowaniem, nie większa niż [informacja prawnie chroniona]jest niższa od sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie przez Stronę postępowania w wysokości **138 236 161,39 zł**.

W sytuacji, gdy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie przez Stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem (zatorów płatniczych generowanych przez Stronę postępowania) jest wyższa od sumy wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę postępowania w tym samym okresie (zatorów, którym Strona postępowania ulega), nie może to stanowić przesłanki dla obligatoryjnego odstąpienia od wymierzenia kary administracyjnej przewidzianej w treści art. 13v ust. 6 Ustawy. Zatem w sprawie nie zachodzi przesłanka odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy.

Rozpatrując sprawę ponownie Prezes UOKIK w pełni podziela również argumentację Prezesa UOKIK działającego w pierwszej instancji, który prawidłowo wskazał, iż w niniejszym zakresie nie było również konieczne dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu księgowości oraz opinii biegłego z zakresu bankowości, w celu dokonania wyliczeń w oparciu o sprawdzone księgi rachunkowe czy wartość niespełnionych lub spełnionych po terminie przez Stronę postępowania świadczeń pieniężnych, jest równa lub mniejsza od wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem.

Jak wskazuje się bowiem w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego „organ administracji nie jest związany wnioskiem strony o powołanie biegłego dla ustalenia okoliczności, która w sposób niebudzący wątpliwości może być ustalona przez sam organ (zobacz: wyrok NSA z dnia 6.12.2017 r. sygn. akt I OSK 479/17, LEX nr 2426873).[17]Powyższe Działania organu w przedmiotowym zakresie nie wymagają bowiem wiadomości specjalnych i mogą być przeprowadzone poprzez dokonanie stosownych obliczeń na podstawie otrzymanych od Strony informacji w szczególności danych pochodzących z ksiąg podatkowych.

Po wtóre w niniejszej sprawie opinia biegłego nie jest konieczna również z tej przyczyny, iż nawet gdyby do porównania o którym mowa w art. 13v ust. 6 Ustawy przyjąć wszystkie świadczenia przedstawione przez Stronę jako suma nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie w okresie objętym niniejszym postepowaniem tj. kwotę [informacja prawnie chroniona]to wartość ta i tak jest niższa niż suma wszystkich świadczeń pieniężnych nieotrzymanych przez Stronę postępowania bądź otrzymanych po terminie w okresie objętym postępowaniem Ustalona przez Prezesa UOKIK, która jest nie większa niż [informacja prawnie chroniona]. Zatem w sprawie nie zachodzi przesłanka odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy.

XVI.2. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy.

Zgodnie z art. 13v ust. 7 Ustawy w przypadku gdy do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek działania siły wyższej Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

Pojęcie siły wyższej nie zostało w prawie polskim unormowane, a ustawodawca pozostawił jego określenie doktrynie i orzecznictwu. Za siłę wyższą uważa się zdarzenie zewnętrzne, co oznacza, że pozostaje ono poza kontrolą podmiotu, który nie ma żadnego wpływu na jego wystąpienie i skutki. Jest to zdarzenie nadzwyczajne, wyjątkowe, któremu nie można zapobiec i którego nie da się przewidzieć w świetle aktualnego stanu wiedzy i doświadczenia życiowego (por. A. Wróbel [w:] Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. M. Jaśkowska, M. Wilbrandt-Gotowicz, A. Wróbel, Warszawa 2020, s. 1023).

[17] Wyrok NSA z 9.10.2018 r., II OSK 2458/16, LEX nr 2774778.

Najczęściej podawanymi przykładami siły wyższej są zdarzenia związane z działaniem sił przyrody, np. powodzie, pożary o dużych rozmiarach, trzęsienia ziemi, wybuchy wulkanów czy epidemie. Drugą grupą są przypadki związane z niecodziennymi zachowaniami zbiorowości, tj. zamieszki, strajki generalne, czy działania zbrojne. Trzecia kategoria to działania władzy państwowej – np. zakazy importu i eksportu, blokady granic i portów. (por. Wyrok SN z 21 maja 2019 r., IV CSK 129/18)

Prezes Urzędu wskazuje jednak, iż do uznania przypadku pandemii COVID-19 za siłę wyższą w rozumieniu art. 13v ust. 7 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, skutkującą odstąpieniem od wymierzenia kary, nie wystarczy jednak samo stwierdzenie, że pandemia miała miejsce i miała cechy siły wyższej. **Konieczne jest jeszcze stwierdzenie, że nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych było jej skutkiem**. Siła wyższa jako podstawa odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie ww. przepisu znajdzie bowiem zastosowanie jedynie wówczas, gdy nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych było wynikiem zdarzenia kwalifikowanego jako działanie siły wyższej, co oznacza, że do opóźnień takich nie doszłoby, gdyby nie nastąpienie zdarzenia. Nie musi ono być jedyną jego przyczyną, ale niezbędne jest, by miało ono charakter przyczyny rozstrzygającej (por. S. Gajewski, Kodeks postępowania administracyjnego. Nowe instytucje. Komentarz do rozdziałów 5a, 8a,14 oraz działów IV i VIIIa KPA, Warszawa 2017, s. 108).

W tym zakresie uznaje się, że na siłę wyższą (podobnie jak na inne okoliczności ekskulpacyjne) może się strona postępowania powoływać tylko wtedy, gdy ma ona wpływ na niemożność wykonania przez nią zobowiązania oraz gdy zachodzi bezpośredni związek przyczynowy między siłą wyższą, a niewykonaniem zobowiązania.[18] Analizowany przepis art. 13 ust. 7 Ustawy wyraźnie wskazuje, że siła wyższa jako przesłanka odstąpienia przez Prezesa Urzędu od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, znajduje zastosowanie jedynie wówczas, gdy do naruszenia prawa doszło wskutek zdarzenia o takim charakterze. Konieczne jest zatem, żeby nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, które stanowi powód wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej w niniejszym postępowaniu, pozostawało w bezpośrednim związku z wystąpieniem siły wyższej. Będzie się on wyrażał w tym, że do naruszenia prawa ponad wszelką wątpliwość nie doszłoby, gdyby nie nastąpienie takiego zdarzenia. Nie będzie zatem podstaw do zastosowania art. 13v ust. 7 Ustawy i odstąpienia od wymierzania administracyjnej kary pieniężnej, jeżeli do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło wprawdzie

[18] wyrok SN z dnia 28 września 1971 r., sygn. akt II CR 388/71. Rozważania SN dotyczą wprawdzie odpowiedzialności deliktowej za szkodę, ale pozostają aktualne w analizowanej sytuacji.

w okresie działania siły wyższej, ale na skutek innych przyczyn, w szczególności zachowania Strony postępowania.

<u>Zarzut naruszenia prawa materialnego tj. art. 13v ust. 7 Ustawy poprzez jego niezastosowanie i pomięcie przesłanki uzasadniającej odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej (pkt V Wniosku)</u>

Stawiając w/w zarzut postępowania Strona podniosła, iż *„Prezes Urzędu pozbawił Stronę możliwości zaprezentowania istotnych dowodów przesądzających o wpływie siły wyższej na regulowanie płatności."* W szczególności Strona wskazuje na oddalenie wniosków dowodowych o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków w formie ustnej – reprezentantów kontrahentów Strony, przeprowadzenie rozprawy administracyjnej, przeprowadzenie dowodu z [informacja prawnie chroniona] oraz dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu księgowości oraz opinii biegłego z zakresu bankowości mającej za przedmiot sprawdzenie ksiąg rachunkowych Spółki.

Prezes Urzędu zauważa, iż tak jak zostało to już wskazane w niniejszej decyzji oraz postanowieniach z dnia 16 czerwca 2023 r. i 28 sierpnia 2025 r. okoliczności na jaką mieliby być przesłuchani reprezentanci ponad 100 kontrahentów Strony czy na którą zostały zgłoszony dowód z zeznań Strony [informacja prawnie chroniona] **zostały wykazane innymi dowodami** w szczególności dowodami księgowymi czy zostały ujęte w dokumentach pochodzących od Strony jak sprawozdania finansowe – co warte podkreślenia zbadane przez niezależnego biegłego rewidenta, sprawozdania zarządu z działalności, uchwały o przeznaczeniu zysku etc. Okoliczności te ważyły również dla wniosków dowodowych z opinii biegłego, które również dotyczyły okoliczności wykazanych innymi dowodami czy okoliczności co do których nie było konieczne powoływanie opinii biegłego, gdyż organ administracji publicznej w zakresie własnych kompetencji władny był ustalić stan faktyczny sprawy[19] w sposób niebudzący wątpliwości[20].

[19] por. wyrok NSA z 29 września 2016 r., II OSK 25/15.

[20] por. wyrok NSA z 9 października 2018 r., II OSK 2458/16; wyrok NSA z dnia 6.12.2017 r. sygn. akt I OSK 479/17.

Stałe opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Spółkę.

Prezes Urzędu wskazuje, iż na gruncie postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych zarówno w doktrynie jak i w orzecznictwie jednolicie stwierdza się, iż *„siła wyższa jako podstawa odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie ww. przepisu znajdzie bowiem zastosowanie jedynie wówczas, gdy nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych było wynikiem zdarzenia kwalifikowanego jako działanie siły wyższej,* ***co oznacza, że do opóźnień takich nie doszłoby, gdyby nie nastąpienie zdarzenia*** *(podkreślenie Prezesa Urzędu). Nie musi ono być jedyną jego przyczyną, ale niezbędne jest, by miało ono charakter przyczyny rozstrzygającej (por. S. Gajewski, Kodeks postępowania administracyjnego. Nowe instytucje. Komentarz do rozdziałów 5a, 8a,14 oraz działów IV i VIIIa KPA, Warszawa 2017, s. 108).”*[21]. Na powyższe powołuje się również Strona w piśmie z dnia 3 sierpnia 2023 r.

Innymi słowy w sytuacji, gdy do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszłoby również bez działania siły wyższej to nie jest, co oczywiste, możliwe stwierdzenie, że do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek działania siły wyższej.
Powyższe sytuacje są ze sobą sprzeczne, a tylko druga z nich wypełnia przesłanki do zastosowania art. 13v ust. 7 Ustawy.

Prezes Urzędu stwierdza, iż składane od 2020 roku przez Stronę na podstawie art. 13a Ustawy sprawozdania o stosowanych terminach zapłaty w transakcjach handlowych w ogóle nie potwierdzają tez podnoszonych przez Stronę. Przeciwnie Prezes UOKIK wyraźnie zaznacza, iż w poszczególnych latach tj. 2020, 2021, 2022 i 2023 Strona w każdym kolejnym roku objętym sprawozdaniem nie spełnia w terminie określonym w umowie świadczeń pieniężnych **rzędu kilkuset milionów złotych**.

W poszczególnych latach wartości te przedstawiały się następująco:

[21] tak również wyroki WSA w Warszawie z dnia 31 lipca 2024 V SA/Wa 2087/23 i wyrok WSA w Warszawie z dnia 6 marca 2024 r. V SA/Wa 1780/23.

rok		wartość świadczeń niespełnionych w terminie określonym w umowie
2020	-	[informacja prawnie chroniona]
2021	-	
2022	-	
2023	-	

Dysponując takimi danymi nie jest możliwym do przyjęcia, iż do opóźnień by nie doszło gdyby nie nastąpienie zdarzenia epidemii COVID-19 w roku 2020 – gdyż do opóźnień dochodziło w każdym roku objętym sprawozdaniem.

Prezes Urzędu zauważa, iż WSA w Warszawie w wyroku z dnia 31 lipca 2024 r.[22] w podobny sposób ocenił analogiczną sytuację, i wskazał, iż:

„Mimo zatem poprawy i procentowego udziału zobowiązań spełnionych po terminie do zobowiązań w 2020 r., spółka w dalszym ciągu dokonywała zapłaty za zobowiązania z opóźnieniem. ***Zatem niezależnie od stanu epidemii skarżąca opóźniała się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, a poziom zobowiązań przeterminowanych lub niespełnionych w terminie określonym w umowie kształtował się na podobnym poziomie. Nie sposób więc uznać, że skutki epidemii stanowiły po stronie skarżącej rozstrzygającą przyczynę dla wystąpienia zatoru płatniczego w miesiącach czerwiec, lipiec i sierpień 2020 r.”*** (podkreślenie Prezesa Urzędu)

W niniejszej sprawie brak jest zatem związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy nadmiernym opóźnianiem się a epidemią COVID-19. Jak słusznie wskazuje się w doktrynie nie jest wystarczające zajście zwykłej koincydencji czasowej tych dwóch zdarzeń.[23] To działanie siły wyższej ma doprowadzić do opóźnień **w rozmiarze kwalifikowanym** jako nadmierne opóźnianie się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych[24]. Podobnie jak w innej sprawie rozpatrywanej przez WSA w Warszawie można stwierdzić, że „Stąd też dla uwolnienia się od odpowiedzialności, bądź jej zmodyfikowania konieczne było wykazanie

[22] wyrok WSA w Warszawie z dnia 31 lipca 2024 r V SA/Wa 2087/23.

[23] K. Menszig-Wiese (red.), Ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, Warszawa 2022.

[24] P. Dolniak, Transakcje handlowe w czasach pandemii, PPH nr 8 /2021, s. 42.

rozstrzygającego wpływu epidemii na brak zapłaty w terminie, a takiego związku przyczynowo-skutkowego skarżąca nie wykazała."[25]

Sytuacja finansowa Strony

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona podniosła również, że „[informacja prawnie chroniona]"
(…) [informacja prawnie chroniona]."

Prezes Urzędu wskazuje, że co do zasady ograniczenia wprowadzone w związku z pandemią mają niewątpliwie wpływ na rozwój gospodarki, sytuację finansową wielu firm, jednak nie może to doprowadzić do uogólnień. Każda sprawa musi być badana wnikliwie i indywidualnie.

Prezes Urzędu stoi na stanowisku, że samo wystąpienie stanu epidemii, który to stan zgodnie z rozporządzeniem Ministra Zdrowia[26] trwał w Polsce ponad 2 lata, tj. od dnia 20 marca 2020 r. do dnia 15 maja 2022 r., nie może usprawiedliwiać **każdego** przypadku niepodjęcia w terminie przewidzianych prawem czynności (z punktu widzenia postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem - zapłaty). Wskazać należy, że w sytuacji, gdy wierzyciel wykonał swoje zobowiązanie, np. dostarczył towar czy zrealizował usługę, to mimo stanu epidemii może oczekiwać zapłaty, bowiem sam stan pandemii nie zwalnia dłużnika z obowiązku zapłaty w umownym terminie.

W tym miejscu należy przywołać motyw 3 Dyrektywy 2011/7/UE, w którym wskazano, że *„(…) wiele płatności w transakcjach handlowych między podmiotami gospodarczymi lub między podmiotami gospodarczymi a organami publicznymi dokonywanych jest po terminie uzgodnionym w umowie lub określonym w ogólnych warunkach handlowych. Chociaż towary zostały dostarczone, a usługi wyświadczone, wiele odpowiadających im faktur płaconych jest długo po terminie. Takie opóźnienia w płatnościach mają negatywny wpływ na płynność finansową i komplikują zarządzanie finansami przedsiębiorstw. Wpływa to również na ich konkurencyjność i rentowność, gdyż z powodu opóźnień w płatnościach wierzyciel zmuszony*

[25] wyrok WSA w Warszawie z dnia 4 kwietnia 2024 r. V SA/Wa 1299/23.

[26] Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 20 marca 2020 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii (Dz.U. poz. 491) oraz rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 12 maja 2022 r. w sprawie odwołania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii (Dz.U. poz. 1027).

jest sięgać do zewnętrznych źródeł finansowania”. Ryzyko takich negatywnych skutków znacznie wzrasta w okresach spowolnienia gospodarczego, kiedy uzyskanie dostępu do finansowania jest trudniejsze.

Mając na uwadze cel ww. Dyrektywy, którym jest wprowadzenie *„kultury szybkich płatności”* w transakcjach handlowych, w ocenie Prezesa Urzędu wystąpienie nadzwyczajnej sytuacji, wpływającej w mniejszym lub większym stopniu na działalność podmiotu gospodarczego w realiach gospodarczych, samo w sobie nie może uzasadniać opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych, a wręcz przeciwnie **wymaga przedsiębrania wszelkich środków zaradczych**, aby pomimo wystąpienia nadzwyczajnych okoliczności, w najmniejszym możliwym stopniu opóźniać się ze spełnianiem należnych świadczeń.

Strona jako profesjonalny uczestnik obrotu gospodarczego, jest świadoma dotkliwości i skutków opóźnień w realizacji należności oraz zgodnie z naczelnymi zasadami prawa cywilnego jest zobligowana do terminowego spełniania zobowiązań. Tym samym powinna dołożyć wszelkiej staranności, by nie doprowadzać do powstawania zatorów płatniczych, mających bezpośredni, istotny i negatywny wpływ na inne podmioty gospodarcze. Jak zostało powyżej wskazane, w motywie 3 Dyrektywy, w szczególności ma to znaczenie w okresie pandemii COVID-19, która negatywnie wpływa na kondycję finansową wielu przedsiębiorstw. Strona nie może zatem, powołując się na siłę wyższą obciążać własnych kontrahentów negatywnymi skutkami pandemii COVID-19.

Jak słusznie wskazano w orzecznictwie sądów administracyjnych:

*„Spółka nie wykazała żadnego konkretnego zdarzenia mającego swoje źródło w pandemii, które stanowiło trudną do przezwyciężenia przeszkodę w terminowym spełnianiu świadczeń. Prawidłowo uznał organ, że **taką okolicznością nie jest spadek przychodów Spółki, czy też utrudnienia zapłaty zobowiązań**. Zgodnie z przepisem art. 13v ust. 7, to siła wyższa ma być przyczyną nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych. Ma zatem dotyczyć samego procesu spełniania świadczeń pieniężnych, a nie sytuacji finansowej podmiotu.* (pogrubienie Prezesa Urzędu)

*(…) **Także problemów związanych z zaopatrzeniem w surowce, cen surowców, ograniczenia mocy produkcyjnych w Europie, mimo, że były one związane z pandemią to w badanym okresie nie można uznać za okoliczności siły wyższej.”***[27] (pogrubienie Prezesa Urzędu)

[27] wyrok WSA Warszawa z dnia 6 marca 2024 r. V SA/Wa 1780/23.

W tym kontekście za wyrokiem WSA w Warszawie z dnia 6 lipca 2023 r. w sprawie sygn. akt. V SA/Wa 2619/22, wskazać należy, że ***„za wystarczające nie mogą być uznane w tym zakresie ogólne nawiązania Strony do trudności spowodowanych przez pandemię COVID-19 w działalności przedsiębiorców w Polsce, Europie i na świecie”*.**

Poza wykazaniem zaistnienia samego zdarzenia o charakterze nadzwyczajnym (tu: pandemia COVID-19) trzeba więc rozważyć, jaki wpływ miało to zdarzenie na możliwość dopełnienia obowiązku przez Stronę, co Prezes Urzędu uczynił, wskazując co zostanie wykazane, poniżej, że w rozpoznawanej sprawie epidemia nie przyniosła na tyle negatywnych konsekwencji w działalności Spółki, aby rzutowała na brak możliwości spełniania w terminie zobowiązań pieniężnych wobec kontrahentów Strony w okresie objętym postępowaniem.

Sytuacja finansowa Strony przedstawiona w sprawozdaniach finansowych.

Prezes Urzędu wskazuje, iż Spółka w sposób odmienny niż robi to w ramach niniejszego postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych określała swoją sytuację finansową i zdolność do terminowego regulowania zobowiązań w publikowanych sprawozdaniach finansowych.

Prezes Urzędu podkreśla, iż tak jak zostało to wyraźnie uregulowane w art. 4 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 120 z późn. zm., dalej również ustawa o rachunkowości”) jednostki obowiązane są stosować przyjęte zasady (politykę) rachunkowości, **rzetelnie i jasno przedstawiając sytuację majątkową i finansową oraz wynik finansowy.**
Odnośnie sporządzonych na podstawie ustawy o rachunkowości sprawozdań finansowych to w piśmiennictwie wskazuje się, iż

„Jakość sprawozdań finansowych to taka ich właściwość, która powoduje, ***że informacje w nich zawarte są użyteczne dla szerokiego grona odbiorców do podejmowania decyzji gospodarczych****. Koncepcję rzetelnego i jasnego obrazu sytuacji finansowej i wyników działalności podmiotu, stanowiącą odpowiednik anglosaskiej zasady true and fair view lub faithfull presentation,* ***należy traktować w kategoriach koncepcji naczelnej, której podporządkowane są inne cechy jakościowe informacji finansowych*** *(istotność,*

zrozumiałość, neutralność, ostrożność itp.), i która stanowi punkt odniesienia dla całego systemu rachunkowości jednostki."[28] (pogrubienie Prezesa Urzędu)

„Rzetelne i jasne przedstawianie sytuacji majątkowej i finansowej wymaga ujęcia w sprawozdaniu finansowym wszystkich zdarzeń istotnych do oceny tej sytuacji. Dotyczy to również zdarzeń występujących po dacie sporządzenia bilansu oraz skutków błędów popełnionych w latach ubiegłych (por. art. 54 u.r.)."[29] (podkreślenie Prezesa Urzędu)

Strona zgodnie z przepisami ustawy o rachunkowości zobowiązana była również do sporządzenia sprawozdania z działalności. Sprawozdanie z działalności jednostki powinno obejmować istotne informacje o stanie majątkowym i sytuacji finansowej, w tym ocenę uzyskiwanych efektów oraz wskazanie czynników ryzyka i opis zagrożeń.[30]

Właśnie w sprawozdaniu z działalność[31] możemy znaleźć swoiste zestawienie danych wykazanych w sprawozdaniu finansowym, które w zwięzły i rzetelny sposób przekazuje najważniejsze informacje o rzeczywistej kondycji finansowej Spółki. W sprawozdaniu Zarządu z działalności za rok 2020 wskazano m.in.

„W 2020 roku Spółka uzyskała niższe [informacja prawnie chroniona]*przychody ze sprzedaży produktów, towarów i materiałów niż w roku 2019, wyniosły one 597 491 tys. zł., a zysk brutto ze sprzedaży w wysokości* [informacja prawnie chroniona]*niż w roku poprzednim. Wzrost zysku brutto wynikał głównie z niższych kosztów wytworzenia sprzedanych produktów, a w szczególności surowca w relacji do przychodów netto ze sprzedaży, wzrost marży z* [informacja prawnie chroniona].

Zysk z działalności operacyjnej Spółki wyniósł w 2020 roku [informacja prawnie chroniona]. *i był wyższy niż w roku ubiegłym o* [informacja prawnie chroniona]. ***Zysk netto wyniósł*** [informacja prawnie chroniona].
(…)

[28] M. Michalak [w:] Ustawa o rachunkowości. Komentarz, wyd. VII, red. E. Walińska, Warszawa 2025, art. 4.

[29] W. Gos [w:] Ustawa o rachunkowości. Komentarz, wyd. VIII, red. T. Kiziukiewicz, Warszawa 2021, art. 4, art. 4(a).

[30] art. 49 ust. 1 i 2 ustawy o rachunkowości.

[31] Prezes Urzędu powziął taką wiedzę z ogólnodostępnej informacji zawartej w przeglądarce dokumentów finansowych na stronie internetowej pod adresem https://ekrs.ms.gov.pl.

Suma bilansowa na koniec 2020 roku wzrosła w stosunku do roku ubiegłego o [informacja prawnie chroniona] *i wyniosła* [informacja prawnie chroniona]. *Wartość aktywów trwałych stanowiła* [informacja prawnie chroniona]*wartości aktywów Spółki.*
Kapitał własny Spółki na koniec roku 2020 wykazał wartość [informacja prawnie chroniona]*, pozytywna zmiana w porównaniu z wartością na koniec 2019 roku wynika z wykazanego przez Spółkę zysku netto za rok 2020."*

Dane te są oczywiście potwierdzone w sprawozdaniu finansowym za rok 2020 odnajdujemy informację m.in. **o zysku netto w kwocie** [informacja prawnie chroniona]- przy zysku netto [informacja prawnie chroniona]z roku 2019.

W nocie 28 do sprawozdania finansowego za rok 2020 Spółka oświadczyła w zakresie ryzyka płynności

„Ryzyko płynności
Ryzyko płynności jest to ryzyko wystąpienia trudności w spełnieniu przez Spółkę obowiązków związanych ze zobowiązaniami finansowymi, które rozliczane są w drodze wydania środków pieniężnych lub innych aktywów finansowych. Zarządzanie płynnością przez Spółkę polega na zapewnianiu, aby w możliwie najwyższym stopniu, Spółka posiadała płynność wystarczającą do regulowania wymagalnych zobowiązań, zarówno w normalnej jak i kryzysowej sytuacji, bez narażania na niedopuszczalne straty lub podważenie reputacji Spółki. W tym celu Spółka monitoruje przepływy pieniężne, utrzymuje linie kredytowe i zapewnia środki pieniężne w kwocie wystarczającej dla pokrycia oczekiwanych wydatków operacyjnych i bieżących zobowiązań finansowych oraz utrzymuje założone wskaźniki płynności.

Spółka posiada wewnętrzne finansowanie w postaci [informacja prawnie chroniona]*"*

Warto również przywołać informacje publikowane przez Spółkę w okresie postępowania, gdyż zarówno sprawozdanie finansowe Spółki za rok 2019 jak i roczne sprawozdanie z działalności Spółki za rok 2019 zostały sporządzone **w czerwcu 2020 r.**

W nocie 29 do sprawozdania finansowego Spółki za rok 2019 i w części IX. Wpływ pandemii koronawirusa na działalność Spółki Rozcznego sprawozdania z działalności Spółki znalazła się treść:

„Po dniu bilansowym do dnia podpisania sprawozdania finansowego nie miały miejsca istotne zdarzenia wpływające na sytuację majątkową i finansową Spółki na dzień bilansowy. Istotnym zdarzeniem po dacie bilansu, które będzie miało wpływ na przyszłoroczne wyniki Spółki w roku obrotowym, który zakończy się 31.12.2019 jest panująca w Polsce i na całym świecie pandemia koronawirusa, która rozwinęła się w pierwszych miesiącach 2020 roku i ma ona negatywny wpływ na wysokość sprzedaży. Istotne informacje odnośnie koronawirusa (COVID-19) wyszły na światło dzienne dopiero na początku roku 2020, dlatego dla Spółki kończącej rok obrotowy 31.12.2019 są to zdarzenia po dacie bilansu nie wpływające na sprawozdanie za rok zakończony 31.12.2019. Pojawienie się i rozszerzanie koronawirusa nie wnosi dodatkowych informacji o warunkach jakie istniały na dzień bilansowy 31.12.2019, dlatego wycena aktywów i pasywów w sprawozdaniu finansowym za rok 2019 nie została skorygowana o potencjalny wpływ tego czynnika.

a) Łańcuch dostaw
Pomimo panującej pandemii koronawirusa Spółce udało się zachować ciągłość dostaw surowca, co pozwala utrzymać produkcję na wymaganym poziomie.

b) Sprzedaż
Regulacje państwowe wprowadzające obowiązkowe zamknięcie lokali gastronomicznych jak również ograniczony dostęp do punktów handlowych doprowadziły do spadku przychodów w miesiącu kwietniu i maju 2020, które w porównaniu do roku 2019 zmniejszyły się o ponad 15%.

c) Podjęte działania
Zarząd podjął szereg działań mających na celu zabezpieczenie działalności operacyjnej przed ryzykiem zaistnienia ogniska zakażeń na terenie zakładów w obu oddziałach. Zabezpieczono zapas dodatkowych środków higienicznych i wprowadzono zaostrzony rygor utrzymania czystości, wydano zarządzenia regulujące ruch pracowników i gości na terenie zakładu, oddelegowano pracowników do pracy zdalnej. Zabezpieczono z dostawcami ciągłość dostaw surowców. Wprowadzono rygorystyczny monitoring kondycji finansowej klientów celem ograniczenia ryzyka spływu należności. W maju 2020 Zarząd podjął decyzję o redukcji czasu wszystkich pracowników o część etatu i złożeniu wniosku w celu ubiegania się przez Spółkę o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy na podstawie art. 15g ust. 1 i 9 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2020 r., poz. 374).

d) Finansowanie

Obecny stan środków finansowych oraz najbliższe prognozy zapewniają bezpieczne funkcjonowanie przedsiębiorstwa w perspektywie kolejnych dwunastu miesięcy od daty sporządzenia sprawozdania.”(pogrubienie Prezesa Urzędu)

Zapisy te są w znacznej mierze powtórzone w Sprawozdaniu finansowym Spółki za rok 2020.

Prezes Urzędu wskazuje, iż dopełnieniem obrazu sytuacji finansowej Spółki jest informacja, iż **Spółka w roku 2020 – podobnie jak w roku 2019 wypłaciła dywidendę.** W roku 2020 Spółka podjęła uchwałę o wypłacie dywidendy w dniu 1 lipca 2020 r. a więc w środku okresu objętego postępowaniem.

Zwyczajne zgromadzenie wspólników Spółki, po wcześniejszej rekomendacji zarządu Spółki[32], postanowiło o przeznaczeniu zysku netto za rok obrotowy 2019 w wysokości [informacja prawnie chroniona]przeznaczyć w kwocie:
- [informacja prawnie chroniona]**na dywidendę dla jedynego wspólnika Spółki**,
- w pozostałej części tj. w kwocie [informacja prawnie chroniona]na kapitał zapasowy Spółki.

W przypadku zysku netto za rok obrotowy 2020 w kwocie [informacja prawnie chroniona]został on w całości przeznaczony na dywidendę dla jedynego wspólnika Spółki.[33]

Powyższe dane w ogóle nie potwierdzają, iż do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek działania siły wyższej. Pandemia Covid-19 nie wpłynęła na kondycję finansową Strony w taki sposób, aby nie mogła ona regulować w terminie swoich zobowiązań.

Prezes Urzędu podkreśla, iż sądy administracyjne w podobnych stanach faktycznych orzekały w szczególności, iż:

„Sąd zgadza się z organem, że powyższe działania skarżącej nie potwierdzają jej złej kondycji finansowej zarówno w okresie objętym postępowaniem, jak też bezpośrednio przed nim i po nim, skoro spółka udzielała pożyczek, przekazywała darowizny, inwestowała w

[32] nota 7 do sprawozdania finansowego Spółki za rok 2019.

[33] w sposób określony w uchwale zwyczajnego zgromadzenia wspólników Spółki.

aktywa finansowe w jednostkach powiązanych oraz podjęła decyzję o wypłacie zaliczek na poczet dywidendy. Co więcej, działania te wskazują na możliwość zapobieżenia przez stronę nadmiernemu opóźnianiu się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych na rzecz jej kontrahentów."[34]

Spełnianie świadczeń pieniężnych przez Stronę

Jak wynika z twierdzeń Strony, do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę doszło na skutek wystąpienia siły wyższej w postaci COVID-19. Mając jednak na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, wskazać należy, że Strona postępowania w okresie objętym postępowaniem **część świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych poddanych analizie spełniła zgodnie z terminami umówionymi z poszczególnymi kontrahentami, podczas gdy innych nie spełniła w ogóle bądź z opóźnieniem**. Prezes Urzędu dokonał analizy należnych od Strony świadczeń pieniężnych spełnionych terminowo w dniu 23 lipca 2020 r. i niespełnionych w umownym terminie zapłaty przypadającym na dzień 23 lipca 2020 r. Prezentowany poniżej wyciąg z Tabeli W4 przedstawia świadczenia pieniężne, których termin zapłaty przypadał od dnia 23 lipca do dnia 30 lipca 2020 r. i które Strona postępowania spełniła w dniu 23 lipca 2020 r, czyli w terminie zapłaty wynikającym z umowy lub nawet kilka dni przed takim terminem.

Wyciąg z Tabeli W4 Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę w części lub w całości w terminie w okresie objętym postępowaniem

Lp.	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/faktury	Data zakupu/data wystawienia faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z faktury	Waluta dowodu zakupu	Wartość spełnionego świadczenia pieniężnego	Termin zapłaty wg umowy	Data spełnienia świadczenia pieniężnego
18	[informacja prawnie chroniona]							
23								
24								
67								
79								
86								
87								
154								
172								
173								
218								

[34] wyrok WSA w Warszawie z dnia 31 lipca 2024 r V SA/Wa 2087/23.

219								
220								
221								
222								
264								
265								
266								
305								
306								
307								
308								
309								
310								
311								
312								
313								
314								
315								
354								
362								
371								
377								
410								
411								
412								
413								
414								
415								
449								
450								
472								
473								
508								
537								
548								
670								
671								
678								
688								
690								
691								
694								
713								
732								
744								
745								

Jednocześnie inne świadczenia pieniężne wskazane w Tabeli Z1 stanowiącej załącznik nr 1 do niniejszej decyzji, których termin zapłaty przypadał na dzień 23 lipca 2020 r. Strona postępowania spełniała z kilkunastodniowym lub kilkudziesięciodniowym opóźnieniem, co potwierdza przedstawiony poniżej wyciąg z tej tabeli.

Wyciąg z Tabeli Z.1 - Świadczenia pieniężne spełnione w części lub w całości przez Stronę po terminie oraz niespełnione w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN).

Lp.	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/faktury	Data zakupu/data wystawienia faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z faktury	Waluta dowodu zakupu	Termin zapłaty wg umowy	Data spełnienia świadczenia pieniężnego
490	[informacja prawnie chroniona]						
512							
513							
536							
608							
609							
723							
1989							
1990							
2161							
2162							
2325							
2392							
2429							
2499							
2615							
2818							
2925							
2961							
3633							
3634							
3875							
4024							
4146							

Trudno zatem przyjąć, aby w odniesieniu do części świadczeń pieniężnych, których termin zapłaty przypadał na 23 lipca 2020 r. (lub do tygodnia później) działanie siły wyższej, tj. COVID-19 miało wpływ na opóźnienie Strony w spełnianiu świadczeń pieniężnych, a w odniesieniu do części z nich nie. Szczególne znaczenie ma więc zdaniem Prezesa Urzędu fakt, że w trakcie okresu objętego postępowaniem Strona spełniała świadczenia pieniężne wynikające z zawartych transakcji handlowych w sposób wybiórczy, tzn. Strona dokonywała zapłaty niektórych tylko wymagalnych w tym samym dniu świadczeń pieniężnych.

Prezes Urzędu wskazuje dalej, że rozpatrując sprawę ponownie nie stwierdził, żeby w którymkolwiek momencie okresu objętego postępowaniem nastąpiło „nadzwyczajne" wstrzymanie się przez Stronę z płatnościami, co mogłoby sugerować problemy w Spółce. Przeciwnie, analiza danych przekazanych przez Stronę postępowania[35] prowadzi do ogólnego wniosku, iż **Strona w okresie objętym postępowaniem, tj. w czerwcu, lipcu i sierpniu 2020 r. regulowała swoje zobowiązania pieniężne niemal każdego dnia.** Innymi słowy, w okresie od 1 czerwca 2020 r. do 31 sierpnia 2020 r. (z pominięciem sobót i niedziel, święta 11 czerwca 2020 r. (czwartek) – Święto Bożego Ciała oraz 31 sierpnia 2020 r.), Strona dokonywała płatności z wykorzystaniem rachunków bankowych, w każdy dzień niebędący dniem wolnym od pracy ani sobotą. Powyższe znajduje odzwierciedlenie w Tabelach załączonych do Decyzji, w kolumnie „Data spełnienia świadczenia pieniężnego": w Tabeli W4. dotyczącej świadczeń pieniężnych spełnionych przez Stronę w części lub w całości w terminie w okresie objętym postępowaniem oraz w kolumnie „Data spełnienia świadczenia pieniężnego" w Tabelach: Z1., Z2. dotyczących świadczeń pieniężnych spełnionych w części lub w całości przez Stronę po terminie oraz niespełnionych w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (Z1) lub [informacja prawnie chroniona] (Z2) =. Skoro więc Strona postępowania w sposób ciągły regulowała swoje zobowiązania (nie zawsze terminowo), to uznać należy, że w okresie objętym postępowaniem Strona miała możliwość dokonywania płatności za swoje zobowiązania w sposób niezakłócony tj. jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego miała obiektywną możliwość dokonywania płatności za swoje zobowiązania.

[35] w szczególności plików JKP_WB

W ocenie Prezesa Urzędu w okolicznościach niniejszej sprawy - brak jest podstaw do przyjęcia, że pandemia COVID-19 spowodowała skutki tego rodzaju, iż Strona postępowania nie miała jakiejkolwiek możliwości spełniania świadczeń pieniężnych w terminie i skutki te miały charakter przemożny, a zatem nie dało się im zapobiec. Aby móc mówić o zwolnieniu z odpowiedzialności na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy, skutki siły wyższej musiałby być nieuniknione w takim stopniu, że wykonanie w terminie zobowiązań przez ten podmiot stało się obiektywnie niemożliwe (np. na skutek braku możliwości realizacji przelewów) i nie pozostawia żadnego alternatywnego sposobu działania. Siła wyższa musi być rozumiana jako odnosząca się do absolutnej niemożności spowodowanej anormalnymi okolicznościami nie dotyczącymi danego podmiotu i ma dotyczyć samego procesu spełniania świadczeń pieniężnych, a nie ogólnych problemów „branży". Spółka nie wykazała bezpośredniego związku pomiędzy wystąpieniem pandemii, a brakiem możliwości spełniania świadczeń pieniężnych w okresie objętym przedmiotowym postępowaniem. Z akt sprawy nie wynika bowiem, aby Strona nie miała faktycznej możliwości terminowej realizacji zobowiązań pieniężnych.

Spółka nie wskazała również, których konkretnie świadczeń nie była w stanie spełnić na skutek działania siły wyższej i w konsekwencji czy suma pozostałych niespełnionych i spełnionych świadczeń nie stanowić już będzie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

Wskazać należy, że sama pandemia jako taka nie może w każdym przypadku stanowić siły wyższej usprawiedliwiającej niewykonanie świadczenia pieniężnego, stan ten bowiem dotyczy wszystkich przedsiębiorców. Strona powinna mieć świadomość dotkliwości i skutków opóźnień w realizacji należności oraz związanego z tym ryzyka i tym bardziej powinna dołożyć wszelkiej staranności, by terminowo spełniać swoje zobowiązania i nie doprowadzać do powstania zatorów płatniczych, mających bezpośredni, istotny i negatywny wpływ na inne podmioty gospodarcze. Dotyczy to przede wszystkim okresu pandemii COVID-19, który może wpływać negatywnie na kondycję finansową wielu przedsiębiorstw. Szczególnie dotknięty został nią sektor MŚP niekorzystający z dostępnych dla dużych przedsiębiorców narzędzi regulowania płynności, ani zasobów majątkowych. Strona postępowania nie może zatem, powołując się na siłę wyższą, obciążać własnych kontrahentów negatywnymi skutkami pandemii COVID-19. Przyjęcie odmiennego stanowiska zaprzeczałoby celowi Ustawy, którym jest przeciwdziałanie powstawaniu zatorów płatniczych w gospodarce. Ponadto podkreślić należy, że zagrożeniem dla wszystkich przedsiębiorców – w tym w szczególności z sektora MŚP - były niezależnie od wystąpienia pandemii, również tzw. zatory płatnicze generowane przez ich kontrahentów. Nieterminowe

płatności, jak i zbyt długie terminy zapłaty, mają bowiem negatywny wpływ na płynność finansową przedsiębiorstw i ich rozwój, zwiększają koszty prowadzenia działalności, a w najtrudniejszych sytuacjach mogą prowadzić do upadłości lub likwidacji dotkniętych nimi przedsiębiorców. Dotyczyć to może w szczególności trudnego okresu pandemii, gdzie przedsiębiorcy musieli się mierzyć z problemami w postaci ograniczenia ilości klientów, zerwaniem łańcucha dostaw, ograniczeniem lub zakazem działalności itd. Jak wskazano już powyżej, pandemia jako taka nie może w każdym przypadku stanowić o zaistnieniu siły wyższej i automatycznie stanowić usprawiedliwienia nieterminowego spełniania zobowiązań wobec swoich kontrahentów, którzy również doświadczyli negatywnych skutków jej wystąpienia. Należy mieć na względzie, że zakwestionowane świadczenia pieniężne, wykazane w Tabelach Z.1-Z.6 zostały zastrzeżone jako ekwiwalent w zamian za spełnienie **świadczeń niepieniężnych, które Strona postępowania już otrzymała od swoich kontrahentów, tzn. te, które już wpłynęły do jej majątku**.

Prezes Urzędu zauważa, iż nie bez znaczenia jest fakt, że okres objęty niniejszym postępowaniem obejmuje miesiące: czerwiec, lipiec i sierpień 2020 r., a zatem miesiące, kiedy większość obostrzeń i ograniczeń obejmujących branżę w jakiej działała i działa Strona postępowania, została już zniesiona.

Na temporalne aspekty wpływu pandemii COVID-19 i jej wpływ na możliwość regulowania świadczeń pieniężnych zwrócono również uwagę w najnowszym orzecznictwie sądów administracyjnych dotyczącym postępowań w przedmiocie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych prowadzonych przez Prezesa UOKIK:

„W ocenie Sądu Spółka nie przedstawiła dowodów na to, że w trudnym okresie pandemii (czerwiec, lipiec sierpień 2020 r.) dochowała należytej staranności. Nie wykazała, że mając wieloletnie doświadczenie w prowadzeniu działalności gospodarczej, a także kilkumiesięczną wiedzę na temat zdarzeń mogących być konsekwencją ograniczeń wprowadzonych w toku pandemii, podjęła wszelkie adekwatne działania mające na celu zapobieżenie opóźnieniom w spełnieniu świadczeń pieniężnych, a mimo tego tych konsekwencji nie dało się uniknąć.”[36]

W dwóch sprawach, gdzie złożone zostały skargi na rozstrzygnięcie Prezesa UOKIK w zakresie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, rozpoznawanych przez WSA w Warszawie dotyczących tożsamego okresu postępowania tj. czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. poszczególne składy tego sądu zgodnie skonstatowały,

[36] wyrok WSA Warszawa z dnia 6 marca 2024 r. V SA/Wa 1780/23.

iż *„W badanym okresie czerwcu, lipcu i sierpniu 2020 r. spółka mogła przeciwdziałać i zapobiegać skutkom pandemii.”*[37]

Natomiast Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 4 stycznia 2023 r. wskazał w uzasadnieniu, że *„o ile trudności organizacyjne w funkcjonowaniu urzędu gminy w początkowym okresie pandemii mogą być zrozumiałe i można byłoby je usprawiedliwić, to* ***w listopadzie 2020 r. urząd gminy powinien mieć już tak zorganizowaną pracę, żeby prawidłowo funkcjonować****.”*[38]

Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu zauważa również, iż w miesiącu lipcu 2020 r. tj. w okresie kiedy Strona – jak wskazuje się w przywołanych wyżej orzeczeniach – posiadała już stosowną wiedzę o pandemii i kiedy to większość obostrzeń i ograniczeń obejmujących branżę w jakiej działała i działa Strona postępowania, została już zniesiona Strona zawarła nowe transakcje handlowe i w zakresie wynikających z nich świadczeń pieniężnych następnie nie spełniła lub spełniła po terminie w okresie objętym postępowaniem na kwotę ponad [informacja prawnie chroniona] (transakcje handlowe zawarte w lipcu 2020 znajdujące się w tabelach Z1, Z2).

Skoro zatem Strona postępowania nie powoływała się na wystąpienie siły wyższej w konkretnych stosunkach zobowiązaniowych, to nie wydaje się ani zasadne ani możliwe uznanie przez Prezesa Urzędu w niniejszym postępowaniu, iż przyczyną opóźnienia Strony w płatnościach w przypadku tych konkretnych transakcji handlowych była pandemia COVID-19.

Dokonując ponownego rozpoznania sprawy Prezes Urzędu nie podzielił prezentowanego przez Spółkę w postępowaniu pierwszoinstancyjnym i powielonym we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy twierdzenia, jakoby do nadmiernego opóźniania się przez Spółkę ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w transakcjach handlowych miało dojść na skutek działania siły wyższej w postaci pandemii COVID–19 19 i towarzyszących jej okoliczności wskazywanych przez Spółkę..

[37] wyrok WSA w Warszawie z dnia 6 marca 2024 r., sygn. akt V SA/Wa 1780/23 i wyrok WSA w Warszawie z dnia 2 lipca 2024 r., sygn. akt V SA/Wa 2747/24.

[38] wyrok WSA w Warszawie z dnia 4 stycznia 2023 r., sygn. akt VIII SA/Wa 16/22.

XVI.3. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona w roszczeniu ewentualnym wniosła o *„uchylenie decyzji w całości i wydanie decyzji orzekającej o odstąpieniu od nałożenia administracyjnej na podstawie art. 13v ust. 6 lub ust. 7 lub ust. 8 Ustawy zgodnie z argumentacją powołaną przez Stronę w trakcie toczącego się postępowania."*

Prezes UOKIK ponownie rozpatrując sprawę podkreśla podobnie jak miało to miejsce w Decyzji, iż Strona w żadnym z pism dotyczących wystąpienia przesłanek do odstąpienia wymierzenia kary Strona bezpośrednio nie wskazała na okoliczności, które stanowią uzasadnienie zaistnienia przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy. Jedynie wszystkie okoliczności, które opisała w piśmie z dnia 2 grudnia 2020 r., jak zaznaczyła, stanowią przesłankę z art. 13v ust.6, art. 13v ust. 7, art. 13 v ust. 8.

Prezes Urzędu wskazuje, że podtrzymuje rozważania poczynione odnoście braku podstaw do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy, poczynione w punktach 188-210 zaskarżonej Decyzji (karty akt postępowania DZP.93.71.2020 – 435-438, tom IV) w szczególności odnoszące się do nawracających cyklicznie trudności w zapewnieniu ciągłości pracy poszczególnych organizacyjnie pionów pracowniczych, na skutek pandemii COVID-19.

Prezes Urzędu wskazuje, iż zgodnie z art. 13v ust. 8 Ustawy w uzasadnionych przypadkach Prezes Urzędu może odstąpić od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. Powołany przepis stanowi podstawę do fakultatywnego odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej za nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, a o tym czy w konkretnej sprawie zasadne jest odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej decyduje, w ramach uznania administracyjnego Prezes Urzędu. Zaznaczyć przy tym należy, że przepis ten nie zawiera żadnych przykładowych przypadków (okoliczności) wskazujących na jego zastosowanie.

„Uznanie administracyjne" oznacza przyznanie organowi administracji publicznej przepisem prawa materialnego pewnego luzu decyzyjnego polegającego na możliwości wyboru sposobu rozstrzygnięcia danej sprawy administracyjnej.[39] Charakteryzuje się tym, że ustawodawca

[39] wyroki NSA: z dnia 15 października 2019 r., sygn. akt II OSK 2837/17; z dnia 27 listopada 2018 r., sygn. akt I OSK 1338/18; z dnia 11 sierpnia 2017 r., sygn. akt I OSK 2884/15 i z dnia 13 listopada 2015 r., sygn. akt I OSK 721/14.

określając w hipotezie normy prawnej przesłanki (okoliczności) podjęcia przez organ administracji publicznej działania, jednocześnie formułuje dyspozycję tego przepisu w sposób, który pozwala organowi na swobodę wyboru w zakresie tego, czy organ podejmie w ogóle określone działanie, lub w zakresie tego, który spośród dopuszczonych przez ustawodawcę sposobów zachowania (rozstrzygnięcia sprawy) wybierze.[40]

Art. 13v ust. 8 Ustawy zawiera odesłanie do pojęcia niedookreślonego – „uzasadnionych przypadków", jako materialnoprawnej przesłanki, będącej podstawą do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Omawiana norma prawna nie określa jakichkolwiek wskazówek - odnośnie tego - co w istocie należy rozumieć pod pojęciem „uzasadnionych przypadków". Z brzmienia tego przepisu wynika więc, że katalog przypadków, które stanowią uzasadnienie odstąpienia od wymierzenia kary jest otwarty, a wystąpienie takiego przypadku uzależnione jest od szczególnych okoliczności konkretnej sprawy. Jednocześnie podkreślić trzeba, że odstępstwo od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest instytucją o charakterze wyjątkowym, gdyż zasadą jest karanie za stwierdzony delikt administracyjny, a nie odstępowanie od ukarania. Możliwość zwolnienia z kary – pomimo naruszenia przepisów Ustawy – może znaleźć uzasadnienia jedynie w sytuacjach bardzo szczególnych i wyjątkowych.[41] W ocenie Prezesa Urzędu za taki uzasadniony przypadek można uznać sytuację, gdy nałożenie kary pieniężnej byłoby sprzeczne z funkcją tej kary (prewencyjną i represyjną). Przykładowo wbrew represyjnej funkcji kary, która powinna stanowić dolegliwość dla podmiotu naruszającego zakaz, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy, byłoby wymierzenie takiemu podmiotowi kary, której wysokość niosłaby ze sobą jednocześnie ryzyko wyeliminowania go z obrotu gospodarczego lub w sposób istotny wpłynęłaby na jego sytuację finansową.

Jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie - odpowiedzialność administracyjnoprawna (odpowiedzialność za delikt administracyjny) w odróżnieniu od odpowiedzialności karnej – ma charakter odpowiedzialności obiektywnej, chyba że ustawodawca zdecyduje się na wprowadzenie do deliktu administracyjnego znamienia winy.[42] Dla przyjęcia tej odpowiedzialności wystarczający jest zatem sam fakt obiektywnego naruszenia obowiązków administracyjnoprawnych, bez względu na przyczynę, która do tego doprowadziła. Podstawę

[40] wyrok NSA z dnia 11 marca 2020 r., sygn. akt I GSK 185/18.
[41] wyrok NSA z dnia 8 grudnia 2020 r., sygn. akt II GSK 855/20.
[42] M. Jabłoński, [w:] M. Wierzbowski (red.) i A. Wiktorowska (red.), *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, Legalis 2021; I. Sepioło-Jankowska, *Odpowiedzialność administracyjna jako odpowiedzialność alternatywna dla deliktów finansowych*, Prokuratura i prawo 2020; wyroki Trybunału Konstytucyjnego: z dnia 4 lipca 2002 r., sygn. akt P 12/01, OTK-A 2002/4/50 i z dnia 25 marca 2010 r., sygn. akt P 9/08, OTK-A 2010/3/26.

zastosowania sankcji administracyjnej stanowi sam fakt naruszenia normy sankcjonowanej, bez względu na winę podmiotu, który dopuścił się określonego zachowania.

Działanie organu korzystającego z możliwości podjęcia decyzji w ramach uznania administracyjnego musi mieścić się w granicach zakreślonych przez art. 7 k.p.a., tj. dążyć do wyjaśnienia prawdy obiektywnej i załatwić sprawę z uwzględnieniem interesu społecznego i słusznego interesu strony. Za taki uzasadniony przypadek można uznać sytuację, gdy nałożenie kary pieniężnej byłoby sprzeczne z funkcją tej kary (prewencyjną i represyjną) (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 stycznia 2022 r., III OSK 4872/21, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 14 marca 2023 r., V SA/Wa 805/22).

Prezes Urzędu wskazuje, że kwestia naruszenia przez Stronę interesu publicznego została wyjaśniona na str. 25-27 Decyzji (k. 409-410 akt DZP.93.71.2020, tom IV) oraz w niniejszej decyzji w pkt XVII – w którym Prezes UOKIK ustosunkowuje się do zarzutów z punktu IV wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Jak wskazano w Decyzji, **Strona stworzyła stan zagrożenia powstania zatorów płatniczych w gospodarce, a zatem naruszony został interes publicznoprawny - interes szerszego kręgu uczestników rynku, wykraczającego poza krąg wierzycieli w stosunku do których Strona opóźniała się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.**

Dodatkowo Prezes Urzędu wskazuje, że zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z 20 stycznia 2022 r., sygn. akt III OSK 4872/21, „uznanie administracyjne oznacza przyznanie organowi administracji publicznej przepisem prawa materialnego pewnego luzu decyzyjnego polegającego na możliwości wyboru sposobu rozstrzygnięcia danej sprawy administracyjnej. Działanie organu korzystającego z możliwości podjęcia decyzji w ramach uznania administracyjnego musi mieścić się w granicach zakreślonych przez art. 7 k.p.a., tj. dążyć do wyjaśnienia prawdy obiektywnej i załatwić sprawę z uwzględnieniem interesu społecznego i słusznego interesu strony. (...) **Wskazać należy, iż pojęcie interesu społecznego nie zostało ustawowo zdefiniowane, co powoduje, że treść nadaje mu organ orzekający."**

Uzupełniająco można w tym miejscu wskazać, że zgodnie z art. 17g ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tj. z dnia 13 maja 2022 r. (Dz.U. z 2022 r. poz. 1233) „czynem nieuczciwej konkurencji jest nieuzasadnione wydłużanie terminów zapłaty za dostarczone towary lub wykonane usługi, polegające w szczególności

na: 1) naruszeniu przepisów ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2022 r. poz. 893) (…).” **Nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych** – jako naruszające przepisy ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2022 r. poz. 893) **- stanowi więc jednocześnie czyn nieuczciwej konkurencji**. Zgodnie natomiast z brzmieniem przepisu art. 1 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji „Ustawa reguluje zapobieganie i zwalczanie nieuczciwej konkurencji w działalności gospodarczej, w szczególności produkcji przemysłowej i rolnej, budownictwie, handlu i usługach - **w interesie publicznym, przedsiębiorców oraz klientów.”**

Czynności realizowane przez Prezesa Urzędu w ramach postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych podejmowane są więc w celu ochrony interesu publicznego. Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji „ma na celu ochronę uczciwej konkurencji w obrocie w interesie publicznym i w interesie uczestników tego obrotu. **Interes publiczny polega na zachowaniu konkurencji jako jednego z "kół zamachowych" gospodarki oraz na jej prawidłowym i efektywnym, a także zgodnym z prawem, uczciwym i niezafałszowanym funkcjonowaniu.”**[43]

W orzecznictwie Sądu Najwyższego zwraca się uwagę, że interes publiczny nie powinien być pojmowany przez pryzmat realnego naruszenia interesów konkretnych podmiotów i nie wymaga dowodzenia, że interes ten faktycznie został naruszony. Już samo stworzenie zagrożenia zakłócenia konkurencji oznacza, że interes publiczny został naruszony. Biorąc pod uwagę dobro chronione w niniejszym postępowaniu należy odpowiednio przyjąć, że już samo zagrożenie powstaniem zatorów płatniczych, narusza interes publiczny. Jednocześnie, jeżeli Strona dopuściła się nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych – to niewątpliwie ten stan zagrożenia powstał.

Przedmiotem postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych nie jest ocena stosowanych przez Stronę praktyk naruszających konkurencję lub zbiorowe interesy konsumentów, nie jest zatem konieczne każdorazowe wykazywanie, że przez stosowanie określonej praktyki doszło do naruszenia interesu publicznego. Przedmiotem postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń

[43] szerzej A. Tischner, Cele i zakres zastosowania ZNKU, w: System PrPryw, t. 15, 2014, s. 99 i n.; A. Jurkowska-Gomułka, Interes publiczny a prywatne egzekwowanie reguł konkurencji, w: Prawo konkurencji. 25 lat, s. 148 i n.

pieniężnych jest natomiast ustalenie, czy doszło do naruszenia zakazu ustawowego, o którym mowa w art. 13b Ustawy. Naruszenie tego zakazu i popełnienie deliktu administracyjnego co do zasady narusza interes publiczny. Konkretyzacja interesu publicznego została bowiem dokonana przez samego ustawodawcę poprzez opis znamion czynu zabronionego. W analizowanej sprawie Strona nie dokonała w terminie płatności na rzecz ponad [informacja prawnie chroniona] kontrahentów, a suma świadczeń niespełnionych lub spełnionych z opóźnieniem w okresie objętym postępowaniem wynosiła 138 236 161,39 zł, zatem jest większa od progu kwotowego, którego przekroczenie stanowi, zgodnie z art. 13b Ustawy, „nadmierne opóźnianie się".

Rozważając, czy w niniejszej sprawie zachodzi uzasadniony przypadek odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, Prezes Urzędu dokonał analizy całokształtu materiału dowodowego z punktu widzenia funkcji i celu kary – jako kryterium decydującego o zastosowaniu przepisu art. 13v ust. 8 Ustawy. W ocenie Prezesa Urzędu na gruncie przedmiotowej sprawy interes społeczny przemawiający za nałożeniem administracyjnej kary pieniężnej przeważa nad ewentualnym interesem strony w odstąpieniu od jej wymierzenia.

Po ponownym przeanalizowaniu całego materiału dowodowego Prezes Urzędu nie znalazł podstaw do uznania, że w niniejszej sprawie zachodzi uzasadniony przypadek stanowiący podstawę odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej poprzez zastosowanie art. 13v ust. 8 Ustawy.

XVII. Zarzut naruszenia przepisów postępowania mających istotny wpływ na rozstrzygnięcie tj. art. 8 k.p.a. poprzez brak wykazania interesu publicznego Prezesa Urzędu w prowadzeniu postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych przez Stronę, skutkiem czego organ nie przyczynił się do starannego i zgodnego z przepisami prawa prowadzenia postępowania mającego zagwarantować równość wobec prawa oraz podważenie zasady dotyczącej pogłębiania zaufania obywatela i przedsiębiorcy do organów państwa. (pkt IV Wniosku)

Uzasadniając powyższy zarzut Strona podniosła, iż *„Zarówno w zaskarżonej decyzji, jak również w całym postępowaniu zaniechano skonkretyzowania pojęcia „interesu publicznego" Prezesa Urzędu w prowadzeniu tej sprawy. Oparto się jedynie na ogólnych*

definicjach generalnych i nie uszczegółowiono ich w sposób, który umożliwia ocenę, czy prowadzenie postępowania i wydanie decyzji znajduje się w obszarze interesu publicznego". Prezes Urzędu podkreśla, iż przedmiotem postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych jest ustalenie, czy doszło do naruszenia zakazu ustawowego, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy. Naruszenie tego zakazu i popełnienie deliktu administracyjnego co do zasady narusza interes publiczny konkretyzacja interesu publicznego została bowiem dokonana przez samego ustawodawcę poprzez opis znamion czynu zabronionego.[44]

Dobrem chronionym przez ustawodawcę w postępowaniu w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych jest terminowe wywiązywanie się przez dłużników z zobowiązań zapłaty świadczeń pieniężnych w transakcjach handlowych, co ma w konsekwencji zapobiegać powstawaniu zatorów płatniczych w gospodarce. Popełnienie deliktu administracyjnego nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych oznacza naruszenie tego dobra chronionego i przyczynienie się do powstawania negatywnych zjawisk w gospodarce. Ustawodawca uznał, że opóźnienia w spełnianiu świadczeń pieniężnych powodują negatywne skutki dla ogółu, dla całej gospodarki, a nie tylko dla bezpośrednio nim dotkniętych podmiotów. Dlatego zdecydował się na wprowadzenie deliktu administracyjnego, o którym mowa w art. 13b Ustawy.

W tym miejscu Prezes Urzędu zwraca uwagę na szczególny cel Ustawy (która stanowi implementację Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (Dz.U. l 48 z 23.2.2011, s. 1) jakim jest ***„zwalczanie opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych, aby zapewnić właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, wspierając tym samym konkurencyjność przedsiębiorstw, a w szczególności MŚP."*** (art. 1 Dyrektywy). W uzasadnieniu rządowego projektu ustawy (Druk nr 3475) wskazano natomiast, że ***„celem niniejszej ustawy jest poprawa otoczenia prawnego, w jakim funkcjonują strony transakcji handlowych, w celu ograniczenia zatorów płatniczych***. *Jak wynika z Europejskiego Raportu Płatności 2017, 78% przedsiębiorców otrzymuje zapłatę*

[44] Nie ma zatem konieczności podejmowania działań jakie miałyby miejsce np. w przypadku praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. *„Zakwalifikowanie konkretnego zachowania przedsiębiorcy jako praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów wymaga dokonania jego oceny przez pryzmat przesłanek określonych w klauzuli generalnej, a więc zbadania, czy przedsiębiorca zachowywał się w sposób sprzeczny z prawem lub dobrymi obyczajami, a także, czy jego zachowanie godziło w zbiorowe interesy konsumentów."* A. Machnikowska (red.), Postępowania odrębne. System Postępowania Cywilnego. Tom 6, 2022

30 dni po terminie, a 13% czeka na nią nawet do 60 dni. Doliczając do tego średni termin zapłaty wskazany na fakturze, daje to 2 lub 3 miesiące bez wpływów na konto firmy. Zdaniem 45% przedsiębiorców jest to celowe działanie ich kontrahentów. ***Z kolei z raportu Forum Obywatelskiego Rozwoju Zatory Płatnicze: Duży problem małych firm wynika, że ponad połowa firm deklaruje opóźnienia w płatnościach jako barierę dla prowadzonej przez nie działalności. Jednocześnie aż 29,8% przedsiębiorstw wskazuje na utrudnienia w regulowaniu własnych zobowiązań na skutek problemów z otrzymywaniem należności, a 28,9% ogranicza z tego powodu inwestycje).”*** W uzasadnieniu podkreślono także, że **„nierzetelne regulowanie własnych płatności oraz narzucanie w warunkach przewagi rynkowej nadmiernie wydłużonych terminów płatności powoduje: brak możliwości regulowania przez wierzycieli własnych należności, co prowadzić może do narastania zjawiska zatorów płatniczych. (…) Wskazać należy, że zatory płatnicze wywołują w gospodarce efekt domina czy kuli śnieżnej: przedsiębiorcy, którzy nie otrzymują w terminie zapłaty za dostarczone przez siebie towary lub wykonane usługi, w konsekwencji nie mają środków na spłatę własnych zobowiązań wobec kontrahentów, wywołując te same problemy u kolejnych podmiotów.”**

Brak zapłaty przez Stronę któremukolwiek z dostawców zagraża więc interesowi kolejnych przedsiębiorców działających na rynku. Przedsiębiorcy, którzy nie otrzymali należnego im wynagrodzenia w terminie mogą bowiem generować zator dalej (tzw. efekt kuli śnieżnej). Skutkuje to często pogorszeniem płynności finansowej pozostałych przedsiębiorców, a co za tym idzie także spadkiem ich konkurencyjności - zwłaszcza przedsiębiorców należących do sektora MŚP.

W orzecznictwie sądowym wprost potwierdzone zostało, iż nakładanie administracyjnych kar pieniężnych przez Prezesa UOKIK w postępowaniu w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych uzasadnione jest ochroną ważnego interesu publicznego:

„Sąd zwraca uwagę, że wymierzenie kary W rozpoznawanej sprawie jest uzasadnione również ze względu na ochronę, ważnego interesu publicznego. W uzasadnieniu do projektu ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych wskazano, iż priorytetem jest przyjęcie skutecznych instrumentów ochrony wierzycieli, które w sposób realny wymuszą przestrzeganie przez dłużników umownych terminów, zapłaty i nieprzekraczanie terminów ustawowych, co ma sprzyjać budowaniu kultury terminowych płatności.”[45]

[45] Wyrok WSA w Warszawie z dnia 8 października 2024 r., sygn. V SA/Wa 2233/23

Uzupełniająco można w tym miejscu wskazać, że zgodnie z art. 17g ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tj. z dnia 13 maja 2022 r. (Dz.U. z 2022 r. poz. 1233) *„czynem nieuczciwej konkurencji jest nieuzasadnione wydłużanie terminów zapłaty za dostarczone towary lub wykonane usługi, polegające w szczególności na: 1) naruszeniu przepisów ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2022 r. poz. 893) (…).”* **Nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych** – jako naruszające przepisy ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2022 r. poz. 893) **- stanowi więc jednocześnie czyn nieuczciwej konkurencji**. Zgodnie natomiast z brzmieniem przepisu art. 1 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji *„Ustawa reguluje zapobieganie i zwalczanie nieuczciwej konkurencji w działalności gospodarczej, w szczególności produkcji przemysłowej i rolnej, budownictwie, handlu i usługach - **w interesie publicznym, przedsiębiorców oraz klientów**.”*

Czynności realizowane przez Prezesa Urzędu w ramach postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych podejmowane są więc w celu ochrony interesu publicznego. Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji *„ma na celu ochronę uczciwej konkurencji w obrocie w interesie publicznym i w interesie uczestników tego obrotu. **Interes publiczny polega na zachowaniu konkurencji jako jednego z "kół zamachowych" gospodarki oraz na jej prawidłowym i efektywnym, a także zgodnym z prawem, uczciwym i niezafałszowanym funkcjonowaniu.”***[46]

W orzecznictwie Sądu Najwyższego zwraca się uwagę, że interes publiczny nie powinien być pojmowany przez pryzmat realnego naruszenia interesów konkretnych podmiotów i nie wymaga dowodzenia, że interes ten faktycznie został naruszony. Już samo stworzenie zagrożenia zakłócenia konkurencji oznacza, że interes publiczny został naruszony. Biorąc pod uwagę dobro chronione w niniejszym postępowaniu należy odpowiednio przyjąć, że już samo zagrożenie powstaniem zatorów płatniczych, narusza interes publiczny. Jednocześnie, jeżeli Strona dopuściła się nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych – to niewątpliwie ten stan zagrożenia powstał.

Podmioty z tej samej grupy kapitałowej

[46] szerzej A. Tischner, Cele i zakres zastosowania ZNKU, w: System PrPryw, t. 15, 2014, s. 99 i n.; A. Jurkowska-Gomułka, Interes publiczny a prywatne egzekwowanie reguł konkurencji, w: Prawo konkurencji. 25 lat, s. 148 i n.

W dalszej części uzasadnienia Strona podniosła również, iż *„W dalszej kolejności podnosząc brak jest interesu publicznego Prezesa Urzędu w karaniu Strony za opóźnienia spełnianiu świadczenia pieniężnego wobec podmiotów z tej samej grupy kapitałowej. Stosunki handlowe podmiotów powiązanych kapitałowo żądzą się innymi regułami niż pozostałe, dlatego też Prezes Urzędu nie posiada upoważnienia do weryfikowania zależności finansowo-handlowych, ich zmiany, a w szczególności do karania za opóźnienia w płatnościach podmiotów z tej samej grupy kapitałowej."*

Prezes UOKIK podkreśla, iż zakres podmiotowy Ustawy został wprost określony w art. 2 Ustawy a wyłączenia stosowania przepisów Ustawy, które znajdują się w art. 3 Ustawy[47] nie zawierają osobnego wyłączenia dla transakcji handlowych realizowanych pomiędzy podmiotami z tej samej grupy kapitałowej.

Prezes UOKIK zauważa, iż co prawda Ustawa nowelizująca wprowadza zmiany w przedmiotowym zakresie w szczególności określiła, iż przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych Prezes UOKIK pomija transakcje handlowe, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej to przepisy intertemporalne nie pozwalają na zastosowanie przedmiotowej regulacji do niniejszego postępowania. Kwestia przepisów intertemporalnych zostanie szczegółowa omówiona w dalszej części niniejszej decyzji dotyczącej zarzutu naruszenia art. 189c k.p.a. w zw. z art. 13q (pkt VI Wniosku).

W tym miejscu warto wskazać jednak, iż ustawodawca dokonał zmiany całego modelu karania w postępowaniach w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych oraz zdecydował się na klarowny podział stosowanych w nich przepisów. W szczególności zasadą jest zgodnie z art. 3 ust. 6 Ustawy nowelizującej, że do postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia ustawy nowelizującej, stosuje się przepisy Ustawy w brzmieniu dotychczasowym.

Ustawodawca wskazał również szczegółowo[48] konkretne przepisy ustawy nowelizującej, które należy stosować do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej. Prezes Urzędu wskazuje, iż wśród tych przepisów nie znalazły się przynależne do nowego modelu karania przepisy[49] co do pomijania transakcji

[47] w brzmieniu mającym zastosowanie w niniejszej sprawie.

[48] w art. 3 ust. 7 i 8 Ustawy nowelizującej.

[49] art. 13b ust. 4 pkt 2 i art. 13v ust. 2a pkt 2 Ustawy w brzmieniu nadanym Ustawą nowelizującą.

handlowych, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej.

Rozdzielenie rozwiązań prawnych w ramach dwóch rozłącznych modeli karania nie pozwala na przyjęcie części rozwiązań jednego modelu dla postępowań prowadzonych w modelu odmiennym.

Na marginesie należy zwrócić uwagę, że strony transakcji handlowej mają prawo ustalać terminy zapłaty z uwzględnieniem zasady swobody umów. Skoro zaś Strona postępowania tworzy z innymi podmiotami grupę kapitałową, to w odniesieniu do świadczeń pieniężnych wynikających transakcji handlowych z ww. podmiotami Strony mogą mieć możliwość łatwiejszego kształtowania np. terminów zapłaty, początku ich biegu, długość, sposobu liczenia czy prolongat. Stosowane przez Stronę postępowania terminy płatności co do zasady zależą od indywidualnych ustaleń wynikających ze swobody kontraktowej. Interwencja Prezesa Urzędu w niniejszym postępowaniu dotyczy sytuacji, w których Strona sama nie przestrzega ustalonego wraz z drugą stroną transakcji terminu zapłaty. Na marginesie należy zauważyć, że zasada dotrzymywania umów jest **podstawą** stosunków cywilnoprawnych w gospodarce rynkowej.

Analogiczne stanowisko zajął Wojewódzki Sąd Administracyjnego w Warszawie wskazując w wyroku z dnia 6 marca 2024 r., że ***„skoro omawiane podmioty ściśle współpracują ze sobą, to mogły zastosować w zawieranych transakcjach zastrzeżenia dotyczące terminów spełniania świadczeń pieniężnych między nimi, tak aby choć w pewnym stopniu zabezpieczyć się przed konsekwencja naruszenia art. 13b ust. 1 i 2 ustawy.”***[50]

Następnie Sąd wskazał, iż *„Ustawa z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych (Dz. U. z 2022 r., poz. 2414), wprowadziła zmianę zgodnie z którą w art. 13v po ust. 2 dodaje się ust. 2a pkt 2) w brzmieniu: Przy obliczaniu maksymalnej wysokości administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 pomija się świadczenia pieniężne: wynikające z transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej. Jednak zgodnie z art. 3 ust. 6 tej ustawy do postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia niniejszej ustawy, stosuje*

[50] wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 6 marca 2024 r., sygn. akt V SA/Wa 1780/23, niepubl.

się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym. W badanej sprawie organ w dniu 29 października 2020 r. doręczył stronie postanowienie o wszczęciu postępowania w przedmiocie nadmiernego opóźnienia w spełnianiu świadczeń pieniężnych. Zatem ta zmiana odnosząca się do podmiotów należących do grupy kapitałowej nie miała w sprawie zastosowania. (…) Podkreślić należy, że celem ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych jest przyjęcie skutecznych instrumentów ochrony wierzycieli. Oprócz instrumentów prywatnoprawnych ustawodawca zdecydował na wprowadzenie kar finansowych dla podmiotów, które nadmiernie opóźniają się w spełnieniu swoich świadczeń pieniężnych wobec kontrahentów. Ustawa wymusza zatem na podmiocie zobowiązanym dokonywanie płatności w terminie. Celem ustawy jest też poprawa sytuacji wierzycieli, poprzez wymuszenie za pomocą systemu represyjnego przestrzegania przez dłużników umownych terminów zapłaty i nieprzekraczania terminów ustawowych, co ma sprzyjać budowaniu kultury terminowych płatności. Wobec powyższego interes społeczny przemawiający za nałożeniem administracyjnej kary pieniężnej przeważa nad ewentualnym interesem strony. Zatory płatnicze są zjawiskiem niebezpiecznym dla całej gospodarki."

W toku niniejszego postępowania Prezes Urzędu ustalił, że Strona popełniła delikt administracyjny polegający na nadmiernym opóźnianiu się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. W jego wyniku w okresie objętym postępowaniem ponad [informacja prawnie chroniona] wierzycieli Strony nie otrzymało na czas zapłaty za dostarczenie towaru lub wykonanie usługi. Łączna wartość świadczeń pieniężnych nie spełnionych w terminie przez Stronę postępowania wyniosła **138 236 161,39 zł – tj. stanowi ponad dwudziestokrotność wartości określonej w art. 13b ust. 2 Ustawy.** W odniesieniu do postępowań wszczynanych w latach 2020 i 2021, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych ma miejsce, gdy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wyniesie co najmniej 5 000 000,00 zł – stosownie do treści art. 14 ust. 2 ustawy zmieniającej. Nie ulega wątpliwości, że bezprawnym zachowaniem Strony dotknięty został szerszy krąg uczestników rynku, a nieotrzymanie przez nich na czas zapłaty jest zjawiskiem niekorzystnym dla gospodarki, grozi powstawaniem zatorów płatniczych, a zatem narusza wymagający ochrony interes publicznoprawny. Powyższe uzasadnia podjęcie interwencji przez Prezesa Urzędu w niniejszej sprawie. Należy przy tym mieć na uwadze, jak wskazano na wstępie niniejszej decyzji, że niepłacenie na czas wierzycielom wywołuje daleko idące skutki na rynku, bowiem pośrednio może oddziaływać również na kolejne podmioty uczestniczące w łańcuchach dostaw. A zatem krąg podmiotów dotkniętych bezprawnym zachowaniem Strony może być znacznie szerszy.

Prezes UOKIK zauważa również, że z analizy przekazanych przez Spółkę sprawozdań o stosowanych terminach zapłaty w transakcjach handlowych wynika, iż Spółka **w każdym z lat objętych sprawozdaniami** tj. 2020, 2021, 2022 i 2023 nie spełniała w terminie określonym w umowie świadczeń pieniężnych **rzędu kilkuset milionów złotych**. W poszczególnych latach wartości te przedstawiały się następująco:

rok		wartość świadczeń niespełnionych w terminie określonym w umowie
2020	-	[informacja prawnie chroniona]
2021	-	
2022	-	
2023	-	

Prezes Urzędu podnosi również, iż w orzecznictwie sądów administracyjnych wskazuje się „*Podkreślić należy, że celem ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych jest przyjęcie skutecznych instrumentów ochrony wierzycieli. Oprócz instrumentów prywatnoprawnych ustawodawca zdecydował na wprowadzenie kar finansowych dla podmiotów, które nadmiernie opóźniają się w spełnieniu swoich świadczeń pieniężnych wobec kontrahentów. Ustawa wymusza zatem na podmiocie zobowiązanym dokonywanie płatności w terminie. Celem ustawy jest też poprawa sytuacji wierzycieli, poprzez wymuszenie za pomocą systemu represyjnego przestrzegania przez dłużników umownych terminów zapłaty i nieprzekraczania terminów ustawowych, co ma sprzyjać budowaniu kultury terminowych płatności. (…) Zatory płatnicze są zjawiskiem niebezpiecznym dla całej gospodarki”*[51]

XVIII. Zarzut naruszenia art. 189c k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy poprzez niezastosowanie przez organ przepisów nowelizacji ustawy względniejszych dla Strony a obowiązujących w czasie wydania decyzji (pkt VI Wniosku).

Odnosząc się do powyższego zarzutu Prezes Urzędu wskazuje, iż w ustawie nowelizującej zostały zawarte **przepisy intertemporalne, które w sposób kompleksowy i szczegółowy**

[51] Wyrok WSA Warszawa z dnia 6 marca 2024 r. V SA/Wa 1780/23.

określają zasady zastosowania poszczególnych przepisów ustawy nowelizującej oraz przepisów Ustawy w brzmieniu dotychczasowym.

Ustawa nowelizująca **zmieniła cały model karania**[52] w szczególności poprzez fakultatywność nałożenia kary, rezygnację z wyliczania jednostkowych kar pieniężnych, wprowadzenie maksymalnej wysokości administracyjnej kary pieniężnej i instytucji miarkowania.

Prezes Urzędu zauważa, iż problem relacji reguły intertemporalnej wyrażonej w przepisie art. 189c k.p.a. do przepisów szczególnych był już przedmiotem rozważań doktryny, w szczególności podniesionym zostało, iż *„Istotnym problemem mogącym ujawnić się w praktyce stosowania komentowanego artykułu, może być jego relacja do przepisów szczególnych. Oczywiście problem ten jest błahy w sytuacji, gdy ustawa zmieniająca przepisy dotyczące administracyjnej kary pieniężnej zawiera własną normę międzyczasową odnoszącą się właśnie do tej konkretnie zmiany – wówczas na zasadzie reguły kolizyjnej lex speciali derogat legi generali ta właśnie szczególna norma międzyczasowa znajdzie zastosowanie w miejsce komentowanego artykułu."*[53]

„Z uwagi na okoliczność, że art. 189a § 2 nie odnosi się bezpośrednio do reguły intertemporalnej z art. 189c, w doktrynie zarysował się dylemat interpretacyjny związany z oceną dopuszczalności wyłączenia komentowanego przepisu na mocy postanowień ustaw szczególnych. W literaturze przedmiotu wyrażono wątpliwość co do zakresu zastosowania komentowanej regulacji intertemporalnej w przypadku, gdy ustawa wprowadzająca zmianę normatywną w sposób autonomiczny reguluje kwestię międzyczasową związaną z jej zastosowaniem. W świetle poglądu dominującego należy każdorazowo przyznać art. 189c pierwszeństwo, chyba że ustawa szczególna wprost regulację tę wyłącza. (…) Odnosząc się natomiast do techniki legislacyjnej, przyznać należy, że wyłączenie zastosowania lub modyfikacja zasady dekodowanej z art. 189c explicite w przepisie intertemporalnym ustawy szczególnej byłoby niewątpliwie rozwiązaniem rekomendowanym. Niemniej jednak decydujące znaczenie ma każdorazowa treść przepisu intertemporalnego, stąd jeżeli zawiera on regulacje wyraźnie odmienne niż przewidziane w art. 189c, to uznać należy, że w tym zakresie stanowi względem niego regulację szczególną (tzw. wyłączenie kolizyjne)."[54] (podkreślenie Prezesa UOKIK)

[52] *vide* pkt II.1.9 uzasadnienia do ustawy nowelizującej.

[53] M. Wierzbowski, A. Wiktorowska (red.) Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Wyd. 31, Warszawa 2023.

[54] A. Cebera, J. G. Firlus [w:] Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, wyd. III, red. H. Knysiak-Sudyka, Warszawa 2023, art. 189(c).

Reguły kolizyjne zawarte w ustawie nowelizującej

Prezes Urzędu wskazuje, iż przepisem intertemporalnym określających zasady stosowania Ustawy nowelizującej jest w art. 3 Ustawy nowelizującej. Istotne z punktu widzenia analizowanego zagadnienia są przede wszystkim przepisy art. 3 ust. 6, 7 i 8, które regulują w sposób kompleksowy i szczegółowy zasady zastosowania poszczególnych przepisów ustawy nowelizującej. Ustawodawca przyjął zasadę, iż do postępowań wszczętych i niezakończonych zastosowanie będą miały przepisy dotychczasowe oraz wprost wskazał, które z przepisów ustawy nowej będą miały zastosowanie do tych trwających postępowań.

Ustawodawca w sposób w pełni świadomy i przemyślany zdecydował o kształcie postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Ustanawiając nowy model karania, jak wynika z uzasadnienia do ustawy nowelizującej – bazując na dotychczasowych doświadczeniach, ustawodawca wprowadził również takie przepisy, które z uwagi na swą ważkość należało zastosować do trwających postępowań wciąż prowadzonych według starych zasad.

Ta interwencja ustawodawcy w postępowania wszczęte i niezakończone pozwala przyjąć, iż dychotomiczne oddzielenie postępowań nowych i starych jest w pełni świadomą decyzją ustawodawcy. Rozdzielenie rozwiązań prawnych w ramach dwóch rozłącznych modeli karania nie pozwala na przyjęcie części rozwiązań jednego modelu dla postępowań prowadzonych w modelu odmiennym.

W szczególności Strona wskazała, iż Prezes UOKIK zobowiązany był zastosować przepisy względniejsze dla Strony do których Strona zaliczyła:

1) przyjęcie w art. 13v ust. 2 ustawy pojęcie maksymalnej kary pieniężnej oraz korzystniejszego algorytmu obliczania administracyjnej kary pieniężnej dla strony postępowania w przypadku opóźnień ze spełnieniem świadczenia pieniężnego o kilka lub najwyżej kilkanaście dni;
2) przyjęcie w art. 13v ust. 2a pkt 2 Ustawy obligatoryjnego pominięcia przy obliczaniu maksymalnej wysokości administracyjnej kary pieniężnej świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej;

3) wprowadzenie w art. 13v ust. 2b ustawy okoliczności umożliwiających miarkowanie wysokości kary administracyjnej przez Prezesa Urzędu na wzór art. 189d k.p.a.

Prezes Urzędu zauważa, że powyższe rozwiązania stanowią właśnie próbę przeniesienia części przepisów z nowego modelu karania do postępowania wszczętego i niezakończonego przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej zgodnie z którą należy stosować przepisy Ustawy w jej brzmieniu dotychczasowym.

Świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej.

Strona uzasadniając swoje stanowisko podniosła, iż zgodnie z art. 189c k.p.a. i art. 13q Ustawy oraz art. 13v ust. 2a pkt 2 Ustawy w brzmieniu ustalonym przepisami ustawy nowelizującej transakcje handlowe których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej powinny zostać pominięte przez Prezesa UOKIK przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

Stosownie do art. 189c k.p.a., jeżeli w czasie wydawania decyzji w sprawie administracyjnej kary pieniężnej obowiązuje ustawa inna niż w czasie naruszenia prawa, w następstwie którego ma być nałożona kara, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest ona względniejsza dla strony.

Prezes Urzędu zauważa, iż przepis art. 189c k.p.a. z uwagi na jego zamieszczenie w Dziale IVA Administracyjne kary pieniężne ma charakter zasady ogólnej znajdującej zastosowanie w każdej sprawie dotyczącej nałożenia lub wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, chyba że przepis szczególny, zgodnie regułą kolizyjną *lex specialis derogat legi generali* wyłącza jego zastosowanie.

Oceniając zatem, czy w niniejszej sprawie znajdzie zastosowanie art. 189c k.p.a. należało uprzednio dokonać wykładni art. 3 Ustawy nowelizującej zawierającego przepisy intertemporalne. Wykładnia art. 3 ust. 6 i ust. 8 Ustawy zmieniającej ewokuje wniosek, że przepisy te stanowią regulacje szczególne wobec art. 189c k.p.a. Przepis art. 3 ust. 6 Ustawy nowelizującej reguluje kwestię stosowania przepisów dotychczasowych do postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy. Natomiast przepis art. 3 ust. 8 Ustawy nowelizującej odnosi się wyraźnie do decyzji w sprawie nakładania administracyjnej kary pieniężnej, rozstrzygając tym samy o tym, że ich podstawą jest przepis art. 13v ust. 1 i 2 Ustawy w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 grudnia 2022 r.

Po pierwsze, skoro zgodnie z przepisem art. 3 ust. 6 Ustawy nowelizującej do postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, wszczętych

i niezakończonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy znajdują zastosowanie przepisy dotychczasowe, które przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych nie przewidywały pomijania transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej to przepis ten wyłącza zastosowanie przepisu art. 13b ust. 4 pkt 2 Ustawy zatorowej obowiązującego od dnia 8 grudnia 2022 r., przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej, zawartych przed wejściem w życie Ustawy nowelizującej.

Po drugie, skoro zgodnie z art. 3 ust. 8 Ustawy zmieniającej w przypadku decyzji, o których mowa w art. 13v ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wydawanych w ramach postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy załącznik, o którym mowa w art. 13va ustawy nowelizującej w art. 1, zawiera również **wykaz jednostkowych kar**, o których mowa w art. 13v ust. 2 ustawy nowelizującej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, **a jednostkowe kary pieniężne oblicza się jedynie na podstawie art. 13v ust. 2 Ustawy w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 grudnia 2022 r.**, toteż przepis ten wprost wyklucza zastosowanie art. 13v ust. 1-2 i ust. 2a pkt 2 Ustawy w brzmieniu obowiązującym od dnia 8 grudnia 2022 r. do decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej wydawanych w ramach postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie Ustawy nowelizującej. Inaczej rzecz ujmując, przepis art. 3 ust. 8 Ustawy nowelizującej w przypadku decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej wydawanych w ramach postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie Ustawy nowelizującej wyłącza fakultatywność nałożenia na stronę postępowania administracyjnej kary pieniężnej i wyklucza pominięcie przy obliczaniu jej maksymalnej wysokości świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej, na podstawie art. 13v ust. 1-2 i ust. 2a pkt 2 Ustawy w brzmieniu obowiązującym od dnia 8 grudnia 2022 r.

W ocenie Prezesa Urzędu wymienione przepisy intertemporalne stanowią spójną i logiczną całość uzasadniając pogląd, że jako przepisy szczególne wyłączają one zastosowanie art. 189c k.p.a. a tym samym wykluczają zastosowanie w niniejszej sprawie przepisów ustawy nowej, tj. Ustawy w brzmieniu obowiązującym od dnia 8 grudnia 2022 r. Co więcej stanowią one wystarczające podstawę do zastosowania w niniejszej sprawie przepisów ustawy dotychczasowej, tj. Ustawy w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 grudnia 2022 r. zarówno w zakresie postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych jak i decyzji o nałożeniu na Stronę administracyjnej kary pieniężnej.

Wobec tak szczegółowego uregulowania kwestii intertemporalnych w ustawie nowelizującej oczywistym jest, iż intencją ustawodawcy było dokończenie postępowań wszczętych a niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej w oparciu o przepisy dotychczasowe (w szczególności przepisy dotyczące grup kapitałowych). Przepisy ustawy nowelizującej zmieniające również zasady traktowania świadczeń w ramach grup kapitałowych przez Prezesa UOKIK będą miały zastosowanie do postępowań wszczętych po dniu wejścia w życie ustawy nowelizującej i powiązane są również ze znaczącymi modyfikacjami w samym postępowaniu w przedmiocie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i nowym modelem karania.

Prezes UOKIK podkreśla, iż w art. 3 ust 1 ustawy nowelizującej znalazła się norma nakazująca stosować przepisy dotychczasowe w odniesieniu do „transakcji handlowych", a w przepisie art. 3 ust 6 tejże ustawy – „do postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy". Zatem wolą ustawodawcy było stosowanie przepisów w dotychczasowym brzmieniu zarówno w aspekcie materialnym jak i procesowym.

Z powyższych względów nie mogą znaleźć zastosowania w sprawie również inne postulowane przez Stronę rozwiązania zawarte w ustawie nowelizującej:

- przyjęcie w art. 13v ust. 2 Ustawy pojęcia maksymalnej kary pieniężnej oraz korzystniejszego algorytmu obliczania administracyjnej kary pieniężnej dla strony postępowania w przypadku opóźnień ze spełnieniem świadczenia pieniężnego o kilka lub najwyżej kilkanaście dni,
- wprowadzenie w art. 13v ust. 2b Ustawy okoliczności umożliwiających miarkowanie wysokości kary administracyjnej przez Prezesa Urzędu na wzór art. 189d k.p.a.

Ważkie jest, iż stanowisko prezentowane przez Prezesa UOKIK w zaskarżonej Decyzji znajduje swoje potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych.

Wojewódzki Sąd Administracyjnego w Warszawie w wyroku z dnia 6 marca 2024 r. w sprawie o sygn. akt V SA/Wa 1780/23 stwierdził bowiem, iż *„Ustawa z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych (Dz. U. z 2022 r., poz. 2414), wprowadziła zmianę zgodnie z którą w art. 13v po ust. 2 dodaje się ust. 2a pkt 2) w brzmieniu: Przy obliczaniu maksymalnej wysokości administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 pomija się świadczenia pieniężne: wynikające z transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej. Jednak zgodnie z art. 3 ust.*

6 tej ustawy do postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym. W badanej sprawie organ w dniu 29 października 2020 r. doręczył stronie postanowienie o wszczęciu postępowania w przedmiocie nadmiernego opóźnienia w spełnianiu świadczeń pieniężnych. Zatem ta zmiana odnosząca się do podmiotów należących do grupy kapitałowej nie miała w sprawie zastosowania." (podkreślenie Prezesa UOKIK).

Przykładowe wyliczenia wg. „przepisów względniejszych"

Strona we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy przedstawia argumenty, które jej zdaniem świadczą o tym, iż zastosowanie przepisów Ustawy w brzmieniu nadanym Ustawą nowelizującą będzie względniejsze dla Strony. W szczególności Strona wskazuje na

- korzystniejszy algorytm obliczania administracyjnej kary pieniężnej dla strony postępowania w przypadku opóźnień ze spełnieniem świadczenia pieniężnego o kilka lub najwyżej kilkanaście dni,
- okoliczności umożliwiających miarkowanie wysokości kary administracyjnej przez Prezesa Urzędu
- pomijanie przez Prezesa UOKIK przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej.

Prezes Urzędu wskazuje na wypowiedzi doktryny gdzie podnoszono, iż *„W piśmiennictwie za ugruntowany należy uznać pogląd, w myśl którego ocena względności ustawy powinna zostać dokonana nie tylko wszechstronnie (tj. uwzględniać wszystkie elementy struktury administracyjnej kary pieniężnej), ale przede wszystkim powinna być dokonana z uwzględnieniem okoliczności konkretnej sprawy – tzw. ocena in concreto (tak m.in. A. Wróbel [w:] A. Wróbel, M. Jaśkowska, Kodeks..., s. 1210; R. Kędziora, Kodeks..., s. 1029; S. Gajewski, Kodeks..., s. 99; R. Stankiewicz [w:] Kodeks..., red. R. Hauser, M. Wierzbowski, s. 1310; M. Wincenciak, Sankcje..., s. 162; L. Staniszewska, Administracyjne..., s. 255)."*[55]

W przypadku niniejszego postępowania administracyjna kara pieniężna wyniosła ponad **700 tys. zł** natomiast maksymalna wysokość administracyjnej kary pieniężnej obliczona według

[55] A. Cebera, J. G. Firlus [w:] Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, wyd. III, red. H. Knysiak-Sudyka, Warszawa 2023, art. 189(c).

nowego brzemienia art. 13v ust. 2 Ustawy wyniosłoby ponad [informacja prawnie chroniona] **zł.**

Przykładowo można wskazać na kilka, zawartych w Tabeli Z2, świadczeń pieniężnych o wysokiej wartości i spełnionych z kilkudniowym opóźnieniem, które przekładać się będą na znacznie wyższą karę maksymalną niż JKP wymierzona według przepisów dotychczasowych:

Lp.	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/faktury	Data zakupu/data wystawienia faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z faktury	Waluta dowodu zakupu	Wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie lub niespełnionego w okresie objętym postepowaniem w PLN	Liczba dni opóźnienia (liczona do 31.08.2020 r.)	JPK (Jednostkowa kara pieniężna) stare zasady	JPK (Jednostkowa kara pieniężna) nowe zasady
38	[informacja prawnie chroniona]								
39									
476									
493									
496									
840									

Prezes Urzędu zauważa również, iż po postulowanym przez Stronę pominięciu transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej powyższa maksymalna wysokość administracyjnej kary pieniężnej obniża się o kwotę „zaledwie" ok. [informacja prawnie chroniona].

Prezes Urzędu wskazuje więc, iż w niniejszej sprawie nie sposób jest więc uznać, iż proponowane przez Stronę rozwiązanie polegające na zastosowaniu przepisów Ustawy w brzemieniu nadanym Ustawą nowelizującą a co za tym idzie nowego modelu karania prowadziłoby realnie do nałożenia kary, która była względniejsza dla strony w rozumieniu art. 189c k.p.a.

Podsumowując Prezes Urzędu podkreśla, iż kompleksowe uregulowanie reguł intertemporalnych w Ustawie nowelizującej nie pozwala na przyjęcie, iż w niniejszej sprawie doszło do naruszenia art. 189c k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy.

XIX. Zarzut naruszenia przepisów postępowania mających istotny wpływ na rozstrzygnięcie tj. art. 6 k.p.a. i art. 8 k.p.a. poprzez brak uwzględnienia właściwości prawa obcego dla transakcji z podmiotami zagranicznymi.

Uzasadniając powyższy zarzut Strona podniosła, iż: *„Strona już w pierwszym piśmie wskazywała na to, że ocena prawna transakcji międzynarodowych powinna odbywać się według prawa właściwego dla danego stosunku prawnego. Prawo właściwe powinno zostać ustalone na podstawie reguł zawartych w Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 177/6 z dnia 4 lipca 2008r.), dalej „Rozporządzenie Rzym I". W pierwszej kolejności organ, aby ocenić daną transakcję powinien rozstrzygnąć, czy strony stosunku prawnego skorzystały z możliwości wyboru prawa właściwego, jeśli nie, jakie prawo należy uznać za właściwe do konkretnego stosunku prawnego w oparciu o przepisy tego Rozporządzenia. Zgodnie z art. 4 „W zakresie, w jakim nie dokonano wyboru prawa właściwego dla umowy zgodnie z art. 3 i bez uszczerbku dla art. 5—8, prawo właściwe dla umowy ustala się następująco:*

a) *umowa sprzedaży towarów podlega prawu państwu, w którym sprzedawca ma miejsce zwykłego pobytu;*

b) *umowa o świadczenie usług podlega prawu państwa, w którym usługodawca ma miejsce zwykłego pobytu.*

Z powyższego wynika, że każdorazowo w braku wyboru prawa przez Strony, właściwym dla stosunku z podmiotem zagranicznym jest prawo państwa tego kontrahenta.

Zatem przy dokonywanej przez Prezesa Urzędu ocenie istotnych elementów stosunku prawnego należy posługiwać się prawem obcym, w którym ***kontrahent ma miejsce zwykłego pobytu, czyli siedzibę.***

Dotyczy to w szczególności regulacji i wykładni tego prawa w zakresie momentu spełniania świadczenia w formie bezgotówkowej, aby ocenić, czy doszło do opóźnienia w zapłacie i ile ono trwało, pojęcia wymagalności świadczenia, formy zawarcia umowy.

Z treści decyzji wynika, że Prezes Urzędu powołuje się wyłącznie na przepisy prawa polskiego, w szczególności Kodeksu cywilnego, nie wyjaśniając jak uregulowania

Rozporządzenia Rzym I mają się do przyjętej przez niego koncepcji."

Pismem z dnia 13 czerwca 2025 r. Prezes UOKIK wezwał Stronę do udzielenia informacji które transakcje handlowe wyszczególnione w Tabelach karowych[56] były realizowane w oparciu o prawo obce i weryfikację czy ustalenia zawarte w Tabelach karowych odpowiadają przepisom i warunkom umownym, na które zgodziła się Strona oraz wskazanie ewentualnych różnic pomiędzy warunkami umownymi i przepisami prawa obcego a ustaleniami zawartymi w Tabelach karowych.

Do wezwania został załączone tabele w ramach których Strona zobowiązana była do wskazania do którym transakcji miało zastosowanie prawo obce, wskazania terminu zapłaty zgodnego z umową i postanowieniami prawa obcego zastosowanego w danej umowie, oraz w przypadku gdy termin ten jest inny niż dotychczas wskazywany w trakcie postępowania (w szczególności w Tabeli nr 1 i późniejszych wyjaśnieniach[57]) - Prezes Urzędu wzywał również do przekazania dowodów potwierdzającą taką datę (np. faktura, ogólne warunki umowy, korespondencja itp.).
Prezes UOKIK dysponował już bowiem zebranym materiałem dowodowym w przedmiotowym zakresie, gdyż już w postępowaniu prowadzonym w pierwszej instancji Strona zobowiązana była do wskazania terminów płatności wg umowy[58] o czym Prezes UOKIK obszernie informowała m.in. poprzez przygotowane objaśnienia i zasady wypełniania tabel oraz przykładowo wypełnione tabele.

W odpowiedzi na wezwanie Strona nie przekazała innych informacji i nie zmieniła terminów zapłaty względem informacji, które podała na wcześniejszych etapach postępowania w szczególności poprzez wypełnienie Tabeli nr 1, nie przekazała w przedmiotowym zakresie również nowego materiału dowodowego, odpowiadając jednocześnie, iż:

„W wypełnieniu zobowiązania z punktu 1 wyżej wymienionego wezwania, oświadczam, że tak jak wskazano to również w treści wcześniejszych pism strony postępowania [informacja prawnie chroniona]

[56] tj. tabelach w Tabelach Z1, Z2, Z3, Z4, Z5, Z6 – stanowiących załączniki do Decyzji DZP-49/2023 z dnia 6 września 2023 r.

[57] dotychczasowe ustalenia zostały zebrane dla Strony w osobnej kolumnie.

[58] trudno przyjąć inną interpretację niż ta, iż Strona wiedziała jaką umową i na jakich warunkach zawarła w szczególności, że umowa podlega pod prawo obce.

W zakresie części transakcji strony [informacja prawnie chroniona]. *Dokumenty, w szczególności w postaci* [informacja prawnie chroniona] *te wraz z tłumaczeniami przysięgłymi znajdują się w aktach sprawy. W pozostałych przypadkach w zakresie transakcji z podmiotami zagranicznymi zastosowanie mają przepisy ogólne wyżej wskazanego Rozporządzenia.*
Jednocześnie wskazania wymaga, iż dane z „Tabel karowych" winny być przez organ opracowane na podstawie analizy przepisów prawnych prawa obcego właściwego dla danej transakcji.
Z uwagi na powyższe wnoszę o zwrócenie się przez organ do Ministra Sprawiedliwości Departamentu Współpracy Międzynarodowej i Praw Człowieka o udzielenie prawa obcego właściwego dla danej transakcji z podmiotem zagranicznym oraz wyjaśnienie obcej praktyki stosowania terminów zapłaty oraz pojęcia wymagalności: roszczenia oraz zapisów dotyczących siły wyższej jako przesłanki braku możliwości spełnienia świadczeń pieniężnych w terminie.

Zaznaczam, że ocena prawna w zakresie której leży analiza właściwych przepisów, czy to prawa krajowego, czy unijnego, czy obcego należy do organu, który jednostronnie rozstrzyga o prawach i obowiązkach strony w ramach władztwa administracyjnego. Z uwagi to, że organy działają na podstawie i w granicach prawa zobowiązane są stosować przepisy prawne i na ich podstawie wydawać decyzje. Zdaniem strony ten zakres wezwania mieści się nie w obowiązku strony wymienionym w art. 13f. ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (t.j. Dz.U.2023.1790 z dnia 05.09.2023 z późn. zm.), ale jest zadaniem organu i wiąże się z obowiązkiem subsumpcji norm prawnych dokonywanej przez organ administracyjny, czyli konieczności przyporządkowania stanu faktycznego sprawy pod odpowiednią normę prawną. To nie tylko techniczny element stosowania prawa, ale fundament praworządności działania administracji publicznej według zasady legalizmu.
Dostrzeżenia wymaga jednak to, że część wymienionych w „Tabelach karowych" transakcji dotyczy operacji realizowanych z podmiotami z tej samej grupy kapitałowej, do której należy strona, więc nie powinny być w ogólne uwzględnione przez organ mając na względzie nowelizację art. 13v ust. 2a pkt 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych z dnia 4 listopada 2022 r., która weszła w życie dnia 8 grudnia 2022r."

W piśmie na które powoływała się Strona tj. pierwsze pismo Strony datowane na 2 grudnia 2020 r. Strona wskazała, iż *„z uwagi na przepisy prawa międzynarodowego, w tym*

w szczególności przepisy Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I), przepisy ustawy, które modyfikują zobowiązania umowne są sprzeczne z prawem międzynarodowym oraz normami kolizyjnymi prawa właściwego dla zobowiązań umownych."

Zakres stosowania Rozporządzenia Rzym I – sprawy cywilne a sprawy administracyjne.

Prezes Urzędu wskazuje, iż rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) (Dz. U. UE. L. z 2008 r. Nr 177, str. 6 z późn. zm. dalej również jako „Rzym I") stanowi źródło prawa prywatnego międzynarodowego. Zgodnie z art. 1 ust. 1 Rzym I Rozporządzenie stosuje się do zobowiązań umownych w sprawach cywilnych i handlowych powiązanych z prawem różnych państw. **Rozporządzenia Rzym I nie stosuje się w szczególności do spraw skarbowych, celnych i administracyjnych.**

Rozporządzenie Rzym I reguluje zatem kwestie ustalania prawa właściwego, któremu podlegać będzie umowny stosunek zobowiązaniowy między podmiotami mającymi siedziby w różnych państwach lub w inny sposób powiązany z prawem różnych państw. Prawo właściwe dla umowy na podstawie Rozporządzenia Rzym I ma zastosowanie w szczególności do: a) jej wykładni; b) wykonywania wynikających z niej zobowiązań; c) w granicach uprawnień przyznanych sądowi przez prawo procesowe, skutków całkowitego lub częściowego niewykonania tych zobowiązań, łącznie z określeniem wysokości szkody, w zakresie, w jakim rozstrzygają o tym przepisy prawa; d) różnych sposobów wygaśnięcia zobowiązań oraz przedawnienia i utraty praw wynikającej z upływu terminów; e) skutków nieważności umowy (art. 12 Rzym I). Rozporządzenie Rzym I reguluje zatem stosunki umowne pomiędzy równorzędnymi podmiotami **i wprost wyłącza spod przedmiotu swojej regulacji sprawy administracyjne**.

Jednym z fundamentów systemu norm kolizyjnych w odniesieniu do zobowiązań umownych jest swoboda wyboru przez strony prawa właściwego. Zgodnie brzmieniem art. 3 ust. 1 w zw. z art. 1 Rozporządzenia Rzym I, umowa powiązana z prawem różnych państw podlega prawu wybranemu przez strony. Kierując się tym kryterium należy przyjąć, iż to poszczególne strony stosunku zobowiązaniowego decydują, czy umowę zawartą między nimi oceniać na podstawie prawa jednego z tych stron, czy też prawa państwa trzeciego.

Prezes Urzędu podkreśla, iż w przedmiocie transakcji handlowych w co do których miało zastosowanie prawo obce Prezes Urzędu wychodził z potwierdzonego w orzecznictwie sądowym założenia *„iż w postępowaniu zatorowym nie jest rozstrzygany spór cywilny. Przedmiotem takiego postępowania jest ustalenie, czy Strona postępowania nadmiernie opóźniała się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem, a contrario, czy terminowo regulowała świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy Zatorowej.* ***Skarżąca jako przedsiębiorąca musi wiedzieć jakie są ustalone z jej udziałem umowne terminy zapłaty, gdyż w oparciu o owe terminy dokonywane są płatności, wyliczane jest opóźnienie w spełnieniu świadczeń pieniężnych, zamieszczane są dane w księgach rachunkowych i podatkowych, czy też składane jest ministrowi właściwemu do spraw gospodarki sprawozdanie, o którym mowa w art. 13a Ustawy Zatorowej”***[59]. (podkreślenie Prezesa UOKIK)

Prezes UOKIK kierując się zasadą szybkości i prostoty postępowania (art. 12 k.p.a.), skorzystał z przyznanych mu na gruncie Ustawy narzędzi celem sprawnego realizowania zadań postawionych przed nim Ustawą[60] (art. 13f Ustawy) i wystąpił do Strony[61] o przekazanie informacji o transakcjach handlowych gdzie umowy realizowane były w oparciu o prawo obce.

Prezes UOKIK zaznacza również, iż art. 13f Ustawy wzorowany jest na art. 50 Ustawy UOKIK. W orzecznictwie do tego przepisu Ustawy UOKIK jednolicie przyjmuje się, iż:

„Obowiązkiem każdego przedsiębiorcy, do którego Prezes UOKiK zwróci się z żądaniem przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa UOKiK jest przekazanie wymaganej informacji. Żądanie udzielenia informacji skierowane przez Prezesa UOKiK w trybie art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji

[59] wyrok WSA w Warszawie z dnia 27 listopada 2024 r. V SA/Wa 705/24.

[60] w wyroku z dnia 27 marca 2025 r. WSA w Warszawie (V SA/Wa 2154/24) stwierdził, iż *„Prezes Urzędu został celem sprawnego realizowania zadań postawionych przed nim ustawą również wyposażony w stosowne narzędzia, m.in. wskazaną w art. 13f ustawy możliwość żądania przekazywania koniecznych informacji i dokumentów.*

[61] w wyroku w wyroku z dnia 27 marca 2025 r. V SA/Wa 2154/24 WSA w Warszawie aprobatę dla działania Prezesa UOKIK polegającego na zwróceniu się do podmiotu, który dane posiada na gruncie ustalania statusu przedsiębiorcy stwierdzając, iż *„Prezes UOKIK (…)Wychodził bowiem ze słusznego założenia, iż to przedsiębiorca najlepiej zna dotyczące go okoliczności, mające wpływ na ocenę statusu jego przedsiębiorstwa, w związku z tym jego oświadczenie - co do zasady - stanowi miarodajny dowód w tym względzie.”*

i konsumentów jest bowiem wiążące dla przedsiębiorcy. Należy jednocześnie zauważyć, że z uprawnienia do żądania od przedsiębiorcy informacji Prezes UOKiK może skorzystać zarówno w toku postępowania antymonopolowego, postępowania w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, jak i postępowania wyjaśniającego. Obowiązek, o którym mowa we wskazanym przepisie dotyczy przy tym nie tylko przedsiębiorców będących stroną postępowania. Działając na podstawie art. 50 ust. 1 wskazanej ustawy Prezes UOKiK może zobligować do udzielania informacji każdy podmiot mający status przedsiębiorcy."[62]

Prezes Urzędu podkreśla w sposób stanowczy, iż nie może ulegać wątpliwości, że informacje, których dotyczyło żądanie w szczególności co do poszczególnych terminów stosowanych w transakcjach handlowych ujęte są przez Stronę w księgach podatkowych. Prezes UOKIK posiada dodatkowe upoważnienie w art. 13g Ustawy do żądania informacji dotyczących tych ksiąg w szczególności całości lub części tych ksiąg oraz dowodów księgowych za pomocą środków komunikacji elektronicznej lub na informatycznych nośnikach danych.

Żaden z cytowanych wyżej przepisów jak również żaden z przepisów Ustawy w ogóle nie czyni rozróżnienia w tym zakresie pomiędzy transakcjami handlowymi zawartymi pod rządami prawa obcego i tymi zawartych na prawie polskim.

Prezes Urzędu prowadząc postępowania w sprawach nadmiernego opóźniania się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego z uwzględnieniem transakcji zawieranych z kontrahentami zagranicznymi analizuje transakcje handlowe zawarte pomiędzy przedsiębiorcami polskimi a kontrahentami zagranicznymi (tj. podmiotami które objęte są zakresem Ustawy). Stanowi to stałą praktykę organu, ukształtowaną od wszczęcia pierwszych postępowań w 2020 r. zgodnie z Ustawą. W decyzjach organ wskazuje, iż *„zgodnie z art. 2 pkt 7 Ustawy, jej przepisy stosuje się do transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są przedsiębiorcy z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej."*

Powyższe podejście zostało zaaprobowane zarówno w orzecznictwie sądów administracyjnych jak i w literaturze. *„Znaczenie praktyczne art. 2 pkt 7 Ustawy jest takie, że reżim komentowanej ustawy znajdzie zastosowanie wobec umów będących transakcjami*

[62] wyrok Sądu Okręgowego - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 29 czerwca 2023 r. XVII AmA 7/23.

handlowymi, które zostaną zawarte przez inne podmioty objęte ustawą także bezpośrednio z przedsiębiorcami zagranicznymi z tych państw." Wskazuje się również na 33 motyw Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (Dz. U. UE. L. z 2011 r. Nr 48, str. 1 z późn. zm. dalej również jako „Dyrektywa"), zgodnie z którym szybkie i skuteczne procedury ściągania należności powinny być dostępne dla wszystkich wierzycieli prowadzących działalność gospodarczą w UE zgodnie z zasadą niedyskryminacji ustanowioną w art. 18 TFUE.

Podsumowując Prezes UOKIK podkreśla, iż zakres postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych obejmuje zarówno przedsiębiorców z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskie (art. 2 pkt 7 Ustawy) oraz transakcje zawarte przez podmioty objęte Ustawą gdzie zastosowanie znajdzie prawo obce.

Prezes Urzędu zauważą, iż na wcześniejszym etapie niniejszego postępowania Strona przekazała już informacje dotyczące poszczególnych transakcji handlowych wystarczające zarówno do oceny czy w okresie objętym postępowaniem doszło do złamania zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych jak również do wymierzenia jednostkowych kar pieniężnych za poszczególne niespełnione lub spełnione po terminie świadczenie pieniężne.

Rozpatrując sprawę ponownie Prezes UOKIK chcąc wyjaśnić zarzuty sformułowane przez Stronę we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy występował do niej z wezwaniami w toku postępowania w tym również z wezwaniem z dnia 13 czerwca 2025 r. dotyczącym zarzutu naruszenia art. 6 i 8 k.p.a. poprzez brak uwzględnienia właściwości prawa obcego dla transakcji z podmiotami zagranicznymi.

Stanowisko Strony, iż zakres wezwania wykracza poza uprawnienia przyznane Prezesowi UOKIK w art. 13f wydaje się być o tyle formułowane w kontekście kreowania teoretycznych możliwości wzruszania wydanych decyzji, gdyż Strona na wcześniejszym etapie postępowania udzieliła żądanych od niej informacji w szczególności poprzez wypełnienie Tabeli nr 1 danymi dotyczącymi również transakcji handlowych zawartych co do których ma zastosowanie prawo obce.

Dane te w szczególności co do poszczególnych terminów stosowanych w transakcjach handlowych ujmowane są przecież również przez Stronę w księgach podatkowych. Ważkie jest, iż Prezes UOKIK posiada dodatkowe upoważnienie w art. 13g Ustawy do żądania informacji dotyczących tych ksiąg w szczególności całości lub części tych ksiąg oraz dowodów księgowych.

Działanie Prezesa UOKIK w postępowaniu w II instancji wywodzi się z zasady prowadzenia postępowań w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej i zmierzające do ponownego rozpoznania sprawy w jej całokształcie w szczególności zarzutów podniesionych przez Stronę. Działanie strony polegające na braku udzielenia informacji w przedmiocie treści co do których sama sformułowała zarzuty jest niezrozumiałe i jak się wydaje niekorzystne przede wszystkim dla niej samej.

W wyroku z dnia 9 września 2011 r. Naczelnego Sądu Administracyjnego II OSK 1700/10 stwierdził, iż

„Zaniechanie przedstawienia przez stronę dowodów, pomimo wezwania przez organ, wyłącza możliwość skutecznego podnoszenia zarzutu, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem wskutek naruszenia obowiązku organu wyjaśnienia okoliczności sprawy zgodnie z art. 7 i art. 77 KPA. W takiej sytuacji, gdy strona nie wskaże konkretnych okoliczności można z tego wywieść negatywne dla niej wnioski."

Aktualność powyższego stanowiska została również potwierdzona w sądownictwie administracyjnym na gruncie postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych:

„Dostępność dowodów w okolicznościach sprawy, nie oznacza jednak, że Organ miał za wszelką cenę gromadzić dokumenty źródłowe, skoro sama Strona postępowania nie przedstawiała w celu obalenia konkretnych poczynionych ustaleń dowodów źródłowych na twierdzenia przeciwne. Obowiązek wyjaśniania przez Organ okoliczności sprawy, nie jest sprzeczny z zasadą, że ciężar dowodu ostatecznie spoczywa na tym, kto z określonego faktu wywodzi dla siebie skutki prawne. Sądy wskazują, że zaniechanie przedstawienia przez Stronę dowodów, pomimo wezwania przez Organ, wyłącza możliwość skutecznego zarzutu, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem.[63]

[63] wyrok WSA w Warszawie z dnia 27 marca 2025 r. V SA/Wa 2154/24.

Prezes Urzędu zauważa, iż jak słusznie wskazano wskazuje się w orzecznictwie sądowym *„Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 10 października 2007 r., sygn. akt II GSK 172/07, wyraził pogląd, który Sąd rozpoznający sprawę niniejszą podziela, że nałożenie na organy prowadzące postępowanie administracyjne obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego nie zwalnia strony postępowania z lojalnego współudziału w realizacji tego obowiązku. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy nieudowodnienie określonej okoliczności faktycznej może prowadzić do rezultatów niekorzystnych dla strony.*

Powyższe stanowisko potwierdzają liczne przykłady z orzecznictwa, które akcentują, że obowiązki organów administracji publicznej w zakresie przeprowadzenia dowodów z urzędu celem odtworzenia prawdy obiektywnej nie sięgają tak daleko, by zwalniały stronę ze współudziału w zebraniu materiału dowodowego (por. wyroki NSA z: 17 lutego 2011 r., sygn. akt II GSK 273/10; 10 grudnia 2010 r., sygn. akt II OSK 1677/10). W ramach lojalnego współdziałania w celu wyjaśnianiu okoliczności faktycznych strona powinna przedstawić wszystkie informacje niezbędne do ustalenia stanu faktycznego sprawy, jak również udostępnić dowody znajdujące się w jej posiadaniu lub które tylko ona może przedstawić, potwierdzające okoliczności istotne dla merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy”[64].

Prezes UOKIK podkreśla iż czym innym są cywilnoprawne warunki na jakich transakcja handlowa została zawarta a czym innym są publicznoprawne skutki działań strony oceniane w ramach niniejszego postępowania.

Wniosek o zwrócenie się do Ministra Sprawiedliwości Departamentu Współpracy Międzynarodowej i Praw Człowieka

Strona wniosła o zwrócenie się przez Prezesa UOKiK do Ministra Sprawiedliwości Departamentu Współpracy Międzynarodowej i Praw Człowieka o udzielenie tekstów prawa obcego właściwego do danej transakcji z podmiotem zagranicznym oraz wyjaśnienie obcej praktyki stosowania terminów zapłaty oraz pojęcia wymagalności roszczenia oraz zapisów dotyczących siły wyższej jako przesłanki braku możliwości spełnienia świadczeń pieniężnych w terminie.

[64] Wyrok NSA z 5.12.2023 r., II GSK 616/20, LEX nr 3655447 (por. Wyrok NSA z 25.04.2024 r., II GSK 1235/22, LEX nr 3730908, Wyrok NSA z 16.05.2024 r., II GSK 425/21, LEX nr 3733574, Wyrok NSA z 21.05.2024 r., II GSK 540/21, LEX nr 3733677).

Tak postawiony wniosek nie zasługuje na uwzględnienie. Prezes Urzędu wskazuje, iż tak jak zostało to już wyjaśnione wyżej Prezes UOKIK realizując zasadę szybkości i prostoty postępowania (art. 12 k.p.a.) i korzystając z narzędzi przyznanych mu Ustawą w szczególności możliwości żądania informacji i dokumentów (art. 13f i 13g Ustawy) pozyskał już informacje o świadczeniach pieniężnych i datach ich spełnienia od Strony postępowania.

Prezes Urzędu wskazuje, iż w niniejszej decyzji w jej części Zasady i sposób weryfikacji przez Prezesa Urzędu zebranego w toku postępowania obu instancji materiału dowodnego zostały opisane czynności podejmowane przez Prezesa UOKIK w celu weryfikacji materiału dowodowego zebranego w sprawie. W szczególności zostały tam w sposób szczegółowy opisane działania w których organ dokonywał porównywania i analizy otrzymanych od Strony informacji w Tabeli nr 1 z księgami podatkowymi Strony, plikami JPK_VAT, JPK_WB, fakturami czy umowami.

Prezes Urzędu wskazuje, iż przedłożone przez Stronę we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy i piśmie z dnia 22 maja 2024 r. dokumenty na okoliczność podlegania transakcjom handlowym Strony i konkretnych kontrahentów prawu obcemu w szczególności ogólne warunki sprzedaży dla poszczególnych spółek również nie stoją w sprzeczności z ustaleniami poczynionymi w ramach niniejszego postępowania.

Prezes Urzędu wskazuje, iż trudnym do zaakceptowania i nielogicznym jest stanowisko Spółki, która jako duży przedsiębiorca od wielu lat działający na rynku zawiera tysiące umów, w tym umów do których ma zastosowanie prawo obce, odbiera i wystawia faktury, dokonuje dziesiątek tysięcy płatności, prowadzi księgi podatkowe i rozlicza podatki a w ramach postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w wykonaniu wezwania będącego realizacją następstwem podjętej przez organ działalności zmierzającej do rozpoznania zarzutów własnych Strony postępowania sformułowanych we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy nie weryfikuje dotychczas podanych przez siebie danych w zakresie składanych przez siebie wniosków[65].

Prezes Urzędu ponownie przywołuje w tym zakresie stanowisko sądów administracyjnych, które stwierdzały, iż:

„Skarżąca jako przedsiębiorąca musi wiedzieć jakie są ustalone z jej udziałem umowne terminy zapłaty, gdyż w oparciu o owe terminy dokonywane są płatności, wyliczane

[65] równocześnie szczegółowo opisując *„procedurę”* jak powinna wyglądać taka weryfikacja oraz wskazując na stosowne akty prawa.

jest opóźnienie w spełnieniu świadczeń pieniężnych, zamieszczane są dane w księgach rachunkowych i podatkowych, czy też składane jest ministrowi właściwemu do spraw gospodarki sprawozdanie, o którym mowa w art. 13a Ustawy Zatorowej"[66]. (podkreślenie Prezesa UOKIK)

Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu wskazuje, iż nie ma racji Strona zarzucając, iż Prezes Urzędu naruszył art. 6 k.p.a. i 8 k.p.a. poprzez braku uwzględnienia właściwości prawa obcego dla transakcji z podmiotami zagranicznymi. W szczególności Prezes UOKIK uwzględnia przepisy Rozporządzenia Rzym I realizuje jednak przy tym zasadę szybkości i prostoty postępowania (art. 12 k.p.a.) i korzysta z narzędzi przyznanych mu Ustawą w szczególności możliwości żądania informacji i dokumentów (art. 13f i 13g Ustawy).

Prezes UOKIK wskazuje, iż niniejszej sprawie oceniał terminowość spełniania przez Skarżącą świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych poddanych prawu obcemu, wyłącznie pod kątem dotrzymania umownego terminu zapłaty uzgodnionego przez strony[67].

Prezes Urzędu ponownie podkreśla, iż Strona **skutki** opóźnień należy oceniać na gruncie prawa administracyjnego. Strona postępowania prowadząc działalność na terenie Polski obowiązana jest do przestrzegania przepisów prawa polskiego, w tym prawa polskiego publicznego. Z tego też względu na Spółce zgodnie z ustawą o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych ciąży **zakaz nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych**. W przypadku bowiem nieprzestrzegania zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w transakcjach handlowych Spółka popełnia delikt administracyjny.

Prezes UOKIK ponownie podkreśla, iż Rozporządzenie Rzym I reguluje stosunki umowne pomiędzy równorzędnymi podmiotami i **wprost wyłącza spod przedmiotu swojej regulacji sprawy administracyjne** (art. 1 ust. 1 Rzym I). O ile zatem poprzez wybór prawa obcego strony mogą poddać zobowiązanie umowne określonemu systemowi prawnemu o tyle **skutki niedotrzymania umownego terminu zapłaty uzgodnionego przez strony mogą zostać ocenione na gruncie prawa administracyjnego w postaci sankcji za złamanie zakazu** nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Ustawa zawiera bowiem wyraźne przepisy dotyczące zakresu jej stosowania w szczególności art. 2 ust. 7 i poddanie na gruncie prawa cywilnego stosunku prawnego pod prawo obce zgodnie z art. 3 ust. 1 Rozporządzenia Rzym I nie wyłącza przepisów prawa administracyjnego celem których jest

[66] wyrok WSA w Warszawie z dnia 27 listopada 2024 r. V SA/Wa 705/24.

[67] por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 27 listopada 2024 r. V SA/Wa 705/24.

zwalczanie opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych, aby zapewnić właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

Wniosek o zwrócenie się do Ministra Sprawiedliwości Departamentu Współpracy Międzynarodowej i Praw Człowieka nie zasługuje zatem na uwzględnienie.

XX. Zarzut naruszenia art. 80 k.p.a. poprzez poprzestanie wyłącznie na informacjach uzyskanych przez UOKiK i nieuwzględnieniu wniosków dowodowych Strony z pisma z dnia 2 grudnia 2020 r. i 22 grudnia 2020 r.

Zarzut naruszenia art. 7 k.p.a. w zw. z art. 7a k.p.a. w zw. z art. 77 § 1 k.p.a. i art. 78 k.p.a. poprzez zaniechanie przeprowadzenia rzetelnego postępowania dowodowego, niepodjęcie wszelkich niezbędnych czynności, które mogłyby przyczynić się do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, rozpatrzenie sprawy z pominięciem ciążącego na organie obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego wskutek czego wydano decyzję, która narusza słuszny interes przedsiębiorcy (pkt III Wniosku).

Powyższy zarzut Strona uzasadniła wskazując, że *„dowody, których Prezes Urzędu w postanowieniu z dnia 16 czerwca 2023 r. odmówił przeprowadzenia mają istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy w szczególności:*

a) w zakresie wykazania, że do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę doszło na skutek działania siły wyższej;

b) umożliwienia Stronie wypowiedzenia się o okolicznościach sprawy na rozprawie administracyjnej, uzgodnienia interesów Strony, złożenia przez Stronę stosownych wyjaśnień i dowodów, które jedynie z szerokim omówieniem osób reprezentujących Stronę mogą doprowadzić do wyjaśnienia stanu sprawy,

c) *oceny wpływu pandemii na możliwość terminowego spełnienia świadczeń przez Stronę i ustaleń z kontrahentami w zakresie zmiany warunków umów, w tym płatności Strony za należności poprzez przesłuchanie świadków – reprezentantów kontrahentów oraz przesłuchanie w charakterze strony* [informacja prawnie chroniona] *prowadził rozmowy z kontrahentami i uzgadniał zmianę warunków współpracy w trakcie pandemii koronawirusa.”*

Jak wskazała Strona w pkt III Wniosku uchybienia organu miały dotyczyć naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów (art. 80 k.p.a.) oraz nierzetelnego przeprowadzenia postępowania dowodowego z niezasadnym pominięciem dowodów zgłoszonych przez Stronę (art. 7 k.p.a. w zw. z art. 7a k.p.a. w zw. z art. 77 § 1 k.p.a. i art. 78 k.p.a.). W pierwszej kolejności argumentacja Strony zmierza do wykazania, iż powyższe uchybienia organu w istocie uniemożliwiły jej wykazanie, iż w sprawie spełniona została przesłanka odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, określona w przepisie art. 13v ust. 7 Ustawy.

Odnosząc się do powyższego Prezes Urzędu ponownie wskazuje, że w toku postępowania pierwszoinstancyjnego występował do Strony o przedstawienie i należyte udokumentowanie okoliczności uzasadniających odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Przy piśmie z dnia 28 października 2020 r. (k. 1-20 akt DZP.93.71.2020, tom I) Prezes Urzędu pouczył Stronę o okolicznościach uzasadniających odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej oraz wezwał Stronę, w przypadku posiadania przez nią wiedzy co do okoliczności opisanych m. in. w treści art. 13v ust. 7 Ustawy, do wykazania wystąpienia tych okoliczności, należytego ich uzasadnienia oraz złożenia dokumentacji potwierdzającej ich zaistnienie.

W odpowiedzi z dnia 2 grudnia 2020 r. (k. 31-49 akt DZP.93.71.2020, tom I) Strona wyjaśniła, że *„opóźnienia ze spełnianiem świadczeń pieniężnych były wynikiem okoliczności niezawinionych przez Stronę postępowania, a dotyczących w szczególności działania siły wyższej, jaką w stosunku do Strony postępowania było wystąpienie epidemii wirusa SARS-Cov-2”*. Następstwem epidemii i wprowadzonego stanu zagrożenia epidemiologicznego, a następnie stanu epidemii było wystąpienie okoliczności, które spowodowały opóźnienia w płatnościach Strony, tj.:

1) *„spadek obrotów w wysokości* [informacja prawnie chroniona] *w miesiącach kwietniu i maju 2020 r. w porównaniu do analogicznych miesięcy w 2019 r.”,* jako dowód w tym zakresie Strona załączyła zestawienie obrotów spółki Paccor Polska Sp. z o.o. w okresie od 1 kwietnia do 31 maja 2019 r. i 2020 r. z wyłączeniem aktywów trwałych;
2) *„spadek przychodów od kwietnia 2020 r. tj. od pierwszego pełnego miesiąca wystąpienia w Polsce epidemii wirusa Sars-CoV-2 do ostatniego okresu objętego niniejszym postępowaniem”*, dla udowodnienia tej okoliczności Strona załączyła do pisma zestawienie przychodów Spółki ze sprzedaży w okresie od marca 2020 r. do sierpnia 2020 r. w formie elektronicznej;
3) spadek produkcji *„spowodowany* [informacja prawnie chroniona]*”*; Strona wyjaśniła w tym zakresie, iż część zakładów kontrahentów została czasowo zamknięta, ze względu na spadek podaży klienci Strony opóźniali dokonywanie zamówień oraz

dokonywanie płatności, z uwagi na brak surowców dostawy dokonywane przez dostawców opóźniały się, natomiast dostawcy sami występowali do Strony z prośbami o opóźnienia w zapłacie faktur, gdyż nie byli w stanie terminowo wykonać swoich zobowiązań wobec Strony;

4) ograniczenia w transporcie, które uniemożliwiły dostawy do klientów lub je opóźniły w wyniku czego płatności dokonywane były przez klientów Strony z opóźnieniem, co opóźniało płatności dokonywane przez Stronę na rzecz jej wierzycieli;
5) konieczność [informacja prawnie chroniona]powodowało „[informacja prawnie chroniona]*zarówno podczas produkcji jak również pracy biurowej poprzez konieczność wykonywania pracy zdalnej, w tym również osób zajmujących się regulowaniem zobowiązań finansowych Spółki”*, Strona wskazała dalej, że w okresie [informacja prawnie chroniona] co w połączeniu z sezonem urlopowym oraz zwiększoną zachorowalnością pracowników było czynnikiem opóźniającym regulowanie zobowiązań, a to ze względu na obowiązujący w strukturze Spółki [informacja prawnie chroniona] i ograniczoną liczbę osób posiadających akredytację do akceptowania przelewów.

Sformułowany przy tym samym piśmie wniosek dowodowy dotyczył przesłuchania świadków – przedstawicieli kontrahentów Strony na okoliczność „[informacja prawnie chroniona]”

Przy piśmie z dnia 22 grudnia 2020 r. (k. 51-59 akt DZP.93.71.2020, tom I) Strona sprecyzowała wniosek dowodowy zgłoszony przy piśmie z dnia 2 grudnia 2020 r. (k. 31-45 akt DZP.93.71.2020, tom I) i wniosła o przesłuchanie członka zarządu Spółki na okoliczność *„wystąpienia u Strony siły wyższej w postaci epidemii wirusa SARS-CoV-2, co skutkowało trudną sytuacją finansową i opóźnieniami Strony w płatnościach na rzecz kontrahentów, ustaleń istniejących pomiędzy kontrahentami i Stroną, które warunkowały spełnienie świadczenia pieniężnego, rzeczywistego terminu spełnienia świadczenia pieniężnego, próśb kierowanych przez kontrahentów do Strony o dokonywanie późniejszych płatności, wystąpienia opóźnienia w wykonaniu świadczenia pieniężnego przez Stronę z przyczyn niezależnych od niej”*.

Kolejnym wezwaniem z dnia 3 sierpnia 2021 r. (k. 96-105 akt DZP.93.71.2020, tom I) Prezes Urzędu wezwał Stronę do wskazania, *„czy w stosunku do Strony w okresie objętym niniejszym postępowaniem wystąpiły okoliczności mające wpływ na wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej, w postaci zdarzenia przyjmującego charakter siły wyższej, mającego wpływ na wystąpienie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę.”* Prezes Urzędu wskazał w dalszej części wezwania,

iż w przypadku powołania się Spółki na okoliczność siły wyższej w ramach postępowania, niezbędnym jest *„wskazanie i udowodnienie wystąpienia zdarzenia wyczerpującego zakres pojęciowy „siły wyższej" oraz wskazanie i udowodnienie związku przyczynowo - skutkowego pomiędzy wystąpieniem takiego zdarzenia, a niespełnieniem lub spełnieniem po terminie świadczeń pieniężnych przez Stronę w okresie objętym postępowaniem"*. Prezes Urzędu przedstawił także wynikającą z linii orzeczniczej Sądu Najwyższego definicję „siły wyższej".

Przy piśmie z dnia 10 września 2021 r. (k. 108-111 akt DZP.93.71.2020, tom I) Strona wyjaśniła, iż „w okresie objętym postępowaniem wystąpiły okoliczności w postaci zdarzenia przyjmującego charakter siły wyższej, mającego wpływ na spełnianie świadczeń pieniężnych przez Stronę" i jednocześnie wystąpiła o przedłużenie terminu do wykazania i udowodnienia wystąpienia zdarzenia wyczerpującego zakres pojęciowy „siły wyższej" oraz *„wykazania i udowodnienia związku przyczynowo - skutkowego pomiędzy wystąpieniem takiego zdarzenia"*.

Przy piśmie z dnia 29 września 2021 r. (k. 114-120 akt DZP.93.71.2020, tom I) Strona przedstawiła stanowisko odnoszące się do *„wystąpienia siły wyższej, która miała bezpośredni wpływ na okoliczności związane z przedmiotem tego postępowania."* Wskazała zatem, iż *„W roku 2021 wskutek pandemii koronawirusa dotkliwie odczuła istotne opóźnienia w spływie należności handlowych"* od kontrahentów zewnętrznych jak i spółek powiązanych. Udział należności przeterminowanych [informacja prawnie chroniona]. Spółka przedstawiła zestawienie obejmujące okres od kwietnia do września 2020 r. z którego wynika, iż w poszczególnych miesiącach tego okresu [informacja prawnie chroniona]. Następnie Spółka wskazała, że w wyniku wprowadzenia od 16 marca 2020 r. stanu zagrożenia epidemiologicznego w Polsce *„znacząco ucierpiały obroty naszych klientów (…) doprowadzając do zachwiania płynności naszych klientów co uniemożliwiło terminową spłatę wierzytelności"*. Strona przedstawiła przy piśmie korespondencję prowadzoną z dwoma kontrahentami w przedmiocie rozłożenia spłaty wymagalnych wierzytelności na dłuższy okres, co w jej ocenie miało wpływ na bieżącą płynność Paccor Polska Sp. z o. o. oraz na zdolność terminowego regulowania zobowiązań handlowych. Z kopii korespondencji mailowej z dnia 16 kwietnia 2020 r., prowadzonej z pracownikiem spółki [informacja prawnie chroniona] wynika, że [informacja prawnie chroniona] W dalszej części stanowiska Strona wskazała na [informacja prawnie chroniona] w stosunku do analogicznego okresu w roku ubiegłym. W tym zakresie Spółka przedstawiła zestawienie sprzedaży w okresie od 1 kwietnia do 31 maja 2019 r. i 2020 r. z wyłączeniem sprzedaży aktywów trwałych, z którego wynika, że [informacja prawnie chroniona]. Strona wskazała dalej, że zmuszona była skorzystać z [informacja prawnie chroniona]W ocenie Spółki opisane w stanowisku z dnia 29

września 2021 r. okoliczności, będące bezpośrednim lub pośrednim następstwem pandemii koronawirusa, stały się przyczyną opóźnień w zapłacie na rzecz kontrahentów Spółki.

Prezes Urzędu, kierując do Strony za pismem z dnia 16 czerwca 2023 r. Zawiadomienie wraz z uzasadnieniem postawionego zarzutu, poinformował, iż nie ma podstaw do przyjęcia, że przyczyną niespełnienia przez Stronę w terminie świadczeń pieniężnych w stosunku do kontrahentów w okresie objętym postępowaniem, mogło być działanie siły wyższej w postaci stanu epidemii, bowiem nie zostały spełnione przesłanki, o których mowa w art. 13v ust. 7 Ustawy. W treści pisma szeroko wypowiedział się w zakresie definicji siły wyższej na gruncie Ustawy i postępowań w sprawach zatorów płatniczych oraz ustaleń faktycznych poczynionych w tym zakresie w toku postępowania pierwszoinstancyjnego. W odpowiedzi z dnia 14 sierpnia 2023 r. Strona nie zgodziła się ze stanowiskiem Prezesa Urzędu w i wskazała, że zgodnie z przepisem art. 13v ust. 7 Ustawy przesłanką zastosowania odstąpienia od zastosowania kary pieniężnej „jest zajście działania siły wyższej", a pandemia *„jest wymienia w doktrynie prawniczej zgodnie jako jeden z klasycznych przypadków siły wyższej , uzasadniający zmianę treści umów."*

Postanowieniem z dnia 16 czerwca 2023 r. Prezes Urzędu odmówił: przeprowadzenia rozprawy, dopuszczenia i przeprowadzenia dowodu z zeznań świadków w formie ustnej – reprezentantów ponad 100 kontrahentów Strony, przeprowadzenia dowodu z przesłuchania Strony [informacja prawnie chroniona]. W obszernym uzasadnieniu postanowienia odniósł się do tez dowodowych, których realizacji miałyby służyć zgłoszone dowody oraz przedstawił pełną ocenę zasadności wniosku Strony, dokonaną na tle materiału dowodowego zebranego w sprawie. W tym zakresie ustalił, że żądanie przeprowadzenia dowodów z przesłuchania świadków – kontrahentów Strony oraz wysłuchania Strony – członka zarządu Paccor Polska Sp. z o.o., dotyczy okoliczności stwierdzonych innymi dowodami lub nie mających znaczenia dla sprawy i nie uwzględnił żądania Strony.

W postępowaniu prowadzonym w II instancji Prezes UOKIK wobec zgłoszonych zarzutów we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy pismem z dnia 13 czerwca 2025 r. wezwał Stronę do *„udzielenia informacji, czy Strona w okresie objętym postępowaniem lub bezpośrednio przed nim kierowała do swoich dostawców pisma lub podejmowała inne działania, poprzez które powoływała się na wystąpienie siły wyższej jako przyczynę braku możliwości spełniania świadczeń pieniężnych objętych niniejszym postępowaniem w ustalonym terminie zapłaty, dokonywała z tego powodu zmiany umownych terminów zapłaty czy też ograniczała lub wstrzymywała wcześniej złożone zamówienia, jeśli tak to prosimy o przesłanie korespondencji lub dokumentów potwierdzających ten fakt (umów,*

oświadczeń, porozumień, aneksów do umów, dokumentów potwierdzających fakt dokonania ustnych ustaleń w tym zakresie, np. korespondencja mailowa, itp.).”

Strona w piśmie z dnia 31 lipca 2025 r. Strona wskazałą, iż *„W wypełnieniu zobowiązania z punktu 12. wezwania, strona postępowania oświadcza, iż w pierwszych pismach bezpośrednio po wszczęciu postępowania przez Prezesa UOKIK złożono szereg wniosków dowodowych odnoszących się do wpływu siły wyższej na płatności strony względem swoich kontrahentów. Przeze wszystkim złożono wniosek o przesłuchanie 103 świadków - przedstawicieli kontrahentów oraz o* [informacja prawnie chroniona]. *Powyższe wnioski zostały oddalone przez organ i nie przesłuchano świadków.*

Na obecnym etapie postępowania organ wzywa do wykazania okoliczności, pomimo wcześniejszego oddalenia kluczowych tej kwestii wniosków dowodowych strony. W tym względzie stanowisko organu jawi się jako wewnętrznie sprzeczne, gdyż z jednej strony Prezes UOKIK odmawia przeprowadzenia wniosków dowodowych na tę samą okoliczność, a z drugiej strony na późniejszym etapie postępowania żąda wykazania za pomocą innych środków dowodowych.”
Strona podniosła, iż *„mając na uwadze powyższe na obecnym etapie postępowania strona ponawia złożone wnioski z osobowych źródeł dowodowych złożone w piśmie z dnia 1 grudnia 2020 r.”*
Wobec ponowienia złożonych wniosków z osobowych źródeł dowodowych złożonych w piśmie z dnia 1 grudnia 2020 r. Prezes UOKIK wydał postanowienie z dnia 28 sierpnia 2025 r. w którym odmówił przeprowadzenia dowodów zawnioskowanych ponownie przez Stronę.

Odnosząc się do zarzutu opisanego powyżej Prezes Urzędu w pierwszej kolejności wskazuje, że sytuacja finansowa w jakiej znajdowała się Strona w okresie objętym postępowaniem oraz w miesiącach poprzedzających została w sposób jednoznaczny wykazana zarówno dokumentami przedstawionymi przez Stronę w toku postępowania, jak i dowodami dopuszczonymi z urzędu a pochodzącymi od samej Strony, tj. roczne sprawozdanie z działalności Paccor Polska Sp. z o.o. za rok 2019 r., roczne sprawozdanie z działalności Paccor Polska Sp. z o.o. za rok 2020 r., sprawozdanie finansowe Paccor Polska Sp. z o.o. za rok 2020 r., uchwała nr 2 Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników Paccor Polska sp. z o.o. z siedzibą w Siemianowicach Śląskich z dnia 1 lipca 2020 r. w sprawie: przeznaczenia zysku osiągniętego przez Spółkę w roku obrotowym 2019 oraz dywidendy dla Wspólnika. Z dokumentów tych wynika, że [informacja prawnie chroniona] - roczne sprawozdanie z działalności Paccor Polska Sp. z o.o. za rok 2020 r.

W tym samym dokumencie Strona zdiagnozowała także ewentualne obszary ryzyka dla jej działalności wynikające w pandemii koronawirusa i wskazała, że w obszarze łańcucha dostaw *„Pomimo panującej pandemii koronawirusa Spółce udało się zachować ciągłość dostaw surowca, co pozwoliło utrzymać produkcję na wymaganym poziomie."* Odnośnie do sprzedaży *„Regulacje państwowe wprowadzające obowiązkowe zamknięcie lokali gastronomicznych jak również ograniczony dostęp do punktów handlowych doprowadziły do spadku przychodów."* Dalej przedstawiła podjęte działania „Zarząd podjął szereg działań mających na celu zabezpieczenie działalności operacyjnej przed ryzykiem zaistnienia ogniska zakażeń na terenie zakładów w obu oddziałach. Zabezpieczono zapas dodatkowych środków higienicznych i wprowadzono zaostrzony rygor utrzymania czystości, wydano zarządzenia regulujące ruch pracowników i gości na terenie zakładu, oddelegowano pracowników do pracy zdalnej. Zabezpieczono z dostawcami ciągłość dostaw surowców. Wprowadzono rygorystyczny monitoring kondycji finansowej klientów celem ograniczenia ryzyka spływu należności. W maju 2020 Zarząd podjął decyzję [informacja prawnie chroniona]

Ww. dokumenty określają stabilną sytuację ekonomiczną Spółki w 2020 r., **z wypracowanym na koniec roku bilansowego zyskiem brutto i netto wyższym niż w roku poprzednim oraz wyższą w porównaniu do poprzedniego roku sumą bilansową**, co wbrew twierdzeniom Strony, pozwalało na terminowe regulowanie zobowiązań. Na marginesie Prezes Urzędu wskazuje, że w przedstawionej w toku postępowania pierwszoinstancyjnego argumentacji zmierzającej do wykazania wpływu siły wyższej na działalność Spółki w okresie objętym postępowaniem, Spółka posłużyła się tylko tymi danymi finansowymi, które wykazywały niekorzystne dla niej zmiany wskaźników finansowych (spadek sprzedaży, wzrost udziału należności przeterminowanych w całkowitej wartości należności) należności przeterminowanych w całkowitej wartości należności). Spółka nie używała czy też nie wypowiedziała się w zakresie wskaźników finansowych, które wykazywały korzystną dla niej zmianę w porównaniu do roku poprzedniego, czy też przeznaczenia w lipcu 2020 r. (a więc w okresie objęty postępowaniem) niemalże całego zysku z 2019 roku na wypłatę dywidendy.

Wnioskowany przez Spółkę dowód w postaci przesłuchania świadków – kontrahentów Strony oraz wysłuchania samej Strony zmierzać miał do wykazania ***„wpływu pandemii na możliwość terminowego spełnienia świadczeń przez Stronę i ustaleń z kontrahentami w zakresie zmiany warunków umów, w tym płatności Strony za należności (…)"***. W tym zakresie Prezes Urzędu wskazuje, że Strona wielokrotnie w toku

postępowania pierwszoinstancyjnego wzywana była do przedstawienia szczegółowych danych dotyczących umownych terminów zapłaty oraz daty spełnienia poszczególnych świadczeń pieniężnych będących ostatecznie przedmiotem zaskarżonego rozstrzygnięcia. Zakres żądanych danych został sformułowany w tytułach kolumn Tabeli nr 1 (kolumna L „Termin płatności według umowy (data, format: DD.MM.RRRR)", kolumna Q „Data zapłaty za fakturę/dowód zakupu (format DD.MM.RRRR)") oraz objaśnieniach do Tabeli nr 1. Strona wyżej wymienione dane przedstawiła przy piśmie z dnia 2 grudnia 2020 r. (k. 49 akt DZP.93.71.2020, płyta CD, tom I), a w toku postępowania uzupełniała swoje oświadczenie i przedstawiała dodatkowe dokumenty. Dodatkowo przedstawione przez Stronę oświadczenie (Tabela nr 1) było następnie konfrontowane z danymi przedstawionymi w plikach JPK_VAT i JPK_WB oraz dokumentami źródłowymi, a w przypadku wątpliwości Strona przedstawiała kolejne wyjaśnienia i dokumenty.

Uzupełniająco Prezes Urzędu pragnie podkreślić, iż w toku uzupełniającego postępowania dowodowego przeprowadzonego w związku ze złożeniem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, wystąpił do kontrahentów Strony, wobec których w zaskarżonym rozstrzygnięciu zastosował maksymalny termin zapłaty, o wskazanie m. in. umownych terminów zapłaty świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych ze Stroną, a objętych niniejszym postępowaniem. Odpowiedzi kontrahentów wskazywały terminy zapłaty tożsame z oświadczeniem Strony przedstawionym w Tabeli nr 1 lub wskazanym w dokumencie źródłowym. Jedynie kontrahent - [informacja prawnie chroniona], przy piśmie z dnia 2 października 2024 r. wskazał, że [informacja prawnie chroniona]" Kontrahent ten wskazał umowne terminy zapłaty świadczeń pieniężnych na rzecz Strony późniejsze niż wynikało to z Tabeli nr 1. Wobec takich ustaleń Prezes Urzędu zmienił swoje rozstrzygnięcie w odniesieniu do transakcji handlowych zawartych przez Stronę z [informacja prawnie chroniona] uznając je za spełnione w terminie.

Pozostali kontrahenci Strony w swoich odpowiedziach na wezwanie organu nie powoływali się na okoliczności związane z pandemią, które miałyby prowadzić do zmiany ustaleń w zakresie terminów zapłaty poszczególnych świadczeń pieniężnych.

Z kolei przedstawione przy piśmie Strony z dnia 29 września 2020 r. (k. 114-120 akt DZP.93.71.2020, tom I) kopie korespondencji prowadzonej z przedstawicielami dwóch podmiotów: [informacja prawnie chroniona]dotyczą należności Strony. Prezes Urzędu wskazuje, że w odniesieniu do świadczeń pieniężnych należnych Stronie od [informacja prawnie chroniona], na podstawie Tabeli nr 2 – Należności organ ustalił, że termin zapłaty

zostały [informacja prawnie chroniona] (Tabela nr 2 – Należności, lp. 1327, 1560, 2470, 2492, 2690, 2722, 2976, 2982, 3002, 3030).

W ocenie Prezesa Urzędu brak wpływu pandemii koronawirusa na sytuację ekonomiczną Spółki w stopniu uniemożliwiającym terminową realizację zobowiązań[68] oraz umowne terminy zapłaty świadczeń pieniężnych objętych niniejszym postępowaniem ustalone w toku postępowania administracyjnego, znajdują potwierdzenie w zebranym materiale dowodowym. Należy podkreślić, iż Strona nie doznała utrudnień w dokumentowaniu istotnych w sprawie okoliczności, na bieżąco informowana była o ustaleniach Prezesa Urzędu, w razie wystąpienia wątpliwości – wzywana była do przedstawiania dodatkowych wyjaśnień i dokumentów i-co należy podkreślić- z uprawnień tych korzystała. **Należy zatem ponownie podkreślić, że okoliczności na jakie mieliby być słuchani zgłoszeni świadkowie oraz Strona zostały w sposób dostateczny wykazane innymi dowodami.**

Zdaniem Strony odmowa dopuszczenia dowodu z opinii biegłego z zakresu księgowości oraz opinii biegłego z zakresu bankowości, mającej za przedmiot: sprawdzenie ksiąg rachunkowych Spółki; zbadania, czy faktury na podstawie których następowała płatność spełniały wymogi wynikające z prawa powszechnie obowiązującego, w szczególności ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług; czy wartość niespełnionych lub spełnionych po terminie przez Stronę świadczeń pieniężnych jest równa lub mniejsza od wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę; badanie w dokumentach bankowych, kiedy nastąpiło rzeczywiste polecenie przelewu, a kiedy nastąpiło zaksięgowanie przelewu, jeżeli data ta nie jest tożsama, jakimi okolicznościami rozbieżność ta była podyktowana, czy okoliczności wynikały z przyczyn niezależnych od Strony; zbadania, czy datą dokonania operacji jest data dokonania polecenia zapłaty; zbadania, czy istniały okoliczności powodujące, że księgowanie musiało nastąpić w innym dniu, charakteru transakcji handlowej uwzględnionej przez Prezesa Urzędu do obliczenia kary, czy stanowi ona sprzedaż towarów lub usług i czy rzeczywiście została zapłacona w terminie podanym przez Prezesa Urzędu, „wynikała jedynie z uznaniowej decyzji Prezesa Urzędu nie popartej przekonującą argumentacją".
Prezes Urzędu wskazuje, że analiza materiału dowodowego w niniejszym postępowaniu sprowadzała się do weryfikacji informacji uzyskanych od Strony w formie tabelarycznej o zawieranych przez nią transakcjach handlowych, w których występuje jako dłużnik zobowiązany do spełnienia świadczenia pieniężnego oraz uzgadnianych przez nią terminach

[68] w szczególności w takim stopni, aby do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek działania siły wyższej.

zapłaty świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem, a także datach i sposobach zapłaty (Tabela nr 1). Dane te były weryfikowane z danymi zawartymi w prowadzonej ewidencji podatkowej – w plikach JPK_VAT oraz dokumentami źródłowymi i z wyciągami bankowymi – zawartymi w plikach JPK_WB oraz dokumentami źródłowymi. Prezes Urzędu w tym miejscu ponownie podkreśla, że istotną okolicznością pozostaje ustawowy obowiązek prowadzenia ksiąg rachunkowych rzetelnie, bezbłędnie, sprawdzalnie i bieżąco.[69] Księgi rachunkowe uznaje się za rzetelne, jeżeli dokonane w nich zapisy odzwierciedlają stan rzeczywisty. Stosownie do art. 193 ordynacji podatkowej dowody z ksiąg podatkowych stanowią dowód, tego co zostało w nich zawarte, w przypadku ksiąg prowadzonych rzetelnie i niewadliwie. Rejestry VAT stanowią księgi pomocnicze, będące uszczegółowieniem i uzupełnieniem zapisów związanych z podatkiem od towarów i usług na kontach księgi głównej. Z tego względu, rejestr VAT stanowiący część księgi rachunkowej korzysta z domniemania rzetelności i autentyczności ksiąg rachunkowych oraz wiarygodności danych w nich zawartych.

Następnie Prezes Urzędu wskazuje, iż wbrew twierdzeniom Strony zbadał szczegółowo wartość niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę świadczeń pieniężnych, a to w odniesieniu do wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych oraz otrzymanych przez Stronę po terminie. Prezes Urzędu ponownie wskazuje, że wezwaniem z dnia 3 sierpnia 2021 r. zobowiązał Stronę postępowania do przekazania informacji o łącznej sumie wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez Stronę, wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, tj. czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r., a w przypadku, gdy ich łączna wartość będzie równa lub większa od wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie przez Stronę w okresie objętym postępowaniem - przekazania szczegółowych informacji o świadczeniach poprzez wypełnienie tabeli stanowiącej załącznik do wezwania - Tabela nr 2 („Tabela Należności") (k. 96-105 akt DZP.93.71.2020, tom I).
Prezes Urzędu wskazuje, iż tak jak zostało to opisane w pkt XVI niniejszej decyzji nawet przyjęcie do porównania o którym mowa w art. 13v ust. 6 Ustawy wszystkich świadczeń[70] przedstawione przez Stronę jako suma nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie w okresie objętym niniejszym postępowaniem prowadziło do wniosków, iż suma ta jest niższa niż wartość niespełnionych lub spełnionych po terminie przez stronę postępowania świadczeń pieniężnych, za które obliczono jednostkowe kary.

[69] art. 24 ust. 1 Ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 120 z późn. zm., dalej „ustawa o rachunkowości").

[70] bez dokonywania ich analizy.

Działania organu w przedmiotowym zakresie nie wymagają wiadomości specjalnych i mogą być przeprowadzone poprzez dokonanie stosownych obliczeń na podstawie otrzymanych od Strony informacji w szczególności danych pochodzących z ksiąg podatkowych.

Suma świadczeń pieniężnych nieotrzymanych oraz otrzymanych przez Stronę po terminie stanowi kwotę mniejszą od wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych przez Stronę z opóźnieniem w okresie objętym postępowaniem, okoliczność ta została potwierdzona zebranym w sprawie materiałem dowodowym, zatem kolejny dowód w postaci ekspertyzy biegłego zmierzałby jedynie do przedłużenia postępowania.

Odnosząc się do zarzutu Wniosku w zakresie w jakim Strona wskazuje na uchybienie organu w postaci odmowy dopuszczenia dowodu z opinii biegłego z zakresu księgowości i bankowości mającej za przedmiot badanie w dokumentach bankowych, kiedy nastąpiło rzeczywiste polecenie przelewu, a kiedy nastąpiło zaksięgowanie przelewu, jeżeli data ta nie jest tożsama, jakimi okolicznościami rozbieżność ta była podyktowana, czy okoliczności wynikały z przyczyn niezależnych od Strony; zbadania, czy datą dokonania operacji jest data dokonania polecenia zapłaty; zbadania, czy istniały okoliczności powodujące, że księgowanie musiało nastąpić w innym dniu, Prezes Urzędu wskazuje jak niżej.

W odniesieniu do świadczeń pieniężnych, które w okresie objętym niniejszym postępowaniem nie zostały spełnione w terminie, a których płatność nastąpiła w formie przelewu bankowego, Prezes Urzędu działając w obu instancjach ustalał stan faktyczny m.in. w zakresie dat zapłaty (tj. faktycznego spełnienia świadczenia pieniężnego) – na podstawie plików zawartych w strukturze logicznej JPK_WB przekazanych przez samą Stronę postępowania. Podkreślić nadto należy, że Strona postępowania na wezwanie organu pierwszej instancji przekazywała informacje dotyczące dokonywanych transakcji handlowych w formie uzupełnionej Tabeli nr 1, według kryteriów opisanych w treści wezwania, a informacje te m.in. prezentowały „daty zapłaty". W przypadku więc dokonania zapłaty przelewem bankowym, za datę zapłaty (spełnienia świadczenia pieniężnego) Prezes Urzędu przyjmował datę ustaloną na podstawie danych zawartych w plikach JPK_WB, stanowiącą datę operacji na rachunku bankowym Strony postępowania (DataOperacji). W tym miejscu Prezes Urzędu wskazuje ponownie, że JPK_WB, czyli Jednolity Plik Kontrolny dla Wyciągów Bankowych zawiera szczegółowe informacje o operacjach bankowych przedsiębiorcy, a jego struktura jest ściśle określona przez przepisy prawa podatkowego i musi być generowana zgodnie z wytycznymi Ministerstwa Finansów. Zgodnie z wytycznymi Ministerstwa Finansów „Pole „DataOperacji" w tabeli WyciągWiersz należy rozumieć jako

datę faktycznego zaksięgowania na rachunku bankowym", zatem data operacji jest datą faktycznego ruchu środków na rachunku.

Struktura JPK_WB dotyczy wyciągu z rachunku bankowego, prowadzonego na podstawie umowy. Wyciąg bankowy jest jednym z dowodów księgowych, które mogą stanowić podstawę zapisów w księgach rachunkowych. Dowód ten jako dowód księgowy spełnia wymagania określone w art. 21 ustawy o rachunkowości. Natomiast plik JPK_WB **wygenerowany przez bank** na żądanie Strony postępowania, zawiera zestawienie wszystkich informacji o transakcjach dokonywanych za pomocą tego rachunku bankowego, podmiotach, których te transakcje dotyczą oraz dokładnych kwotach sald konta.

W odniesieniu do transakcji handlowych w którym płatności za poszczególne świadczenia pieniężne nie znalazły odzwierciedlenia w wyciągach bankowych w plikach JPK_WB, Prezes Urzędu pismem z dnia 29 marca 2022 r. wezwał Stronę do przekazania uwierzytelnionych kopii dowodów zapłaty. Strona przy piśmie z dnia 27 kwietnia 2022 r. przedstawiła żądane dane (potwierdzenia transakcji, wyciągi bankowe, paragony) – i w oparciu o te dokumenty, Prezes Urzędu ustalał okoliczności odnoszące się do ich spełnienia (m.in. sposób spełnienia, wysokość i datę spełnienia świadczenia pieniężnego).

Prezes Urzędu wskazuje dalej, że świadczenia pieniężne, co do których ostatecznie wymierzono JKP w zaskarżonej Decyzji, były przedmiotem analizy pod kątem ewentualnych wyłączeń przedmiotowych, a to ze względu na definicję legalną transakcji handlowej, określoną przepisem art. 4 pkt 1) Ustawy. Zdaniem Strony uchybienie organu w postaci odmowy uwzględnienia wniosku dowodowego z opinii biegłego księgowego i biegłego z zakresie księgowości prowadzić miało do braku ustaleń *„charakteru transakcji handlowej uwzględnionej przez Prezesa Urzędu do obliczenia kary, czy stanowi ona sprzedaż towarów i usług i czy rzeczywiście została zapłacona w terminie podanym przez Prezesa Urzędu"*. W pierwszej kolejności Prezes Urzędu wyjaśnia, iż wystosowane do Strony w dniu 28 października 2020 r. wezwanie w przedmiocie przedstawienia zestawienia transakcji handlowych objętych postępowaniem zawierało pouczenie w zakresie wyłączeń podmiotowych i przedmiotowych (k. 10-20 akt DZP.93.71.2020, tom I). Niezależnie od powyższego kolejne wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 29 marca 2022 r. dotyczyło m. in. wyjaśnienia i weryfikacji czy w Tabeli nr 1 doręczonej przez Stronę postępowania nie zostały uwzględnione świadczenia pieniężne niewynikające z transakcji handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1) Ustawy (k. 125-130 akt DZP.93.71.2020, tom I). W odpowiedzi na powyższe Strona postępowania pierwotnie przedstawioną Tabelę nr 1 uzupełniła o dodatkowe informacje przy piśmie z dnia 27 kwietnia 2022 r. (k. 131-135a akt DZP.93.71.2020, tom I). Ustalenia Prezesa Urzędu w odniesieniu do świadczeń pieniężnych, które pierwotnie zostały

zgłoszone przez Stronę w Tabeli nr 1 jako wynikające z transakcji handlowych niespełnionych oraz spełnionych przez Stronę z opóźnieniem, a następnie w wyniku uzupełnienia materiału dowodowego przez Stronę, zostały wyłączone z postępowania, zostały przedstawione w „Tabeli W1. Świadczenia o charakterze pieniężnym, niebędące wynagrodzeniem za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej, w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy.", stanowiącej załącznik nr 1 do Decyzji. W toku ponownego rozpoznawania sprawy i przeprowadzonego uzupełniającego postępowania dowodowego Prezes Urzędu na podstawie przedstawionych przy pismach z dnia 26 marca 2025 r., 22 kwietnia 2025 r. i 31 lipca 2025 r. dokumentów źródłowych poczynił nowe ustalenia w odniesieniu do świadczeń pieniężnych opisanych następnie w „Tabeli W8. Świadczenia pieniężne wyłączone z postępowania oraz niezaliczone do sumy świadczeń niespełnionych oraz spełnionych przez Stronę po terminie – ustalenia II instancji", stanowiącej załącznik do niniejszej decyzji , pod pozycjami lp. : Z5 – 758, Z1 – 902, Z1 – 2495, Z1 – 2496, Z1 - 2497, Z1 – 2921, Z1 – 2998, Z1 – 3134, Z2 - 499, Z2 – 767, opisując przyczynę wyłączenia jako „świadczenie pieniężne nie wynikające z transakcji handlowej".

Prezes Urzędu wskazuje dalej, że data spełnienia poszczególnych świadczeń pieniężnych objętych zaskarżonym rozstrzygnięciem została ustalona na podstawie informacji i dokumentów przedstawionych przez Stronę, zatem w kontekście powtórzenia za Stroną tych informacji mogą one stanowić „terminy zapłaty podane przez Prezesa Urzędu". Jednocześnie ustalenia w tym zakresie czynione były poprzez weryfikację danych wynikających z Tabeli Nr 1, z danymi wskazanymi w plikach JPK_WB oraz dokumentami źródłowymi (o czym mowa była wyżej). Wobec potwierdzenia charakteru transakcji handlowych oraz terminów płatności poszczególnych świadczeń pieniężnych ujętych w Decyzji w oparciu o zebrany materiał dowodowy, przeprowadzanie na tę okoliczność kolejnego dowodu w postaci ekspertyzy biegłych wnioskowanych przez Stronę, zmierzałoby jedynie do przedłużenia postępowania.

Opisany w pkt III Wniosku zarzut naruszenia przepisów postępowania, tj. art. 7 k.p.a. w zw. z art. 7a k.p.a. w zw. z art. 77 § 1 k.p.a. i art. 78 k.p.a. poprzez zaniechanie przeprowadzenia rzetelnego postępowania dowodowego oraz art. 80 *k.p.a.* *„poprzez poprzestanie wyłącznie na informacjach uzyskanych przez UOKiK i nieuwzględnieniu wniosków dowodowych Strony z pisma z dnia 2 grudnia 2020 i 22 grudnia 2020"* w kontekście opisanych wyżej działań organu przeprowadzonych w toku postępowania pierwszoinstancyjnego oraz uzupełniającego postępowania dowodowego jest niezasadny.

Spółka w toku postępowania wielokrotnie (co opisano powyżej) była wzywana do przedstawienia wyjaśnień i dokumentów – dowodów dotyczących zakwestionowanych świadczeń pieniężnych.

Wskazać należy, że ustawodawca kreując postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych oparł je z jednej strony na regulacjach kodeksu postępowania administracyjnego z drugiej w kwestiach dowodowych nastąpiło odesłanie do ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.
Jak wskazuje się w piśmiennictwie *„Postępowanie administracyjne skonstruowano w formie tzw. postępowania gabinetowego. Odmiennie zatem aniżeli w postępowaniu sądowym, w którym obowiązuje reguła rozpoznawania spraw na jawnym posiedzeniu (art. 148 k.p.c.), postępowanie wyjaśniające prowadzi się przede wszystkim w formie pisemnej, na podstawie dokumentów. Dotyczy to również postępowania przed Prezesem Urzędu.”*[71]
„Ponadto postępowania przed Prezesem UOKiK prowadzone są z urzędu (oprócz postępowań w sprawie koncentracji), nie zachodzi więc jedna z podstawowych przesłanek przeprowadzenia rozprawy (art. 89 § 2 k.p.a.), a mianowicie potrzeba uzgodnienia interesów stron. W postępowaniach przed Prezesem UOKiK brak klasycznego sporu pomiędzy dwiema stronami, w którym arbitrem jest organ administracji”

Ponadto ustawodawca wyposażył Prezesa Urzędu w prawo do żądania szczególnej kategorii dowodów, jakimi są księgi podatkowe dowody księgowe. Prezes UOKIK ma prawo do żądania tych dowodów w postaci elektronicznej odpowiadającej określonej prawnie strukturze logicznej.
Dowody w postaci plików JPK_VAT i JPK_WB, będące postacią elektroniczną ksiąg podatkowych i dowodów księgowych w strukturze logicznej stanowią istotne, a wręcz kluczowe dowody w sprawie. Powyższe dowody oraz Tabela nr 1, stanowią dowody w zakresie operacji gospodarczych ewidencjonowanych przez Stronę. Istota i sens niniejszego postępowania (w tym możliwości dowodowe jakie dają art. 13f i 13g Ustawy[72]) sprowadzają się do prowadzenia ustaleń faktycznych towarzyszących każdej pojedynczej transakcji handlowej wskazanej w Tabelach za pomocą modelu przyjętego przez organ.

[71] M. Sieradzka [w:] K. Kohutek, M. Sieradzka, Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, wyd. III, Warszawa 2024, art. 60.

[72] w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w wyroku z dnia 5 września 2023 r., sygn. akt V SA/Wa 2617/22 zostały określone jako regulacje o charakterze *lex specialis*.

Opieranie się na narzędziach w które ustawodawca wyposażył Prezesa UOKIK celem prowadzenia postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych pozwala pełniej realizować zasadę szybkości postępowania wyrażonej w art. 12 k.p.a. co spotkało się z aprobatą sądów administracyjnych. W wyroku z dnia 5 września 2023 r. w sprawie o sygn. akt V SA/Wa 2617/22 WSA w Warszawie stwierdził:

„Zgodnie z wynikającą z art. 12 k.p.a. zasadą szybkości i prostoty postępowania organy administracji publicznej powinny działać w sprawie wnikliwie i szybko, posługując się - co istotne - możliwie najprostszymi środkami prowadzącymi do jej załatwienia. Wymóg ten spełniło kontrolowane postępowanie. Po jego wszczęciu Prezes Urzędu działając na podstawie art. 13f ust. 1 i 2 oraz art. 13g ustawy wystosował do strony pismo, w którym wezwał ją m.in. do przekazania informacji dotyczących dokonywanych transakcji handlowych, w których termin płatności świadczenia pieniężnego stał się wymagalny po 1 stycznia 2020 r., poprzez wypełnienie załączonej tabeli w arkuszu kalkulacyjnym Microsoft Excel. Następnie strona w toku postępowania była wzywana do złożenia dodatkowych wyjaśnień, informacji i dokumentów odnośnie niespójności w zakresie przedstawionych danych i takie wyjaśnienia, informacje i dokumenty składała."

Argumentacja Strony, w zakresie jakim wywodzi ona, że *„poprzestanie wyłącznie na informacjach uzyskanych przez UOKiK i nieuwzględnieniu wniosków dowodowych Strony z pisma z dnia 2 grudnia 2020 i 22 grudnia 2020"* stanowi uchybienie organu jest zatem nieuprawniona w kontekście powyższej argumentacji.

Strona postępowania jako podstawę prawną zgłoszonych wniosków dowodowych wskazała przepis art. 78 k.p.a., zgodnie z którym „Żądanie strony dotyczące przeprowadzenia dowodu należy uwzględnić, jeżeli przedmiotem dowodu jest okoliczność mająca znaczenie dla sprawy." (§ 1) „Organ administracji publicznej może nie uwzględnić żądania (§ 1), które nie zostało zgłoszone w toku przeprowadzania dowodów lub w czasie rozprawy, jeżeli żądanie to dotyczy okoliczności już stwierdzonych innymi dowodami, chyba że mają one znaczenie dla sprawy." (§ 2)

Prezes Urzędu wskazuje w tym miejscu na ugruntowaną linię orzeczniczą, zgodnie z którą *„Uprawnienie strony do zgłoszenia żądania przeprowadzenia dowodu podlega ograniczeniom, a organ powinien każdorazowo rozważyć żądanie przeprowadzenia dowodu z uwagi na celowość i konieczność zapewnienia szybkości postępowania, zwłaszcza, gdy nie ma dostatecznych argumentów przemawiających za zakwestionowaniem dotychczasowych ustaleń. Uwzględnienie żądania strony zależy więc od tego, czy wnioskowany dowód może*

przyczynić się do dokładniejszego wyjaśnienia sprawy, a nie powoduje wyłącznie przedłużenie postępowania czy zwiększenie kosztów postępowania." (wyroki WSA w Warszawie z dnia: 9 grudnia 2022 r., sygn. akt VI SA/Wa 2210/22, 18 sierpnia 2022 r. sygn. akt II SA/Wa 210/22, wyrok WSA w Opolu z dnia 10 maja 2022 r. sygn. akt II SA/Op 53/22).

Wobec powyższego zarzut opisany w pkt III Wniosku należy uznać za niezasadny.

XXI. Przesłanka obniżenia kary na podstawie art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy.

Stosownie do treści art. 13v ust. 3 pkt 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych Prezes Urzędu obniża wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 Ustawy, obliczonej zgodnie z ust. 2 Ustawy o 20% - w przypadku gdy strona postępowania przed jego wszczęciem spełniła wszystkie świadczenia pieniężne, za które zgodnie z ust. 2 Ustawy obliczono jednostkowe kary, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych lub spełniła je, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 14 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania.

Prezes Urzędu ustalił, że część z zakwestionowanych świadczeń pieniężnych tj. te za które zgodnie z art. 13v ust. 2 Ustawy, Prezes Urzędu obliczył jednostkowe kary nie zostało przez Stronę postępowania spełnionych przed wszczęciem postępowania, Postanowienie z dnia 22 października 2020 r.(k. 6- akt DZP.93.71.2020, tom I). Strona postępowania nie spełniła ich również wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, do dnia 12 listopada 2020 r. tj. w terminie 14 dni od dnia doręczenia Stronie Postanowienia o wszczęciu postępowania (k. 9 akt DZP.93.71.2020, tom I).

Prezes Urzędu na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, ustalił, iż Strona postępowania udzielając odpowiedzi na pierwsze wezwanie w sprawie w zakresie przedstawienia zestawienia dokonywanych transakcji, przy piśmie z dnia 2 grudnia 2020 r. wskazała jako niespełnione, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, świadczenia pieniężne opisane w Tabeli nr 1 pod Lp. 1802, 2356, 4362, ostatecznie wymienione w Tabeli Z1 pod numerami Lp. odpowiednio 4235, 4236, 4240, 4241 oraz opisane w Tabeli nr 1 pod Lp. 5245, 660, 661, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 4712, 4715, 5246, 6180, 7723, 7874 , ostatecznie wymienione w Tabeli Z2 pod numerami Lp. odpowiednio 1293, 1294, 1295, 1296, 1297, 1298, 1299, 1300, 1301, 1302, 1303, 1304, 1305, 1306, 1307.

Wobec powyższego Prezes Urzędu nie znalazł podstaw do obniżenia kary na podstawie art. 13v ust. 3 pkt. 1 Ustawy.

XXII. Rozstrzygnięcie Prezesa Urzędu jako organu drugiej instancji.

Mając na uwadze wszystkie wyżej poczynione ustalenia faktyczne i rozważania prawne, po ponownym rozpatrzeniu sprawy, nastąpiła konieczność uchylenia zaskarżonej decyzji z dnia 6 września 2023 r. nr DZP-49/2023 w części oznaczonej punktem I.2 (pkt 1 sentencji niniejszej decyzji). Administracyjna kara pieniężna, stanowiąca sumę jednostkowych kar pieniężnych za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem wyniosła bowiem **715 069,61 zł,** a nie jak wskazano w punkcie I.2. rozstrzygnięcia zaskarżonej Decyzji 923 486,32 zł.

Z uwagi na stwierdzenie przez Prezesa Urzędu nadmiernego opóźniania się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. przez Paccor Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Siemianowicach Śląskich, to jest działanie naruszające zakaz, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i ust. 2 Ustawy, Prezes Urzędu niniejszą decyzją nałożył na Stronę postępowania administracyjną karę pieniężną w wysokości 715 069,61 zł o czym mowa w pkt I.2 sentencji niniejszej decyzji.

Ze względu na okoliczność, iż Strona nadmiernie opóźniała się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. (suma świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę w tym okresie wynosiła 138 236 161,39 zł) zaskarżoną Decyzję w części oznaczonej punktem I.1. należało utrzymać w mocy.

XXIII. Koszty postępowania, powstałe w toku postępowania pierwszoinstancyjnego.

W punkcie II.1 oraz II.2 zaskarżonej Decyzji, Prezes Urzędu obciążył Stronę **kosztami postępowania w wysokości 316,60 złotych** oraz zobowiązał ją do ich zwrotu w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne.

Przepis art. 13h Ustawy w przedmiocie kosztów postępowania nakazuje odpowiednie stosowanie wybranych przepisów Ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Natomiast art. 77 ust. 1 tej ustawy przewiduje, że w sytuacji, gdy w wyniku postępowania stwierdzono naruszenie jej przepisów, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania. Stosownie zaś do art. 263 § 1 i 2 k.p.a., do kosztów postępowania zalicza się m.in.: koszty podróży i inne należności świadków

i biegłych, koszty spowodowane oględzinami na miejscu, koszty mediacji, koszty doręczenia stronom pism urzędowych, a także inne koszty bezpośrednio związane z rozstrzygnięciem sprawy. Zgodnie z art. 264 § 1 k.p.a., jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustala w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia. Natomiast na podstawie przepisu art. 80 Ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie.

Niniejsze postępowanie zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów Ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych – tak więc zaistniała materialnoprawna podstawa obciążenia Strony kosztami postępowania. Prezes Urzędu rozpoznając sprawę w pierwszej instancji na podstawie art. 263 § 2 k.p.a. zaliczył do kosztów postępowania koszty wysyłanej korespondencji, które wyliczył na kwotę 316,60 złotych, kierowanej m. in. do Strony oraz jej kontrahentów, które były niezbędne do ustalenia stanu faktycznego sprawy – jako inne koszty bezpośrednio związane z rozstrzygnięciem sprawy.

Zasadnie więc Prezes Urzędu postanowił obciążyć Stronę kosztami postępowania w wyżej wskazanej wysokości. Jednocześnie Strona postępowania we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie zgłosiła zarzutów odnośnie rozstrzygnięcia dotyczącego kosztów postępowania. Wyliczenie poszczególnych kosztów, składających się na kwotę wskazaną w sentencji postanowienia, zamieszczone zostało w aktach postępowania

XXIV. Postanowienie w sprawie kosztów postępowania odwoławczego.

W postępowaniu odwoławczym, prowadzonym z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy złożonym do Prezesa Urzędu przez Stronę postępowania, Prezes Urzędu ustalił wysokość kosztów postępowania odwoławczego na kwotę **806,60** złotych. Wśród nich koszty postępowania stanowiły: 143,80 złotych – koszty doręczeń pism urzędowych Stronie. Prezes Urzędu zaliczył również na podstawie art. 263 § 2 k.p.a. do kosztów postępowania administracyjnego inne koszty bezpośrednio związane z rozstrzygnięciem sprawy w łącznej kwocie: 662,80 złotych, na które to złożyły się: koszt doręczeń korespondencji do kontrahentów.

Na podstawie art. 77 ust. 1 Ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13h Ustawy, Strona zobowiązana jest do poniesienia kosztów postępowania i ich zwrócenia Prezesowi Urzędu, w przypadku gdy stwierdzi on w wydanej przez siebie decyzji naruszenie zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy. Obowiązuje zatem zasada obciążania Strony, która naruszyła zakaz ustawowy kosztami postępowania w sprawie prowadzonej w tym przedmiocie (również zainicjowanej wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy), a odstąpienie od nałożenia kosztów postępowania na Stronę dopuszczalne jest wyłącznie w szczególnie uzasadnionych przypadkach (art. 77 ust. 2 Ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów).

Zważywszy, że niniejszą decyzją Prezes Urzędu utrzymuje w mocy zaskarżoną Decyzję z dnia 6 września 2023 r., nr DZP-49/2023 w części oznaczonej I.1 – stwierdzającej nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Paccor Polska Sp. z o. o. z siedzibą w Siemianowicach Śląskich (tj. naruszenie zakazu ustawowego o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy), Prezes Urzędu zobligowany jest do obciążenia Strony kosztami postępowania, powstałymi w postępowaniu odwoławczym.

Podkreślenia wymaga, że Strona postępowania skorzystała z uprawnienia do wywiedzenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, w wyniku którego Prezes Urzędu prowadząc postępowanie odwoławcze rozpoznaje na nowo sprawę, lecz ze szczególnym uwzględnieniem reguły reformationis in peius z art. 139 k.p.a. – tak więc, koszty postępowania powstałe w przeważającej mierze w związku z uzupełniającym postępowaniem dowodowym (art. 136 § 1 k.p.a.) co do zasady poniesione są także na żądanie i w interesie Strony postępowania, skoro powstały zgodnie z intencją Strony w ramach ponownego rozpoznania sprawy.

W przypadku, gdy w toku postępowania odwoławczego Prezes Urzędu stwierdza, że w ramach postępowania pierwszoinstancyjnego nie zostały ustalone okoliczności mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia, jest obowiązany je ustalić w ramach postępowania dowodowego – co także wywołuje powstanie kosztów postępowania, którymi jednak Strona zostałaby i tak obciążona w toku postępowania administracyjnego.

Podkreślić należy, że wszystkie powstałe koszty zaliczone na poczet kosztów postępowania objętych niniejszym postanowieniem zostały poniesione celowo, zasadnie i w sposób bezpośrednio nakierowany na ustalenie prawidłowego stanu faktycznego w rozpatrywanej sprawie, a Strona postępowania na mocy obowiązujących przepisów zobligowana jest do ich poniesienia. Wysokość kosztów postępowania w kwocie 806,60 złotych została

ustalona na podstawie akt postępowania, a ich poniesienie związane było bezpośrednio z rozstrzygnięciem sprawy. Tak więc, koszty te zostały zasadnie zaliczone w poczet kosztów postępowania administracyjnego na mocy art. 263 § 1 i 2 k.p.a., a Strona postępowania została zobowiązana do ich zwrotu Prezesowi Urzędu w postanowieniu zamieszczonym w decyzji na podstawie art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 264 § 1 k.p.a.

Wyliczenie poszczególnych kosztów, składających się na kwotę wskazaną w sentencji postanowienia, załączone zostało do aktach postępowania (DWZ.93.23.2023 – Wyliczenie kosztów postępowania).

XXV. Uiszczenie administracyjnej kary pieniężnej oraz kosztów postępowania.

Stosownie do treści art. 13x ust. 1 Ustawy środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy, stanowią dochód budżetu państwa i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Na podstawie art. 13x ust. 2 Ustawy administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna. Zgodnie z przepisem art. 16 § 1 k.p.a. decyzją ostateczną jest decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji lub wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Mając na uwadze powyższe, administracyjną karę pieniężną w wysokości **715 069,61 złotych** nałożoną przez Prezesa UOKiK, Paccor Polska Sp. z o. o. z siedzibą w Siemianowicach Śląskich zobowiązana jest uiścić **w terminie 30 dni** od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna (tj. od doręczenia niniejszej decyzji), na podany niżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

Paccor Polska Sp. z o. o. z siedzibą w Siemianowicach Śląskich zobowiązana jest do uiszczenia kosztów postępowania pierwszoinstancyjnego w wysokości **316,60 złotych** w terminie **14 dni** od dnia, w którym rozstrzygnięcie w sprawie w/w kosztów stało się ostateczne (tj. od dnia doręczenia niniejszej decyzji, zawierającej postanowienie ostateczne w tym przedmiocie), na wskazany niżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

Ponadto, Paccor Polska Sp. z o. o. z siedzibą w Siemianowicach Śląskich zobowiązana jest do uiszczenia kosztów postępowania odwoławczego w kwocie **806,60 złotych** w terminie **30 dni** od dnia, w którym rozstrzygnięcie w sprawie tych kosztów stało się ostateczne (tj. od dnia doręczenia niniejszej decyzji – tylko w przypadku niewniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 7 dni od jej doręczenia, zgodnie z pkt. C.9 Pouczenia), na wskazany niżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

XXVI. Pouczenie.

A. Uprawnienia przysługujące Stronie względem wydanej decyzji:

1. Decyzja jest ostateczna i w administracyjnym toku instancji nie przysługuje od niej odwołanie lub wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.[73]
2. **Strona może wnieść skargę na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.[74]**

2.1.Termin oblicza się według przepisów prawa cywilnego. Jeżeli ostatni dzień terminu przypada na sobotę lub dzień ustawowo wolny od pracy, za ostatni dzień terminu uważa się następny dzień po dniu lub dniach wolnych od pracy[75].

2.2.Oddanie pisma w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe albo placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo polskim urzędzie konsularnym jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu[76].

2.3. Datą wniesienia pisma w formie dokumentu elektronicznego jest określona w urzędowym poświadczeniu odbioru data wprowadzenia pisma do systemu teleinformatycznego sądu lub właściwego organu [77].

[73] zgodnie z art. 16 § 1 kpa,
[74] na podstawie art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 1634 ze zm. - dalej „p.p.s.a"),
[75] Na podstawie art. 83 § 1 i § 2 p.p.s.a.
[76] Na podstawie art. 83 § 3 p.p.s.a.
[77] Na podstawie art. 83 § 5 p.p.s.a.

2.4. Skargę w formie dokumentu elektronicznego wnosi się do elektronicznej skrzynki podawczej Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów[78].

3. Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.[79]
4. Wpis stosunkowy od skargi na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego zależy od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
   1) do 10 000 złotych – 4% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 złotych;
   2) ponad 10 000 złotych do 50 000 złotych - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 złotych;
   3) ponad 50 000 złotych do 100 000 złotych - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 złotych;
   4) ponad 100 000 złotych - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 złotych i nie więcej niż 100 000 złotych.[80]
5. Wpis, o którym mowa w pkt 4 powyżej, uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty, rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.[81]

B. <u>Uprawnienia przysługujące Stronie wobec utrzymanego w mocy postanowienia o kosztach, powstałych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym:</u>

1. Postanowienie o kosztach postępowania powstałych w toku postępowania pierwszoinstancyjnego jest ostateczne i w administracyjnym toku instancji nie przysługuje od niego zażalenie lub wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.[82]
2. **Strona może wnieść skargę na postanowienie, zamieszczone w pkt. II niniejszej decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia tej decyzji.**
3. Skargę na postanowienie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Urzędu, a wpis stały od skargi wynosi 100 złotych[83].

[78] Na podstawie art. 54 § 1a p.p.s.a.
[79] Stosownie do art. 54 § 1 p.p.s.a.,
[80] zgodnie z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535),
[81] na podstawie § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535);
[82] zgodnie z art. 16 § 1 kpa,
[83] zgodnie z §2 ust. 1 pkt. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535),

C. Uprawnienia przysługujące Stronie wobec postanowienia o kosztach, powstałych w postępowaniu odwoławczym z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy:

1. Od rozstrzygnięcia o kosztach postępowania powstałych w postępowaniu odwoławczym nie służy zażalenie, jednakże, **strona niezadowolona z rozstrzygnięcia może zwrócić się do Prezesa Urzędu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 7 dni od dnia doręczenia tegoż postanowienia**.
2. **Strona, bez konieczności skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, może wnieść skargę na w/w postanowienie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia stronie decyzji, w której zostało zamieszczone**.
3. Skargę na postanowienie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Urzędu, a wpis stały od skargi wynosi 100 złotych.

D. Uprawnienia przysługujące Stronie w związku z zaskarżeniem aktów do sądu administracyjnego:

1. Strona może:

   - wnieść łączną skargę na decyzję administracyjną oraz oba rozstrzygnięcia o kosztach postępowania,

   - wnieść odrębną skargę na decyzje lub postanowienie o kosztach powstałych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym lub postanowienie o kosztach powstałych w postępowaniu odwoławczym,

   - wnieść skargę na decyzję oraz postanowienie ws. kosztów, powstałych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym – oraz wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy co do rozstrzygnięcia o kosztach powstałych w postępowaniu odwoławczym, rozpatrywany wg przepisów dot. zażalenia (pkt. C).
2. Strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych w całości lub w części oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika (radcy prawnego, adwokata, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego). Wniosek w tym przedmiocie może zostać złożony przed wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku. Wniosek ten jest wolny od opłat.[84] Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1, 1a i 2 p.p.s.a.
3. W razie wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego Stronie przysługuje wniosek o wstrzymanie wykonania decyzji w całości lub w części do Organu, który wydał decyzję oraz do sądu. Odmowa wstrzymania wykonania decyzji przez Organ nie pozbawia skarżącego złożenia wniosku do sądu (art. 61 p.p.s.a.).[85]

[84] na podstawie art. 243 i nast. p.p.s.a.,
[85] zgodnie z art. 61 p.p.s.a.

E. Uiszczenie administracyjnej kary pieniężnej oraz zwrot kosztów postępowania:

1. Stosownie do treści art. 13x Ustawy:
   1) środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
   2) administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy, uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się ostateczna;
   3) w przypadku upływu terminu, o którym mowa w ust. 2, administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy, podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;
   4) w przypadku nieterminowego uiszczenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy, odsetek nie nalicza się.
2. Zgodnie z art. 264 § 1 k.p.a. Strona zobowiązana jest do uiszczenia kosztów postępowania w terminie oraz w sposób, określony w wydanym postanowieniu. Nieuiszczone w terminie koszty postępowania podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (art.265 k.p.a.).

XXVII. Wykaz załączników do decyzji:

1. **Załącznik nr 1- Tabela Z1** - Świadczenia pieniężne spełnione w części lub w całości przez Stronę po terminie oraz niespełnione w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN).

2. **Załącznik nr 2 - Tabela Z2** - Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę w części lub w całości po terminie oraz niespełnione w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona].

3. **Załącznik nr 3 - Tabela Z3** - Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona].

4. **Załącznik nr 4 - Tabela Z4** - Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia

pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona].

5. **Załącznik nr 5 - Tabela Z5** - Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę w części lub w całości po upływnie maksymalnego terminu zapłaty, ustalonego w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy oraz niespełnione w maksymalnym terminie zapłaty w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN).

6. **Załącznik nr 6 - Tabela Z6** - Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po upływnie maksymalnego terminu zapłaty, ustalonego w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy oraz niespełnione w okresie objętym postępowaniem, których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja prawnie chroniona].

7. **Załącznik nr 7 - Tabela W8** – Świadczenia pieniężne wyłączone z postępowania oraz niezaliczone do sumy świadczeń niespełnionych oraz spełnionych przez Stronę po terminie - ustalenia II instancji.

8. Elektroniczny nośnik danych zawierający niniejszą decyzję oraz załączniki od 1 do 7 w wersji elektronicznej.

Z upoważnienia
Prezesa
Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Radosław Ciołek
Dyrektor
Departamentu Wsparcia Postępowań
w Sprawach Zatorów Płatniczych
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Niniejszy dokument stanowi wydruk pisma wydanego w postaci elektronicznej przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego UOKiK. Pismo zostało podpisane kwalifikowanym podpisem elektronicznym. Wydruk pisma zawiera identyfikator nadany przez system teleinformatyczny, za pomocą którego pismo zostało wydane.

Niniejsze pismo nie podlega doręczeniu w trybie art. 4 i 5 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1045), w związku z art. 147 ust. 5 tej ustawy.

Otrzymuje:

1) [informacja prawnie chroniona]
2) aa.